

TOPYEKÛN SAVAŞA KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ!

Saldırıya geçen dinci-gerici iktidar ilan ettiği savaşın insani, siyasi, sosyal, maddi-manevi faturasını Kürt halkıyla işçi ve emekçilere ödetmeye çalışacak. Nitekim bunun ilk adımı fütursuz devlet terörüyle Kürt hareketiyle ilerici ve devrimci güçleri sindirmek, demokratik siyasal kazanımları gasp etmek ve toplumun emekçi kesimlerini koyu karanlığa zorla razı etmek için ilan edilen topyekûn saldırı ile atılmıştır.

Meşruiyetten yoksun dinci-Amerikancı zorbaların bu planları, ancak saldırının hedefindeki güçlerin birleşik

direnışıyle bozulabilir. Savaşa ve saldırganlığa karşı kararlı ve net bir duruş, ırkçı-dinci propaganda zehrine karşı halkların kardeşliği ve enternasyonalizm, saldırının hedefindeki Kürt hareketiyle ilerici ve devrimci güçlerin birleşik/meşru direnişini esas alan bir eylem platformu oluşturmak, bu pervasız saldırıya karşı sergilenebilecek etkili bir duruş olacaktır. Vurgulamak gerekiyor ki, bu eylem platformu Kürt halkının, işçi ve emekçilerin, Alevi emekçilerin, gençliğin, kadınların mücadele dinamiklerini harekete geçirebilecek tek alternatiftir aynı zamanda.

Topyekûn savaşa karşı birleşik direniş!

Yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet batağında yüzen, katlettiği gençlerin kanına bulanmış, toplumsal meşruiyeti sıfırlanmış, seçimlerden hezimete uğrayarak çıkmış dinci-Amerikancı AKP iktidarı Kürt halkına, ilerici ve devrimci güçlere, işçi ve emekçilere topyekûn savaş ilan etti. IŞİD ve türevlerine destek vererek Suriye’de yıllardır savaş suçu işleyen bu iktidar, azgın saldırısını, tüm imkanlarını kullanarak beslediği dinci terör bahanesine dayandırıyor.

Savaş çığırtkanı medyasını da seferber ederek “yapay bir savaş atmosferi” yaratan AKP iktidarı, hazırlığı önden yapıldığı anlaşılan kapsamlı saldırıyı başlattı. Beslediği IŞİD’i kullanarak Kürt halkına, ilerici ve devrimci harekete, muhalif basına karşı aynı anda taarruza geçen dinci-Amerikancı iktidar, estirdiği militarist rüzgarla bölge halklarını da tehdit ediyor.

“IŞİD’e karşı savaş” naraları atan dinci-Amerikancı iktidarın esas derdi, bir kez daha Kürt halkının Rojava’daki kazanımlarını sınırlamak, Suriye topraklarında tampon bölge oluşturmak ve IŞİD dışındaki IŞİD zihniyetli cihatçı teröristlere Suriye’ye karşı savaşta yeni imkanlar sunmaktır. Diğer bir ifadeyle AKP iktidarının şefleri, -İncirlik Üssü’nü peşkeş çekmek karşılığında- Washington’dan da icazet alarak, kirli hedeflerine savaşla ulaşmaya odaklanmış görünüyorlar.

‘At izini it izine karıştırma’ kirli hesapları

AKP güdümündeki sermaye devletinin IŞİD canilerine çok yönlü destek verdiği kimse için bir sır değil. IŞİD petrolünü satın alan, sınırları açan, para transferini kolaylaştırmak için yasalar çıkartan, MİT denetimindeki TIR’larla canilere silah taşıyan dinci iktidar, bu politikadan dolayı son dönemde emperyalist efendileriyle bile sorunlar yaşadı. Washington’daki efendileriyle anlaşarak bu topyekûn saldırıyı başlatan iktidar, İncirlik Üssü’nü açarak ABD ile pürüzleri gidermiş görünüyor. Nitekim Barack Obama yönetimi, zaman geçirmeden devletin başlattığı topyekûn saldırıya destek verdiğini ilan etti.

İstemeyerek de olsa IŞİD’e karşı harekete geçen dinci iktidar, daha ilk adımda asıl hedefinin Kürt hareketiyle ilerici ve devrimci güçler olduğunu gösterdi. Dinci tetikçileri eliyle koymuş gibi bulan devlet, PKK ile DHKP-C’yi IŞİD’le aynı kefeye koyan bir tutum sergileyerek, akıl almaz bir pişkinlikle Kürt halkıyla ilerici ve devrimci güçlere olan düşmanlığını sergiliyor. İmal edilmesinde etkin rol oynadığı caniler sürüsü IŞİD’i, eşitlik ve özgürlük için mücadele eden Kürt halkı ile baskı, sömürü ve eşitsizliğe karşı mücadele eden devrimcilerle aynı sepete koymaya çalışan bu ilkel zihniyet, ortalığı bulandırmaya çalışıyor. Bu tutumuyla asıl düşmanın IŞİD değil Kürt halkı ile ilerici ve devrimci güçler olduğunu ilan ediyor. ‘At izini it izine karıştırma’ politikası izleyerek emekçilerin zihnini bulandırmaya çalışan dinci-Amerikancı iktidar, kabarık suç dosyalarına her gün yenilerini ekliyor.

Kanla beslenen zihniyet “yapay savaş atmosferi” yaratıyor

SDGF’li gençlerin vahşi bir şekilde Suruç’ta katledilmesinden sorumlu olan iktidar, kendisi saldırıya uğramış havasına bürünerek, yapay bir savaş atmosferi yaratmaya çalışıyor. F-16 savaş uçaklarıyla Irak ve Suriye topraklarına bomba yağdıran AKP güdümündeki sermaye devleti, içeride ise polis ordusunu ortalığa salarak faşist terör estiriyor. Yandaş/yalaka medyayı da seferber ederek sanki ülke büyük bir tehditle karşı karşıya bulunuyormuş algısı yaratmaya çalışan iktidar, pervasız saldırganlığıyla hem Türkiye hem bölge halklarını tehdit ediyor.

Suç dosyaları kabarık iktidarın efendileri, Washington’daki efendinin desteğinden de feyz alarak, emperyalist savaş aygıtı NATO konseyini toplantıya çağırırdı. Çağrıyla ilgili BBC’ye konuşan savaş aygıtının Genel Sekreteri Jens Stoltenberg “Türkiye’nin böyle bir toplantı talebinde bulunmasının çok doğru ve çok zamanında olduğunu düşünüyorum” sözleriyle bu kepezeliğe destek verdi. NATO Anlaşması’nın 4’üncü maddesine dayandırılan çağrı, savaş aygıtına üye ülkelerin toprak bütünlüğü ya da güvenlikleri tehdit edildiğinde gündeme getiriliyor. Oysa hem dışarıda hem içeride saldırıya geçip terör estiren dinci iktidarın kendisidir. Hal böyleyken ortada savaş varmış gibi bir algının yaratılmaya çalışılması, emekçileri ırkçı-dinci zehirle sersemletip gerici savaşın faturasını ödemeye razı etmeyi hedefliyor.

Seçim hezimetini savaşla dengeleme pervasızlığı

Seçim meydanlarında 400 milletvekili isteyen kaçak sarayın gözü dönmüş efendisi, seçimlerde uğradığı hezimetini telafi edip sultanlık heveslerini gerçekleştirmek için topyekûn savaş ilan etmekten çekinmedi. Kabarık suç dosyaları ve hesap verme korkusuyla hareket eden ‘büyük şef’, burjuva

cumhuriyetin siyasi alternatif yaratmadaki aczinden de güç alarak Kürt hareketine, işçi ve emekçilerle ilerici ve devrimci güçlere savaş ilan etti.

“Çözüm süreci” aldatmacasını bir kenara bırakan dinci-Amerikancı iktidar bomba ve kurşun diliyle konuşmaya başladı. Kürt sorununa iğreti de olsa çözüm üretmek bir yana, sıradan demokratik hakların kullanılmasına bile tahammül etmeyen bu ilkel zihniyet Kürt halkını teslimiyete, emekçileri ise köleliğe mahkum etmeye hevesleniyor. Bunu sağlamak için de topyekûn savaş ilan ediyor. Toplumsal meşruiyeti sıfırlanan, burjuva yasaları bile ayaklar altına alan yolsuzluk, rüşvet ve kana batmış dinci iktidarın bu saldırganlığı şaşırtıcı değil. O kendine yakışanı yapıyor. Bu aşamadan sonra esas sorun, topyekûn saldırının hedefindekilerin de kendilerine yakışanı yapıp yapmayacakları noktasında düğümleniyor.

Mevziler birleşik/meşru direnişle savunulmalıdır!

Saldırıya geçen dinci-gerici iktidar ilan ettiği savaşın insani, siyasi, sosyal, maddi-manevi faturasını Kürt halkıyla işçi ve emekçilere ödetmeye çalışacak. Nitekim bunun ilk adımı fütursuz devlet terörüyle Kürt hareketiyle ilerici ve devrimci güçleri sindirmek, demokratik siyasal kazanımları gasp etmek ve toplumun emekçi kesimlerini koyu karanlığa zorla razı etmek için ilan edilen topyekûn saldırı ile atılmıştır.

Meşruiyetten yoksun dinci-Amerikancı zorbalardan bu planları, ancak saldırının hedefindeki güçlerin birleşik direnişleriyle bozulabilir. Savaşa ve saldırganlığa karşı kararlı ve net bir duruş, ırkçı-dinci propaganda zehrine karşı halkların kardeşliği ve enternasyonalizm, saldırının hedefindeki Kürt hareketiyle ilerici ve devrimci güçlerin birleşik/meşru direnişini esas alan bir eylem platformu oluşturmak, bu pervasız saldırıya karşı sergilenebilecek etkili bir duruş olacaktır. Vurgulamak gerekiyor ki, bu eylem platformu Kürt halkının, işçi ve emekçilerin, Alevi emekçilerin, gençliğin, kadınların mücadele dinamiklerini harekete geçirebilecek tek alternatiftir aynı zamanda.

Emperyalizme, işbirlikçilerine ve gericiliğe karşı birleşik mücadele!

Sermaye devletinin "Kürt açılımı" üç yıl sürmüştü. Ardından devreye sokulan İmralı çıkışı "Çözüm süreci" manevrasının akıbeti de aynı oldu. Üç yıllık bir maceranın ardından resmen ve kesin olarak sona erdirilmiş bulunuyor. Geline yerden yeniden klasik inkar ve imha politikasına geri dönmüştür. Günlerdir "İŞİD'e karşı mücadele" aşağılık yalanı eşliğinde, içeride ve sınır ötesinde Kürt hareketine ve elbette ki Kürt halkına dönük kirli bir savaş yürütülmektedir.

Türk savaş uçakları neredeyse her gün kanlı operasyonlar düzenlemekte, Kandil dahil gerilla mevzilerini bombalamaktadır. '90'lı yıllardaki gibi köyler boşaltılmakta, ormanlar yakılmaktadır. Yaygın bir gözaltı ve tutuklama terörüne başvurulmaktadır. HDP saldırılarının boy hedefi haline getirilmiştir. 7 Haziran seçimleri hükümsüz sayılarak, HDP'nin kapatılması istenmektedir.

Kirli savaşın hedefi Kürt halkının kazanımlarıdır

Sermaye devletinin Erdoğan'ın emri ve dinci-gerici AKP iktidarı aracılığıyla başlattığı bu kanlı ve kirli savaşın öncelikli hedefinin Kürt halkının kazanımları olduğu tartışmasızdır. Buna Kürt hareketinin HDP aracılığıyla 7 Haziran seçimlerinde elde ettiği başarı da dahildir. HDP'yi kapatma davası açarak buna resmi bir nitelik kazandırmak istemektedir.

Ne var ki, dinci-gerici iktidarın ve sermaye devletinin esas hedefi hiçbir biçimde parlamenter alanda bozulan hesabını düzeltmek, somut olarak Kürt hareketinin bu alandaki bilinen kazanımını bir biçimde ortadan kaldırmak değildir. Bu kanlı savaşa Erdoğan'ın kişisel hırs ve arzularını tatmin için de başvurulmamıştır. Sadece içerisi ile sınırlı bir kapsamı yoktur. Bu savaşın bundan çok öte hedefleri bulunmaktadır.

Hiç kuşkusuz AKP iktidarının saldırgan ve maceracı dış politikasının da yardımı ile Kürt hareketi, Rojava'da fiili özerk oluşumu ile yeni bir mevzi kazandı. Sermaye devleti bu kazanımı bir savaş gerekçesi olarak gördü ve ilk andan itibaren hedef tahtasına çaktı.

Kürt halkı ve onunla kader birliği yapan başta Türkiye'nin emekçi halkları, ilerici ve devrimci güçleri olmak üzere, bölgenin kardeş halklarının birleşik direnişi ve dayanışmasının ifadesi bir direnişle İŞİD ve sermaye devleti de dahil arkasındaki güçler ağır bir yenilgiye uğratıldı.

Bu gelişmeler dinci-gerici iktidarı çılgına çevirdi. Ne pahasına olursa olsun burnunun dibinde yeni bir Kürt oluşumuna izin vermek istemiyorlardı. Bunun için efendilerini de aşarak her türden gizli, karanlık ve kirli yola, yöneme ve saldırıya başvurdular, ama başaramadılar. Yakın dönemde gerçekleşen Tel Ebyad'ın İŞİD'den arındırılması ve Cizire kantonu ile birleştirilmesi, YPG'nin Rojava'nın bir diğer kantonu olan Afrin'e doğru ilerleyişi sermaye devletini çılgına çeviren yeni bir gelişme oldu. Ne yapıp edip bu ilerleyişin önü kesilmeliydi. Tehlike daha fazla

büyümeden bertaraf edilmeliydi.

Sermaye iktidarı belli bir süreden beridir bir ayağı Kuzey Kürdistan, diğer ayağı Rojava olan bir savaş planı hazırlamış, tüm acımasızlığıyla uygulamayı bekliyordu. Öncelikli hedefi Kürt halkı ve kazanımları olacak olan bu kanlı ve karanlık savaş için ABD emperyalizminin desteğini almak şarttı.

İncirlik Üssü'nü ABD ve koalisyon güçlerine açarak, kendi savaş planını ABD'nin çıkarları ve tercihleri ile uyumlulaştırarak ağababası ile anlaştı. Bu sayede şimdi başlattığı kanlı savaş için onun desteğini aldı. Alır almaz da Kürt hareketi ve kazanımlarına dönük kanlı bir saldırıya geçti.

Sermaye devletinin bugünkü saldırısı aynı zamanda ABD'nin ve emperyalist koalisyonun da saldırısıdır. Sermaye devleti dün olduğu gibi bundan sonra da emperyalizmin hizmetinde bir savaş hükümeti olacaktır.

Saldırı işçi sınıfına, emekçilere ve devrimcilere dönüktür

Dinci-gerici AKP iktidarının başlattığı saldırının sivri ucu Kürt halkı ve kazanımlarına dönük olsa da, saldırı bütünlüklü bir saldırıdır. Bir bütün olarak işçi sınıfını, emekçileri ve ilerici ve devrimci güçleri kapsamaktadır. Suruç katliamının hemen ardından başlattığı operasyonlar tek başına bunun kanıtıdır.

İşçi sınıfına, emekçilere ve Kürt halkına dönük saldırılara karşı Haziran Direnişi'nin en büyük kazanımı olan anında direnişlerle, sokak eylemleriyle, eylemli dayanışmalarla yanıt verilmektedir. Suruç Katliamı

örneğinde olduğu gibi başvurduğu katliamların temel hedefi de, sadece bir gözdağı niteliği taşımamaktadır. Yeni dönemde devrimci ve ilericilere dönük saldırılar tırmanarak devam edecektir.

Tüm bunları söz, basın, toplantı, gösteri, grev ve örgütlenme hakkı gibi hak ve özgürlüklere dönük arka arkası gelemeyen saldırılar tamamlayacaktır.

Sermaye devletinin emperyalizmin de desteğini alarak başlattığı saldırı, sadece Kürt halkını ve Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle sınırlı bir mahiyet taşımamaktadır. Bu savaş tüm bölge halklarına dönük bir savaştır. Ucu bir bölge savaşına ve giderek genel bir savaşa açık bir savaştır. Emperyalist saldırganlığın ve savaşın ifadesidir. Sermaye devleti ABD'nin savaş arabasına yeniden ve daha kuvvetli biçimde bağlanmıştır. Türk, Kürt ve bölgenin kardeş halkları emperyalizmin, işbirlikçilerinin ve İŞİD ve benzeri gerici güçlerin kirli, kanlı ve karanlık saldırılarıyla karşı karşıyadır.

Ne masa başı pazarlıklar ve bunun ifadesi protokoller, ne anayasal düzenlemeler, ne de parlamenter zaferler, en başta Kürt halkı olmak üzere, halklarımıza gerçek özgürlüğü, eşitliği ve barışı sağlayamaz. Türkiye, Kürdistan ve tüm Ortadoğu'yu bir barış coğrafyası haline getirecek, tüm kardeş halklara gerçek ve kalıcı bir özgürlüğü ve eşitliği sağlayacak, gerçek bir kurtuluşu olanaklı kılacak yegane şey, merkezinde Türkiye işçi sınıfının olacağı, birleşik bir devrimdir. Türk, Kürt ve tüm bölge halklarının yakıcı ihtiyacı birleşik devrimdir. Günümüzde komünistlerin önündeki en yakıcı görev ve sorumluluk da, yılmadan, yorulmadan birleşik devrim için seferberliği büyütmeğdir.

İçeride ve dışarıda devlet terörü!

7 Haziran'a yaşayacağı akıbeti hesaba katarak hazırlanmış olan AKP, görüldüğü üzere sırasıyla B ve C planlarını devreye sokmaktadır. 7 Haziran gecesi balkona çıkmayan, bir müddet demec bile vermeyen Erdoğan'ın bu sessiz geçen günlerde neler tertiplelediğini şimdi daha iyi görmekteyiz. Suruç Katliamı'nı kendi 11 Eylül'ü olarak devreye sokan AKP iktidarı, bu vesileyle Suriye ve Kürt halkına yönelik saldırılarında yeni bir aşamaya geçmiş bulunmaktadır.

“Ya bizdensiniz ya da onlardan!”

Suruç Katliamı sonrasında yaşananlar AKP'yi “geçici bir savaş hükümeti” yaparken, Erdoğan, Davutoğlu gibi AKP kurmayları tarafından yapılan açıklamalar da 11 Eylül saldırıları sonrası ABD yetkililerinin yaptığı açıklamalara fazlasıyla benzemektedir. ABD Başkanı Bush'un “ya bizdensiniz ya da onlardan” içerikli tehditleri şimdi AKP yöneticilerinin dilinden düşmüyor. Davutoğlu'nun da ifade ettiği üzere herkes bundan sonra başka bir Türkiye görecek. AKP'nin yeni Türkiye ile neyi kastettiği böylece daha iyi anlaşılıyor.

Sınırın ötesine yönelik saldırganlığın yanında içeride de devlet aygıtı tam bir terör cumhuriyetine dönüşmüş durumda. Kısa bir süre önce çıkarılan ‘İç Güvenlik Paketi’ ile polis rejimi uygulamalarının yasal zeminini hazırlayan sermaye devleti, gelinen yerde neredeyse tüm demokratik eylemlere azgınca saldırarak paketin somut uygulamalarını göstermeye başladı. Keyfi alan ve eylem yasakları, maskeli polislerin estirdiği terörü meşrulaştırmak için “maskeli eylemcilere tahammül edilmeyeceği” tehditleri, yargısız infazlar, gözaltılar ile girilen yeni dönemin işareti verilmektedir. Suriye sınırındaki 4 bölgenin özel güvenlik bölgesi ilan edilmesi ise zaten fiilen hayata geçirilen OHAL uygulamalarının daha da ağırlaştırılacağını göstermektedir.

En koyu karanlık...

Erdoğan ve AKP'yi gelecek sürecin endişesi

sarmış bulunmaktadır. Bundan ötürü daha evvel planlanan ancak masada kalan tüm katliamlar, provokasyonlar, baskılar, yasaklar yürürlüğe sokulmaya başlanmıştır. Sınırın ötesinden birkaç kişiye atılması düşünülen füzeler, sınırın bu tarafında, Suruç'ta bomba olarak SGDF'li gençlerin arasında patlatılmıştır. Bugünler için çıkarılan İç Güvenlik Paketi her alanda uygulanmaktadır. Sendika genel merkezleri keyfi olarak basılmakta, devrimci, demokrat insanlar gözaltına alınmakta ve tutuklanmaktadır. Devrimcilerin ve Kürt halkının üzerine kurşun olan devletin adaleti, adına İslam Devleti denilen sapıklar sürüsünün unsurları için hoşgörü olmaktadır. Deşifre olan İŞİD tetikçileri, olabilecek suikastlardan, saldırılardan korunmak için özel olarak hazırlanan devlet konukevlerinde istirahata çekilirken, önemli bir bölümü karakollarda çok kısa bir süre misafir edildikten sonra zamanı geldiğinde kan dökmeleri için salıverilmektedirler.

AKP ve Erdoğan son kozunu oynamaktadır. Dışarıda savaş ve saldırganlık politikası, içeride katı bir devlet terörü uygulanarak erken bir seçimden galip çıkmaya göre kurgularını yapmış görünüyorlar. Her ne kadar bu durum emperyalistlerin desteğini almış olsa da artık ne Türkiye ne Erdoğan bölgenin yükselen yıldızı değildir. İŞİD ile girilen ilişkiler Erdoğan ve AKP'nin peşini bırakmayacaktır.

Ancak önemle belirtilmesi gereken husus şudur ki; içinden geçilen dönemin '90'lı yıllarla kıyaslanmasına neden olan AKP ve Erdoğan'ın estirdiği devlet teröründen kurtulmanın yegâne yolu birleşik bir mücadeleden geçmektedir. Toplumsal muhalefetin tüm unsurlarına yayılan devlet terörünü geriletmenin, yeni haklar kazanmanın yolu işçilerin, emekçilerin, gençlerin, kadınların, Alevilerin, Kürt halkının birlikte vereceği fiili-meşru birleşik mücadeleden geçmektedir.

Şu durumda AKP'yi güçlü gösteren devlet terörü kanlı bir örtüden ibarettir. Örtü aralandığında ortaya çıkan gerçek oldukça net ve alenidir; kral çıplak ve çaresizdir. Bu gözü dönmüş saldırganlığın gerisinde bu çaresizlik bulunmaktadır.

Roboski, Reyhanlı, Gezi, Suruç...

Suruç Katliamı her ne kadar AKP için içeride ve dışarıda hayata geçireceği saldırgan politikanın vesilesi haline getirilmek istense de sergilenen vahşet büyük bir tepkiye yol açtı. Katliamda rolü saklanmayacak derecede açığa çıkan AKP kendini aklamak için çirkin bir saldırıya girişti. Hiç de yeni olmayan bu ve benzeri örnekleri elbette birçok cinayet ve katliamdan tanıyoruz.

Acımasızca katlettikleri Berkin'i nasıl suçladıklarını ve buna hala devam ettiklerini biliyoruz. Babasıyla birlikte terörist ilan edilen Uğur Kaymaz'ı da. Bu devlet, katlettikleri için suç ve suçlu üretmekle meşhurdur. Roboski için neler söylendiği, Reyhanlı Katliamı için hangi yalanların üretildiği bugün tüm açıklığıyla ortadadır.

Kaldı ki zaten birçok durumda daha infaz etmeden devrimcilerin haklarında ferman vermektedirler. İŞİD canileri ellerini kollarını sallaya sallaya dolaşırken, devrimciler “canlı bomba” diye hedef gösterilmekte ve ilk fırsatta Günay Özarslan örneğinde olduğu gibi infaz edilmektedirler.

Elbette ellerinden kan damlayanların ağızlarından kan damlıyor olması şaşırtıcı da değil. AKP'lileri, MHP'lileri ile düzen korosu Suruç katliamı sonrası da ortak bir koalisyonla kirli bir saldırı başlattılar. Daha doğrusu asıl suçlunun daha fazla deşifre olmaması için hedef saptırmaya çalıştılar. Neden gençlerin arasında HDP'li vekil olmadığından, vahşice katledilen SGDF'li gençlerin eylemlerine kadar birçok ahlaksızca çarpıtma girişiminde bulundular.

Bu gözü dönmüş saldırganlık ve karalama kampanyası öyle bir hal aldı ki, Bülent Arıç gibileri sergilenen vahşet sonucu ölmeyenlere öfke kustular. Bu insanlık düşmanlarından, sanal ortamda klavye tuşlarına basarak vatani koruyan kafatasçılar da cesaret aldılar. Erzurum'da inşaat işçileri ve otobüslerle yolculuk yapanlar saldırıya uğradılar.

AKP eliyle geliştirilen şovenizm zehri ile kuduran faşist gerici gruplar kimi bölgelerde Alevi emekçilerinin evlerini işaretlemeye başladılar. Buralarda yaşayanlara tehdit dolu mesajlar verdiler. Sivil faşistlerin yapmak için sıra bekledikleri saldırılar ise devletin resmi güçlerince Gazi Mahallesi'nde hayata geçirildi. Polis tarafından katledilen Günay Özarslan'ın cenazesinin bulunduğu Cemevi defalarca polisin gazlı, plastik mermili saldırısına uğradı.

Sermaye devletinin kontra güçlerinin organizasyonu sonucu gelişen Suruç Katliamı sonrasında hedef saptırmak için ne kadar kirli bir yol varsa AKP hepsini kullandı. Ancak ne yaparsa yapsınlar Roboski, Reyhanlı, Haziran Direnişi gibi tarihe kendi adlarıyla anılacak bir katliam daha not düşülmüş oldu. AKP'nin kanlı hesap defteri artmaya devam ediyor.

Kürt halkına karşı kirli ittifak

TSK'nın Suriye ve Güney Kürdistan'ın bombalamasının ardından açıklama yapan ABD ve AB emperyalistleri, sermaye devletinin "kendini savunma hakkı" olduğunu öne sürerek saldırılara tam destek verdiler.

ABD ve AB emperyalizmi safını net olarak ortaya koydu. Türk sermaye devletinin Suriye'de tırmandırdığı savaşa tam destek vereceklerini açıkladılar. PKK'ye yönelik operasyonları onaylayan emperyalistler, sermaye devletinin saldırılarına "meşru" diyerek onay verdiler. Bu onay özelde AKP iktidarının, genelde sermaye devletinin operasyonlarını meşru gören emperyalistlerin anlayışının dolaysız yansımasıydı.

Emperyalistler Kürt halkına yönelik terörün arkasında Türk sermaye devletinin varlığını bildikleri halde tam bir riyakarlıkla PKK'yi teröre son vermeye çağırıyorlar. Bu çağrılar sadece sömürgeci devletlerin değil, emperyalistlerin de Kürt halkının özgürlük yolunda elde ettiği başarıdan rahatsızlık duyduğu gerçeğine ışık tutmuştur. Bu açıklamalar aynı zamanda "çözüm sürecinin" sadece Türk devleti açısından değil, emperyalistler tarafından da ciddiye alınmadığı ve basit bir aldatmaca olduğunun kanıtı olarak kayıtlara geçmiştir.

ABD emperyalizminin başı Barack Obama'nın danışmanı Brett McGurk *twitter*'dan yaptığı açıklamada, "PKK'nın Türkiye'deki terör saldırılarını şiddetle kınadık. Müttefikimiz Türkiye'nin kendini savunma hakkına tamamen saygı duyuyoruz" ifadesini kullandı.

AB emperyalizmi de Kürt halkına yönelik saldırılara tam destek verdiğini Dışişleri Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini'nin ağızından ortaya koydu. Mogherini, "terör grupları süreci heba etmemeli ve ateşkes muhafaza edilmeli" dedi. Almanya Savunma Bakanı Von der Leyen de "Türkiye'nin IŞİD'e karşı kendini savunma hakkı ne kadar doğruysa, PKK'yla başlattığı barış yolunun terk edilmemesi de o kadar önemli" dedi.

Emperyalistlerin yaptığı açıklamalar PKK'nin "ortak düşman" ilan edilmesi, HDP'nin çok yönlü olarak kuşatılmasını içermektedir. Emperyalistler Kürt emekçi kitlelerine yönelik devlet terörüne de tam destek

vermektedir. ABD ve Avrupalı emperyalistler Kürt hareketinin çok yönlü olarak kuşatılmasını, güçten düşürülmesini ve tecrit edilmesini kendi çıkarları açısından da uygun buluyorlar. Zira Türk devletinin gerektiğinde emperyalistlerin Suriye politikasında kullanılması böylesi bir yaklaşımı gerekli kılmaktadır.

Kürt halkı üzerindeki köleci egemenliğini şu veya bu biçim altında ama her koşulda korumak Türk sermaye devletinin temel hedefidir. Bu yaklaşım hem ABD, hem de AB emperyalistleri tarafından da destekleniyor.

ABD ve AB emperyalizmi IŞİD'e yönelik Suriye'de yapılacak askeri müdahalede Türk sermaye devletini taşeron olarak kullanmak istiyorlar. Zira böylesi bir müdahaleyi ABD ve AB emperyalistleri son derece riskli görüyorlar. Bu nedenle IŞİD'e yönelik operasyonu Türk devletine yaptırmak istiyorlar. Böylece taşeronluk görevi karşılığında Kürt hareketinin ezilmesine emperyalistlerin onay vermesini istedi. Bu noktada özelde AKP iktidarı genelde Türk sermaye devleti istediğini de aldı.

Emperyalizmin Kürt ulusal sorununa ilişkin yaklaşımında özü itibarıyla bir değişim söz konusu değildir. Kürt halkının sorunları, çektikleri acılar onları hiç mi hiç ilgilendirmemektedir. Zira emperyalistlerin ezilen uluslara eşitlik ve özgürlüğü götürdüğü tarihinde

görülmemiştir. Emperyalizmin Kürt halkının kurtuluş mücadelesi karşısındaki yüzyıllık temel pratiği sömürgecilerin dümenine su taşımak olmuştur. Bu nedenle emperyalistler Kürt ulusal sorununun çözüm gücü olamazlar.

Emperyalistlerin ve sermaye devletinin kirli ittifakı sadece Kürt halkı için değil, Türkiye işçi ve emekçileri için de büyük acıların ve yıkımların habercisidir. Türkiye'nin ve bölgenin emekçi halkları bu duruma mahkum değildir. Emperyalizme cepheden savaş açılırsa ve devrimci kader birliği çizgisinde devrimci bir sınıf mücadelesi yükseltirirse, bu güçler durdurulabilir, kirli savaş engellenebilir.

Son yaşanan gelişmeler Kürt halkına karşı emperyalistler ve Türk devletinin birleşik tutumunun yeni bir örneğidir. Bu kirli ittifak, ipliği pazara çıkmış "çözüm süreci"nden ve Kürt sorununda emperyalist çözümlerden de uzak durulmasının ne denli yaşamsal olduğunun açık göstergesidir. Yapılması gereken Türkiye'nin emekçi halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinde ısrar etmektir. Öncülüğünü Türkiye işçi sınıfının yaptığı bir birleşik sosyalist devrimle sermaye devletini yıkmaktır. Zira Kürt sorununu tam ve kalıcı biçimde çözmenin yegane yolu budur.

NATO Konseyi'nden devlet terörüne tam destek

Türk sermaye devletinin talebi üzerine NATO Konseyi, üye ülkelerin daimi ve daha düşük seviyedeki temsilcilerinin katılımıyla 28 Temmuz'da toplandı. Toplantının başlangıcında açıklama yapan NATO Genel Sekreteri Stoltenberg, Türkiye'nin yanı başındaki ve NATO'nun sınırındaki istikrarsızlığın ele alınacağını belirterek "NATO gelişmeleri çok yakından izliyor. Müttefikimiz Türkiye'yle çok yakın dayanışma içindeyiz" dedi.

Stoltenberg, toplantı kapsamında düzenlediği basın toplantısında da "Terörle mücadele konusunda elimizden gelen yardımı yapıyoruz. Türkiye NATO'dan

daha fazla yardım talep etmedi" ifadelerini kullandı.

"Güvenlik kaygıları artarsa, Türkiye askeri destek talebinde bulunursa NATO bu desteği sağlayabilir mi?" şeklindeki soruya yanıt veren savaş örgütünün şefi, "Toplantıda tam antlaşma söz konusuydu. Bütün müttefikler Türkiye'ye güçlü desteğini ifade etti. Ve hep birlikte, bir arada dayanışma içerisindeyiz Türkiye'yle. Bütün müttefikler terörizmi bütün şekilleriyle kınadılar" dedi.

Stoltenberg, "Türkiye'nin açıklamakta olduğu güvenli bölge konusunda NATO'nun tutumu ne şekilde?" sorusuna ise şu şekilde yanıt verdi:

"NATO bu çabaların bir parçası değil. İkili olarak Türkiye ve ABD arasındaki görüşmelerin konusu... Ve burada Türkiye'nin çabalarını memnuniyetle karşılıyorum. Türkiye hali hazırda katkı sağlamakta. İlimli muhalefetin eğitimi konusunda katkı sağlamakta."

Türkiye'nin NATO'dan herhangi bir askeri destek talebinde bulunmadığı ve bu hakkını ihtiyaç duyulması halinde devreye sokmak üzere sakladığı belirtiliyor.

Kuzey Atlantik Konseyi'nden yapılan açıklamada ise IŞİD çetelerinin saldırılarıyla PKK'nin misilleme eylemleri eş değer tutularak "İttifak'ın güvenliği bölünemez ve Türkiye ile güçlü dayanışma içindeyiz. NATO'nun güneydoğu sınırındaki gelişmeleri çok yakından izlemeyi sürdüreceğiz" denildi.

İncirlik emperyalist koalisyona açılıyor

Türk sermaye devleti ve onun Washington'daki efendileri arasında IŞİD'e karşı yapılacak operasyonlarda İncirlik'in kullanılması konusunda son görüşmeler yapıldı. Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç'ın Bakanlar Kurulu'ndan sonra yaptığı açıklamada değindiği, ancak detayına girmediği İncirlik Mutabakatı'nın ayrıntıları 24 Temmuz'da basına yansdı.

Emperyalistlerin İncirlik ve Türkiye hava sahasını kullanmasına ilişkin mutabakatta IŞİD ve El Nusra gibi dinci gerici örgütlerin asıl hedef olduğu açıklandı. Hükümetin, Bakanlar Kurulu'nda imzaya açılan mutabakatı vakit geçirmeden devreye sokmak istediği öne sürülürken mutabakatta, İncirlik Üssü'nün kullanımında, 'gerekli görüldüğü' tanımına yer verilmesi, Ankara'nın üssün kullanımıyla ilgili kendisine 'esneklik payı' bırakma manevrası olarak yorumlandı.

Uçuşa yasak bölge iddiası

Yansıyan haberlere göre Obama'nın IŞİD'le mücadele temsilcisi Emekli Orgeneral John Allen başkanlığındaki ABD heyeti ile Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu'nun çerçevesini çizdiği mutabakatın ana hatları şu şekilde:

- Türkiye-Suriye sınırının Mare-Cerablus arasındaki 90 km'lik alan uçuşa yasak güvenli bölge ilan edilecek.
- Halihazırda ÖSO ve kısmen IŞİD'in bulunduğu bölgede yasaklı alanın derinliği 40-50 km olarak düşünülüyor. Özellikle Türkiye'ye yeni bir göç dalgasını tetikleme kapasitesine sahip bu bölgenin tamamen IŞİD, El Nusra gibi radikal dinci örgütlerin eline geçmesine izin verilmeyecek.
- Bu bölgenin havadan güvenliğini (taarruz ve keşif dahil) 'gerekli görüldüğünde' ABD liderliğindeki koalisyon güçlerinin savaş uçakları sağlayacak. Yine 'gerekli görüldüğünde' Türk savaş uçakları da benzer görevi üstlenebilecek.
- Bunun için 'gerekli görüldüğünde' silah, bomba ve füze yüklü ABD ve koalisyon güçleri uçakları İncirlik Üssü ile Türkiye Hava Sahası'nı kullanabilecekler.
- Güvenli bölgenin sağlanmasında 'gerekli görüldüğü'nde Türkiye, topçu birlikleriyle destek

verebilecek.

PYD'ye tehdit

- Üssün kullanımı Türk Hava Kuvvetleri ile koordine edilecek. Güvenli bölge ilanından sonra rejime ait hava unsurlarının burada uçmasına izin verilmeyecek.

- Mutabakat doğrudan Suriyeli Kürtlerin PYD'sini hedef almıyor. Ancak PYD güçlerinin bölgenin güvenliğini ve Türkiye sınırını tehdit edici ve tehlikeye düşürecek tutum takınması (örneğin demografik yapıyı bozacak zorlayıcı tutum) halinde gereken müdahale yapılabilecek.

- İncirlik'e muharip kara gücü gelmesi söz konusu değil. Ancak ABD ve koalisyon uçaklarının oluşabilecek teknik ihtiyaçlarını gidermek için üsse mevcut teknik askeri uzmanlara ek olarak 40-50 kişilik askeri teknik heyet gelebilir.

- ABD ve koalisyon güçleri uçakları acil durumlarda İncirlik dışında bölgedeki Batman, Diyarbakır ve Malatya-Erhaç gibi üsleri de kullanabilecek.

ABD İncirlik hakkında konuşmadı

Diğer yandan Beyaz Saray sözcüsü Josh Earnest ABD'nin operasyonlarda kullandığı üsler hakkında açıklama yaptı. Bu üslerden birinin İncirlik olup olmadığını doğrulamayan Earnest, İncirlik'le ilgili konuşmamasının nedeninin "belli operasyonel güvenlik kaygıları" olduğunu söyledi.

Earnest, Obama ile Erdoğan arasında önceki gün yapılan telefon konuşmasında "IŞİD'le mücadele koalisyonu çerçevesinde iki ülke arasındaki işbirliğinin artırılması" konusunun ele alındığını kaydetti.

Earnest'in sözleri şu şekilde:
"Belli operasyonel güvenlik kaygıları nedeniyle İncirlik konusunda konuşmam. Şimdiye kadar kabul ettiğimiz durum, koalisyonun farklı görevler için Avrupa ve Ortadoğu'daki farklı üslerle erişimi olduğudur. Bunlar arasında istihbarat ve keşif faaliyetleri, arama kurtarma, yakıt ikmali ve hava saldırıları düzenleme gibi görevler yer alıyor."

ABD'den sermaye devletine destek

Güney Kürdistan'da gerilla mevzilerini bombalayan Türk sermaye devletine emperyalist efendisinden destek geldi. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü John Kirby, 28 Temmuz'da yaptığı açıklamada "PKK'yi terör örgütü olarak kabul ettiklerini ve Türkiye'nin bu örgüte karşı kendini savunma hakkı olduğunu" söyledi.

İncirlik teşekkürü

Geçtiğimiz günlerde İncirlik Hava Üssü'nün emperyalist koalisyon güçlerinin kullanımına açılmış olmasını sevinçle karşılayan Kirby, "IŞİD'e karşı verdikleri mücadelede kendilerine destek olan" Türk sermaye devletine teşekkür etti ve "Terör örgütü IŞİD'e karşı ortak mücadelede, Türkiye'nin bazı hava üslerini koalisyon güçlerine açmasına ve desteğine minnettarız" dedi.

Kirby, "Suriye'deki IŞİD tehlikesine karşı neler yapmamız gerektiğine dair Türkiye ile müzakere içerisindeyiz ve onların işbirliği bizim için çok önemli" diye konuştu.

"Kendini savunma hakkı"

"PKK'nin de IŞİD'e karşı savaştığı, bu bağlamda Türkiye'nin bu örgütle savaşanlara saldırmasının karmaşa yaratıp yaratmadığı" sorusunu da yanıtlayan Kirby şunları kaydetti:

"Türkiye'nin bu örgüte karşı kendini savunma hakkının farkındayız. PKK'nin bazı durumlarda IŞİD'e karşı savaştığının farkındayız, fakat kendileri bir terör organizasyonudur ve onları 'Yabancı Terör Örgütü' olarak belirledik. IŞİD'e karşı mücadelede PKK ile işbirliği, koordinasyon veya iletişim halinde değiliz. IŞİD'e karşı 62 ülkenin yardımıyla mücadele etmekteyiz. Özellikle Suriye'de, ABD Savunma Bakanlığı ılımlı Suriyeli muhaliflerle eğitim-donat programı bağlamında çalışmakta. IŞİD ile mücadele devam edecek, bu sebeple bütün koalisyon ülkelerine ve Türkiye'ye minnettarız. IŞİD'e baskımız, Türkiye'nin şu anda PKK'ye karşı ne yaptığı ve gelecekte ne yapacağına bakılmaksızın azalmadan devam edecek."

"Saldırı hakkımız saklı"

Kirby, "ABD yönetiminin PKK'yı terör örgütü olarak tanımasına rağmen örgüte yönelik bugüne kadar herhangi bir saldırısının bulunmadığı" yorumu üzerine, saldırı hakkını saklı tuttuklarını belirterek "PKK'yi asla savunmadık. PKK, terör organizasyonudur ve dünyanın her tarafında teröristlere karşı mücadele hakkımızı saklı tutmaktayız" diye konuştu.

Kiminle barışacağız?

Türk sermaye devleti, Suriye ile köprüleri attığından bu yana 'olası' savaşın hazırlıklarını sürdürüyor. Hatta kimi zaman devlet yetkilileri tarafından açıkça dillendirilen bu savaşın altyapısını sinsice örmeğe devam ediyor. Hazımsızlığın en büyük nedenlerinden biri Kürt hareketinin Batı Kürdistan'daki kazanımları olurken, emperyalist hayal ve hedefler uğruna da Suriye toprakları sermaye devletinin gözetimi ve denetimi altında tutuluyor. Bilindiği üzere özellikle Suriye'de kanlı ve kirli eylemlerini devreye sokan IŞİD adlı dinci-gerici çeteler bizzat Türk sermaye devleti tarafından korunup, kollanıp, beslenip yönlendiriliyor. Bu durumu kanıtlamak için onlarca örnek sıralanabileceği gibi Ahmet Davutoğlu tarafından sarf edilen sözler sermaye devletinin IŞİD'e yaklaşımını ortaya koyuyor. IŞİD'e katılanlar arasında Türkler, Araplar ve Kürtler olduğunu söyleyen Davutoğlu, IŞİD'i Sünni Arapların bölgede dışlanması neticesinde biriken öfkenin geniş bir cepheye birleşmesi olarak değerlendirebiliyor.

Bu psikolojik ve moral desteğin yanı sıra IŞİD'e doğrudan silah ve mühimmat yardımı yapıldığı artık herkes tarafından biliniyor. Düzen içi dalaşın, malumun ilanı olarak teşhir ettiği MİT TIR'ları bu konuda daha fazla söze gerek bırakmıyor. Kobanê'nin düşmesi için elinden geleni yapan sermaye devleti, güneyinde özerk bir Kürt bölgesine tahammül edemeyeceğini her türlü pratiğiyle gösterdi. Bu durum "çözüm süreci" adı altında oynanan orta oyununda devletin samimiyetini tartışmaya yer bırakmayacak ölçüde gözler önüne sermiş oldu. Ama 6-7 Ekim olaylarında 40'tan fazla insanı vahşi bir devlet terörüyle katledenler ve HDP'yi hedef tahtasına çakanlar; seçim sürecinde, "çözüm sürecinin devam edebilmesi adına" Kürt hareketini işbirliğine davet etmekten de geri durmadı. HDP'nin tüm bu süreçlerde aldığı muğlak tutumlar bir yana, sürecin tıkandığı ve çözümsüzlükle yüz yüze kalındığı biliniyordu. Tüm bunların öncesinde de "çözüm sürecinin" daha başlamadan bittiği birçok deneyimle

sabitlenmişti.

Ateşkesin fiili olarak bozulması, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin sermaye devleti ile "kalıcı ve onurlu bir barış" sağlayamayacağını bir kez daha kanıtlamış oldu. Zira masaya oturlan gündem bugüne Türk sermaye devletinin amacı kırıntı tavizlerle Kürt hareketini tasfiye etmekten öteye geçmedi/geçmiyor. Son "barış sürecinin" mimarı AKP, iktidarının ömrünü uzatmak için ikiyüzlü tutumunu sürdürdü, iktidarını kaybettiği anda ise maskeleri düştü. Bugün gelinen yerde emperyalist 'icraatlar' devreye sokuldu. Suruç'ta 31 gencin sermaye devleti-IŞİD işbirliği ile katledilmesi, Suriye sınırını geçmenin 'meşru' zemini haline getirildi. Katliamın hemen ardından Tayyip Erdoğan'ın "artık icraata geçmenin zamanı geldi" açıklaması savaşın kapıda olduğu sinyalini vermişti. Bu açıklamanın sonrasında IŞİD'in, Türkiye sınırına saldırması ve bir askerin ölümü ise savaş planlarını hayata geçirmenin itici gücü haline geldi. Nitekim sınırı aşarak IŞİD operasyonu başlatanlar namluların ucunu bir anda

Kandil'e doğrulttular. IŞİD mevzilerinin vurulduğunun iddia edildiği operasyonda IŞİD'e kayda değer bir zarar verildi mi bilinmez ancak bu hamlesiyle devlet, Kürt halkına ve Türkiyeli ilerici ve devrimci muhalefete açık bir savaş ilan etti.

İçeride ve dışarıda savaş hazırlıklarını öteden beri sürdüren AKP, 'iç güvenlik' yasalarıyla saldırılarının yasal kılıfını oluşturmuştu. Sınırın aşılmasıyla eşzamanlı, içeride devreye sokulan operasyonlar, eylem yasakları ve infazlarla ilerici-devrimci muhalefet dört bir yandan kuşatılmaya ve hareketsiz hale getirilmeye çalışılıyor. Zira emperyalist savaş karşıtı bir toplumsal hareketi kaldıramayacak olan sermaye güçleri kendilerince önlemlerini alıyor. Toplumsal tepkiyi bertaraf etmek için "terör" demagojisine sarılanlar; IŞİD, PKK ve "marjinal terör örgütlerine" operasyon başlattıklarını iddia ediyorlar ancak onlarca ilde gerçekleştirilen ve yüzlerce kişinin gözüne alındığı operasyonlarda IŞİD'ilerin esamesi okunmuyor. Zira evlere, derneklere, sendikalara operasyon düzenleyerek ilerici, devrimci ve yurtseverleri gözüne alanlar, IŞİD'li canlı bombaları sokağa salmaktan çekinmiyorlar.

Faşist baskıların dozunu arttıran sermaye devleti bir yandan da basına ve sosyal medyaya yönelik sansür yöntemiyle gerçeklerin işçi ve emekçilerle buluşmasını engellemeye çalışıyor. Burjuva medya aracılığıyla kitleleri kandırıyorlar, gerçeklerin dillendirilmesine tahammül edemiyorlar. İçeride ve dışarıda sürdürülen gerici ve kanlı savaşın karşısına dikilen herkesi hedef haline getirerek etkisizleştirmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu gözü dönmüş faşist saldırganlığın barış temennileri ile geriletilmeyeceği ortadayken bizler, yani ezilen, sömürülen ve savaşın en ağır bedelini ödeyenler; kimlerle barışmalı, kimlere savaş açmalıyız? Sorunun yanıtı açık; emperyalist çıkarlar uğruna komşu halklara düşman olmayı reddetmeli ve Kürt halkı başta olmak üzere direnen halklarla dayanışmayı büyütmeliyiz.

Erdoğan istedi, Yargıtay HDP'ye inceleme başlattı

IŞİD çetelerine sınırsız destek veren sermaye devleti, seçim sürecinde yüzlerce kez saldırıya uğrayan HDP'ye yönelik de 'inceleme' başlattı. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, "Anayasa'nın siyasi partilerle ilgili maddelerine aykırılık" gerekçesiyle HDP hakkında inceleme başlattı. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, HDP hakkında Anayasa'nın 68. ve 69. maddelerinde belirtilen, "Hiçbir siyasi parti suça teşvik edemez" hükmü uyarınca resen inceleme başlattı. Başsavcılık, bu kapsamda basında çıkan haberler, parti hakkındaki şikayetler ile HDP'li bazı parti yöneticileri hakkında başlatılan soruşturmaları mercek altına aldı.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı Siyasi Partiler Bürosu'nun, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'ın "Biz sırtımızı YPG'ye, YPJ'ye ve PYD'ye yaslıyoruz.

Bunu söylemekte, bunu savunmakta hiçbir sakınca görmüyoruz", Selahattin Demirtaş'ın, "Halkımız, siyasi kurumlarımız, sivil toplum örgütleri, belediyeler, meslek örgütleri gibi bütün toplumsal yapılar kendi güvenlik tedbirlerini de geliştirmelidir" açıklamaları ile HDP Milletvekili Faysal Sarıyıldız'ın PKK kuryesini Ceylanpınar'a götürdüğü iddia edilen görüntüleri incelemeye aldığı ifade edildi.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, HDP'nin faaliyet ve söylemlerine dair incelemenin ardından gerek görürse dava açılması için harekete geçecek. Anayasa'nın 68. Maddesi'ne göre, siyasi partilerin kapatılması için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın açacağı dava, Anayasa Mahkemesi'nce kesin karara bağlanıyor.

Erdoğan HDP yöneticilerini hedef gösterdi

Dinci gerici şef Erdoğan da 28 Temmuz'daki konuşmasında HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'ı hedef göstererek "bedeli ödenmeli" dedi. Çin ziyareti öncesi konuşan Erdoğan, "HDP'nin kapatılmasına yönelik açıklamalar hakkında ne düşündüğü" yönündeki soruya şu yanıtı verdi:

"Bu konuda daha önce yaptığım açıklamalar var. Ben parti kapatılması olayını doğru bulmuyorum. Fakat bu partinin yöneticilerinin bunun bedelini ödemesi gerekiyor. Fert fert, birey birey... 'Biz sırtımızı şuraya buraya dayıyoruz' diyenlerin bunun bedelini ödemesi lazım. Anayasa'nın 14. maddesi çok şey sağlıyor. Gerçek kişilerle ilgili parlamento gereğini yapmalı. Dokunulmazlık zırhının kalkması suretiyle bunun bedeli ödenmeli."

Erdoğan ayrıca "çözüm süreci"ne ilişkin olarak da "devam ettirmek mümkün değil" ifadelerini kullandı.

Birlikte direnelim!

D. Baran

Türk sermaye devletinin “teröre karşı operasyon” kılıfına sokarak toplumun ilerici, devrimci güçlerine karşı başlatmış olduğu azgın bir devlet terörüyle karşı karşıyayız. Operasyonlara karşı tepkilere yönelik dahi vahşice saldırılar gerçekleştiren ve mücadele edenleri katletmekten dahi geri durmayan Türk sermaye devletinin bu hamlesinin arkasındaki dinamiklerse elbette ki Türkiye içerisindeki sermaye sınıflarını fazlasıyla aşıyor. Emperyalizmin temsilcilerinin destek açıklamaları bunu açık bir şekilde gösteriyor. Türkiye’deki sınıf mücadelelerine paralel bir şekilde uluslararası alanda da sermaye sınıfları bu süreçte kendi çıkarları doğrultusunda bir konum alıyor.

Her şeyden önce Türk sermaye devleti uzunca zamandır bu koşullara hazırlanmaktadır. “İç güvenlik” yasalarıyla, interneti kontrol etmeye dönük yasalarla, devletin kurumlarında (yargıdan polise, TÜBİTAK’tan MİT’e, ordudan tüm idari birimlere...) gerçekleşen tasfiyeleriyle sermaye iktidarı kendini tahkim etmiştir. Bu adımların hepsi bugünlere, savaş ve saldırganlık koşullarına hazırlık içindir. Bunu birileri AKP’leşen devlet olarak tanımlasa da, sermaye devleti, AKP’nin de ötesindedir. Zira bu sürecin kendisi tam da emperyalizmin yaşadığı bunalımın etkisiyle NATO’nun benzer şekilde savaş hazırlıklarını trmandırdığı bir evrede yaşanmıştır. Dünyanın dört bir yanı emekçilerin düzene karşı öfkelerini haykırırken İspanya’dan Fransa’ya, ABD’den Ortadoğu ve Kuzey Afrika’ya sermaye sınıfları bu gibi önlemlerle kendi devletlerini güçlendirme çabası içerisine girmiştir.

Bu süreç ilerlerken Türkiye’nin kendine özgü koşulları da birikimi hızlandırmış, bunda AKP’nin de önemli bir rolü olmuştur. Yargıdan polise, ordudan MİT’e, devlet mekanizmasının birçok temel direğine toplumun geniş kesimlerinin güveni sarsılmıştır. Haziran Direnişi bu güven sarsılmasının ve biriken öfkenin doruk noktası olmuş, sonrasında ise hem AKP hem de toplamda sermaye iktidarı düzenin “istikrarı”nı sağlamak için savaş koşullarına hazırlığa girişmiştir. Dizginlerin ellerinden yitip gitmesinden çekinenlerse bu savaşın “baş mimarı” değil fakat yalnızca uygulayıcısı olmuşlardır. Zira IŞİD’e karşı elde ettiği kazanımlar başta olmak üzere Kürt hareketi, AKP’ye karşı düzen içi muhalefet yürüterek meşruiyetini arttırmış ve Türk sermaye devletiyle masada otururken dahi onun çatlaklarının su yüzüne çıkmasına vesile olarak kendisini bir tehlike olarak hissettirmiştir.

Bunun da etkisiyle Türk sermaye devleti ve temsilcisi AKP, Kürt hareketinin “terörist” olduğu yalanına bir kez daha sarılarak geniş emekçi kitleler nezdinde sarsılan meşruiyetini kurtarma çabasına girişmiştir. “Terör örgütlerine operasyon” kılıfı altında en büyük terörü Türk sermaye devleti uygulamaya koymuş; özgürlük isteyenleri, sömürüye karşı olanları, emperyalist savaşa karşı mücadele edenleri, sermaye düzeninin yarattığı tüm pisliklere karşı sınıfsız, sömürsüz ve savaşırsız bir dünya kurmak isteyenleri adeta ezme çabası içerisine girmiştir. IŞİD terörüne karşı gerçek bir mücadele yürütenler “IŞİD’e karşı operasyon” yalanı ile Türk sermaye devletinin terörüne

“Terör örgütlerine operasyon” kılıfı altında en büyük terörü Türk sermaye devleti uygulamaya koymuş; özgürlük isteyenleri, sömürüye karşı olanları, emperyalist savaşa karşı mücadele edenleri, sermaye düzeninin yarattığı tüm pisliklere karşı sınıfsız, sömürsüz ve savaşırsız bir dünya kurmak isteyenleri adeta ezme çabası içerisine girmiştir.

maruz kalmış, evleri basılmış, kapıları kırılmış, katil polis tarafından uykularında infaz edilmişlerdir. Terörün en vahşisi, en kanlısı bizzat Türk sermaye devletinin politikasıdır.

“Terör”: Emperyalist kapitalizmin silahı

Bugün bir yandan emperyalizmin örgütlediği Özgür Suriye Ordusu “Esad diktatörlüğü”ne karşı “kurtuluş mücadelesi veriyor” gibi gösterilmekte, diğer yandan ise Esad tarafından “terörist” ilan edilmektedir. Bu basit çelişki bile meselenin “silah” olmadığını göstermektedir. Bunun gibi onlarca örnek sıralanabilir. Saddam ya da IŞİD de bir dönem “terörist” değildi. Saddam, İran Devrimi’yle birlikte ABD’nin Ortadoğu’ya nüfuz edebilmesinin bir aracı olarak yükselmiş, fakat kendi politikaları ABD’nin Ortadoğu politikalarıyla çeliştikçe “terörist” olmuştur. Ya da IŞİD benzeri dinci-gerici terörizm Sovyetler Birliği’nin Ortadoğu’ya nüfuz etmesine engel olmak için AB’den AGİT’e, ABD’den NATO’ya tüm emperyalistlerin kendi elleriyle körüklenmiştir. IŞİD de bu kaynaktan beslenerek doğmuş, emperyalistlerin Suriye’ye nüfuz etmeleri

için bir kapı aralamıştır. Ancak zamanla kendi çıkarları emperyalist efendilerinin çıkarlarının önüne geçtikçe miadını doldurmuş ve “terörist” ilan edilmiştir.

Burada önemli olan “terörist” ilan edilip edilmemeleri değil, emperyalistlerce ve onların çıkarları için örgütlenmiş olmalarıdır. Onların belli bir bölgeye nüfuz etme; bölgenin emekçilerini sömürme, ticarî ilişkilerini denetim altına alma amacıyla hayata geçirilmeleridir.

İşte bugün PKK, PYD ya da operasyonlarda bahsi geçen IŞİD dışındaki örgütler emperyalistlerce örgütlenmemiş ve onların çıkarlarına karşı emekçi halkların örgütlü gücü olarak çıktıkları için bütün emperyalist temsilciler tarafından operasyonlar desteklenmektedir. Yer aldıkları bölgelerin emekçi sınıflarının kendi devletlerinin zulmüne karşı örgütledikleri partiler oldukları içinse esasta terörist değillerdir. Esad’a karşı emperyalistlerce örgütlenen ÖSO’nun kimilerince “terörist”, kimilerince “direnişçi” olarak adlandırılması gibi görünen çatışma, aslında emperyalizmin bir parçası olan sermaye devletlerinin arasındaki çatışmanın bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bugün “terör operasyonları” da sınıflar

arasındaki çatışmanın bir sonucudur. Bir tarafta bir blok olarak emperyalist kapitalizm ve onların karşısında ise bir blok olarak ilerici, devrimci güçler.

İşte bugün Türk sermaye devletinin “terör” aldatmacasıyla körüklediği savaş ve saldırganlık; kendi sömürü mekanizmalarına, kâr amaçlı politikalarına, ikiye bölünmüşlüğüne, yolsuzluklarına... sermaye düzeninin bütün bir işleyişine karşı mücadele eden, haklarını arayan ilerici, devrimci güçleri, emekçi sınıfları hedef almaktadır. İŞİD de bu saldırganlığın meşruluğunu sağlamak için bir araçtır. İŞİD; emekçilerin, işçilerin, tüm sömürülen sınıfların nefretini kazanmıştır. Bu yüzden devlet terörü ilk anda “İŞİD terörüne karşı operasyon” adı ile sunulmuş, göstermelik olarak İŞİD’çilere de yönelmiştir. Bu devlet terörünün arkasında ise bir bütün olarak emperyalist kapitalizm vardır.

ABD başından itibaren büyük bir ikiye bölünmeyle PKK’yi suçlamakta, Türkiye’yi adeta “kendini savunuyormuş” gibi göstermeye çalışmaktadır. NATO’dan ve Birleşmiş Milletler’den de ABD’ye paralel açıklamalar gelmiştir. Emperyalist kurumlar gerçek terörü bölgeye nüfuz etme çabasıyla nasıl ki kendileri yaydılarsa, Türkiye’nin emekçi sınıflarını bastırmak, örgütlülüklerini dağıtmak çabasıyla da azgınca bir saldırı başlatmışlardır.

Diğer yandan kendi içlerinde yaşadıkları krizden dolayı İngiltere, Almanya ve Fransa bu saldırganlıkla birlikte alınan riskten dolayı huzursuz olmuştur. Türkiye’deki istikrarsızlıktan daha çok etkilenmeleri beklenen Avrupa ülkeleri, Türkiye’ye “PKK’yle uzlaşma yolundan sapmama” çağrılarını yapmıştır. Açıkta karşı tutum almak gibi bir çıkarları olmayan bu ülkeler “çözüm sürecinin zarar görmemesi temennileri”yle süreci izlemektedir. Kürt hareketiyle yaşanacak çatışmaların İŞİD’e güç kazandırmasından kaygı duyan bu ülkelerin esas derdi Türkiye’deki sömürü düzeninin aksamamasıdır, çünkü bu ülkeler Türkiye’yle derin bir çıkar ilişkisi içerisinde oldukları için.

İran, Suriye ve Güney Kürdistan’dan ise PYD ile kurdukları daha köklü ittifaklar dolayısıyla Türkiye’ye karşı daha sert açıklamalar gelmiş, Türkiye’nin amacının İŞİD olmadığına dair vurgular yapılmıştır. Burada Barzani’yi ve KDP’yi dışta tutmak gerekir. Zira ABD-Türkiye kirli ittifakının destekçisi konumundadır. Öyle ki, PKK’yi “çözüm sürecine zarar vermek”le suçlamıştır.

Bugün şurası açıktır ki “barış” politikasıyla sermaye devletlerini ve emperyalistleri muhatap almanın bir karşılığı yoktur. Emperyalistlerin bir politikası olan “çözüm süreci” Türk sermaye devletinin Ortadoğu politikalarıyla ancak PKK’nin silah bıraktığı koşulda uyumaktadır. Burada mesele emperyalistlerle Türk sermaye devletinin bu noktada uzlaştığı gerçeğini görmektedir. Emperyalistler ve Türk sermaye devleti mücadeleyi teslim almak için saldırmaktadır. Bu yüzden emperyalizmin ikiye bölünmüşlüğüne karşı birleşik direnişi seçmek, bunu emekçi sınıfların mücadelesini yükselterek yapmak tek kurtuluş yoludur. Çünkü yıllardır savaş ve saldırganlığı sürdüren bu emperyalist efendiler ve Türkiye’deki sermaye sınıfıdır. “Her türlü teröre karşı barış” çağrılarını yapan ama devlet terörüne karşı sesi çıkmayan; İŞİD başta olmak üzere her türlü terörü yaratan NATO ile sözde İŞİD’e karşı, gerçekte ise sömürülen halklara karşı koalisyon oluşturan; bugün de “İŞİD terörüne karşı olma” yalanıyla savaş ve saldırganlığı trmandıran sermaye devletleri ve onların kirli politikaları karşımızdadır. Yarını onlarla değil, onlara karşı ve onlarsız kurtarmaktan başka bir yol yoktur.

TİB’den basına ‘savaş sansürü’

TSK’ya ait savaş uçaklarının gerilla alanlarını bombalamasının ardından basına yönelik sansür saldırısı devreye sokuldu.

Kürt basınına ‘idari tedbir’

Bombardımanın başlamasıyla birlikte Kürt basınına da Türkiye’den erişim engellendi. *DİHA*, *ANF*, *ANHA*, *Rojnews* ve *Özgür Gündem* gazetesinin de aralarında olduğu Kürt basınına erişim engellenirken, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB) tarafından uygulanan erişim engellemesine ilişkin yapılan açıklamada “idari tedbir” uygulandığı öne sürüldü.

Dicle Haber Ajansı (DİHA) haberlerini *dihanews.com* adresi üzerinden yayınlamayı sürdürüyor.

Sendika.Org’a engelleme

TİB eliyle yürüten sansürün hedeflerinden biri de *Sendika.Org* oldu. Siteye erişim de TİB tarafından engellendi.

Sendika.Org ise yayınına önce *sendika.tv* adresi üzerinden devam etti. Bir süre sonra bu adrese de erişim engellenince *sendika1.org* adresi üzerinden yayın sürdürüldü.

Sosyal medya yavaşladı

Aynı saatlerde **Facebook** ve **Twitter**’a erişimde sıkıntılar yaşandı. İki platforma da uygulama veya internet sitesi üzerinden girmeye çalışan kullanıcılar haber akışlarına ulaşamadı.

Sosyal medyada yaşanan erişim sorununun TSK’ya ait savaş uçaklarının gerilla bölgelerine yönelik bombardımana başlamasıyla birlikte gelmesi de dikkat çekti.

ETHA’ya erişim engeli

26 Temmuz’da Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı kararıyla *etha.com.tr* sitesine erişim engellendi. Sansür saldırısına sosyal medya hesabından tepki gösteren ETHA, şu açıklamayı yaptı: “ETHA SUSMAYACAK

AKP hükümeti savaş konseptine uygun olarak özgür basını da susturma planını devreye koydu. Bu kapsamda ajansımıza ait etha.com.tr sitesine erişim Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı’nın kararıyla engellendi. ETHA, gerçekleri hem sosyal medya, hem internet sitesi, hem de alternatif yollar üzerinden halka ulaştırmaya devam edecek.”

ETHA ayrıca haberlerin Facebook ve Twitter adreslerinden takip edilebileceğini duyurdu.

Demirtaş için fezleke düzenlendi

Dinci gericiliğin şefi Erdoğan’ın ülke genelinde yükseltile devlet terörü ile eş zamanlı olarak hedefe çıktığı HDP’nin Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş hakkında fezleke düzenlendi. Ayan beyan yolsuzluk yapan bakanlarını ‘yedirmeyen’ AKP’nin Genel Başkan Yardımcısı Süleyman Soylu, Demirtaş’ın 17 Mayıs 2015’te “AK Parti’nin 3 bin 500 kişilik hile timi kurduğu, ekibin başında ise Soylu’nun olduğu”na ilişkin sözlerini yandaş yargıya taşıdı.

Soylu’nun avukatı Uğur Kızılca aracılığıyla Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’na başvurması üzerine başlatılan soruşturma kapsamında Ankara Cumhuriyet

Başsavcılığı, Demirtaş’ın “kanaat açıklama ve ifade hürriyeti sınırlarını aştığı” hükmüne vardı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, ‘suç’un yasal unsurlarının oluştuğu gerekçesi ile Anayasanın 83. Maddesine istinaden Demirtaş’a ilişkin “dokunulmazlığının kaldırılması talebinde bulunulması”na karar verdi.

Fezlekenin TBMM Başkanlığı’na sunulmak üzere Adalet Bakanlığı’na gönderildiği belirtildi.

Selahattin Demirtaş, seçimler öncesinde AKP’nin seçim hilelerine ilişkin “HDP’nin baraj altında kalması için AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Süleyman Soylu’nun başında bulunduğu 3 bin 500 kişilik bir ekibin, simülasyon ve seçim hilesi çalışması yürüttüğünü, Soylu’nun il il dolaşarak bunların hazırlığını yaptığını” söylemişti.

KESK taleplerini ve eylem takvimini açıkladı

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), 2016-2017 yıllarını kapsayan Toplu İş Sözleşmesi taleplerini ve eylem programını 28 Temmuz'da Ankara'daki Mülkiyeliler Birliği'nde düzenlediği basın toplantısıyla açıkladı.

Basın toplantısında açıklama yapan KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen, kamu emekçilerinin maaşlarına yapılacak zam oranlarının şimdiden belli olduğunu belirterek "AKP'nin hazırladığı 2015-2017 Orta Vadeli Mali Plan'da 2016 ve 2017 yılları için yüzde 5 ile 7 arasındaki bir zam oranı öngörülmektedir" dedi.

Hükümetin kurulmadığını ve programının açıklanmadığını da ifade eden Özgen, bu nedenle toplu sözleşme görüşmelerinin Eylül ya da Ekim aylarına alınmasını talep ettiklerini söyledi.

Talepler

Özgen, Toplu Sözleşme görüşmeleri taleplerini şöyle sıraladı:

* Bugün itibarıyla en düşük maaş alan kamu emekçisi (13. derecenin 1. kademesindeki hizmetli), maaş + ek ödeme olarak toplam 2323 TL almaktadır. Konfederasyonumuzun hesaplamalarına göre dört kişilik bir aile için Temmuz 2015 itibarıyla kira, yakıt, çocuk ve aile yardımı hariç bu miktar 2900 TL'ye yükseltilmelidir.

2900 TL, AKP iktidarı boyunca en düşük maaş alan kamu emekçisinin reel kayıpları ve enflasyon karşısındaki maaşının erimesine denk gelen %25 artışa karşılık gelmektedir.

Bununla birlikte kamu emekçilerine kira yardımı olarak aylık 395 TL, aile/eş yardımı aylık 290 TL, çocuk yardımı 232 TL, asgari ücret tutarında yılda iki ikramiye ve ulaşım için aylık abonman bilet ücreti ödenmelidir.

* 4688 sayılı yasa ILO NORMLARINA ve AIHM kararlarına göre düzenlenerek, özgür toplu sözleşme ve grev hakkı tanınmalıdır.

* Özelleştirilmeler durdurulmalıdır. Sözleşmeli, taşeron esnek kuralı çalıştırma yasaklanmalı, 4/b, 4/c kadroya alınmalı, herkese güvenceli iş ve gelecek sağlanmalıdır.

* Ayrımsız tüm çalışanları kapsayan yeni bir İşçi Sağlığı ve Güvenliği Yasası yapılmalı, Meslek hastalıkları tanımlanmalıdır.

* Kamu ve özel sektör dâhil tüm çalışanların ücretlerinin asgari ücret tutarındaki kısmı vergiden muaf tutulmalı, üzerindeki miktar için vergi kesintisinin en alt sınırına sabitlenmelidir.

Şişli'de belgesel gösterimi

Komşu Kapısı Maçka Dayanışma Derneği'nin 25 Temmuz Cumartesi günü düzenlediği etkinlikte, Greif Direnişi belgeselinin gösterimi ve söyleşi gerçekleştirildi. Dernek binasında gerçekleşen etkinlik Greif belgeselinin izlenmesiyle başladı.

Belgesel gösteriminin ardından Greif direnişçisi ve DEV TEKSTİL kurucularından Hüseyin Güvenç ile

* Tüm ek ödemeler emekliliğe ve emekli aylığına yansıtılmalıdır. Çalışanlara verilen promosyon tüm emeklilere de verilmelidir.

* Anayasa Mahkemesi'nde kazandığımız otuz yılı aşan hizmetler için ikramiye ödenmesi kararının ilgili tarihten önce emekli olanları da kapsayacak şekilde yasal düzenleme yapılmalıdır.

* TİS sonuçlarından etkilenen emeklilerin de toplu sözleşme masasında temsiliyeti sağlanmalıdır.

* Kamu emekçilerine siyaset yapma yasağı kaldırılmalıdır.

* Ek ödemeleri düzenleyen 666 Sayılı KHK ile yaratılan ücret adaletsizliği ve mağduriyetler giderilerek, aynı unvanda farklı kamu kurumlarında çalışan tüm kamu emekçilerine eşit ücret ödenmelidir.

* Başta öğretmenler olmak üzere lisans mezunu tüm kamu emekçilerinin ek göstergeleri 3600'e, önlisans mezunu olanların 3000'e çıkarılmalı, ek gösterge adaletsizliğine son verilmelidir.

* Kadrolaşma, sürgün, rotasyon, soruşturma, mobbing, mülakat gibi ayrımcılık yaratan bütün uygulamalara son verilmelidir.

* İstihdam, terfi ve unvan değişikliklerinde cinsiyet eşitliği sağlanmalıdır.

* Kadın kamu emekçilerine; çalışma yaşamında uygulanan ayrımcılık, mobbing, baskı ve şiddete son verilmeli, uygulayanlar hakkında etkili cezai yaptırımlar getirilmelidir.

bir sendika çalışanın katıldığı söyleşi bölümüne geçildi. Katılımcıların Greif Direnişi'nin anlamı üzerine yaptıkları konuşmalarla, direnişin örgütlenmesi, iki aylık işgal süreci vb. sorular yanıtlandı. Güncel gelişmeler, savaş, saldırganlık, metal işçilerinin büyük direnişi üzerine de anlamlı tartışmaların gerçekleştirildiği söyleşi, sınıfın farklı bölüklerinin örgütlenmesi, son süreçte yaşanan deneyimler üzerine yapılan konuşmalarla noktalandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

* En az 50 çalışanın bulunduğu işyerlerinde ücretsiz nitelikli anadilinde hizmet verecek kreş ve bakımevleri açılmalıdır.

* İdarenin kamu emekçileri üzerinde çeşitli yöntemlerle uyguladığı baskılar son bulmalı, ayrımcı politikardan vazgeçilerek özgür örgütlenme ortamı sağlanmalıdır.

* Kamu hizmetleri herkese parasız, eşit, nitelikli, ulaşılabilir ve anadilinde olmalıdır. Kamu hizmetleri işletmecilik esaslarına göre değil, toplumsal fayda gözeterek sağlanmalıdır.

* AKP-MEMUR SEN Toplu Satış Sözleşmesi sonucu olarak kamu emekçilerinin 2014 yılı için alamadıkları enflasyon farkından kaynaklı kaybı karşılanmalıdır."

Eylem takvimi

Özgen, toplu sözleşme süreci için planladıkları eylem takvimini ise şöyle açıkladı.

* Gücünü işyerlerinden ve örgütlü mücadeleden alan konfederasyonumuz 29 Temmuz Çarşamba günü işyerleri önünde yapılan basın açıklamalarıyla birlikte TİS masaları kuracaktır. İşyerleri önlerinde kurulacak TİS masaları 31 Temmuz Cuma gününe kadar devam edecektir.

* İşyerinde çalışanlara ve merkezi yerlerde halka dönük ayrı ayrı bildiriler dağıtılacaktır.

* Kadın taleplerinin TİS masasında yok sayılmasını reddediyoruz. İşyerlerinde kadın TİS taleplerinin görünür ve etkin kılınması amacıyla işyerlerinde kurulacak TİS masalarından biri mor masa olacak ve özgün kadın taleplerimiz dillendirilecektir.

* Toplu sözleşme görüşmelerinin başlayacağı 3 Ağustos Pazartesi günü Çalışma Bakanlığı önünde yapılacak merkezi eylem için, KESK Genel Meclisi üyeleri, KESK'e bağlı sendikalarımızın şube ve temsilciliklerindeki yürütme, denetleme ve disiplin kurulu üyelerimiz başta olmak üzere tüm üyelerimiz Ankara'da olacaklardır.

Yeni sendika ve metal işçilerinin görevleri

İşçi sınıfının suskunluğu metal işçilerinin fırtınasıyla kırıldı. Metal işçileri, öncelikle işçi sınıfını yıllardır sadakaya mecbur bırakan sendika ağalarına ve metal patronlarına karşı kaçınılmaz olan savaşı başlattı. On binlerce metal işçisi haklı ve meşru talepleri etrafında kenetlendi. Saldırlara ve işten atmalara karşı tek yumruk olmayı, kazanmayı öğrendi. Birliğini ve bu birliğe giden "kılavuzunu" kaybettiği anda ise bozgunlar yaşadı, dağıldı. Ama tüm bu yaşananlar, hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını herkese gösterdi. Yıllardır işçi sınıfının sırtına bir kene gibi yapışan işçi satıcısı sendikalarını bile kendilerini yeniden modifiye etmeye mecbur bıraktı. Ve her ne kadar bu süreç geri çekilmiş, bazı fabrikalara darlaşmış gibi görüne de, aslında daha büyük mücadelelerin olanakları açığa çıktı, önemli deneyimler kazanıldı, metal işçileri kendi araç ve örgütlerini inşa etti.

Yıllardır sırtını minderden kaldıramayan metal işçileri, artık kazanmanın ya da kazanabilmenin yolunu üretimden gelen gücünü keşfetti. Metal işçileri, kendilerini yenilgiye ve köleliğe mahkûm eden tüm sendikaları tanıdı, hesaplaştı ve kendi sendikasını, kendi öz örgütünü kurdu. Yeni kurulan bu sendika ile birlikte sektörde büyük bir bekleyiş başladı. Örgütlü-örgütsüz onlarca fabrika ve binlerce işçi, gözünü yeni sendikaya ve ne yapacağına dikti. Yeni sendika, metal işçileri için umut olup onu zaferlere mi taşıyacak, yoksa diğerleri gibi işlevsiz ve bürokratik bir yapıya mı dönüşecek? İşte tüm fabrikalarda metal işçilerinin tartıştığı ve görmek istediği, bu soruların yanıtlanmasıdır. Bu soruların yanıtlarını bulması elbette biraz zaman alacak. Hukuksal süreç işletilecek, örgütlenme, üyelik vs. derken hepimizin "şimdi ne olacak" diye merakla beklediği sorular belki cevaplarını biraz geç bulacak.

Yeni sendika henüz e-devlet sistemine düşmese de, üyelikler başlamasa da birçok ilde, binlerce metal işçisi sabırsızlıkla yeni sendikanın çağrısına kulak kesilmiş durumda. Tabii mesele, sadece üye yapmak ve yetki için gerekli çoğunluğu sağlamak değil. Eski ile yeni arasındaki farkı, yeni sendikanın işleyiş, örgütlenme ve mücadele anlayışının ne olduğunu anlatabilme ve gösterebilme sorunudur. Metal işçilerine umut olma ve onun öz örgütü olma hedefiyle kurulan Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS), elbette ki metal işçilerinin zaferi için tek başına yeterli olamayacak. Her şeyden önce bu sendikanın programı, ilkeleri, mücadele çizgisi, yol ve yöntemleri, şeffaflığı ve kolektif işleyişi büyük oranda mücadelenin kaderini belirleyecek. Lakin bir sendikanın tek başına bu ilkelerle kavgaya tutuşması bile yeterli değil. İşçi sınıfının bilincinin ve sınıf kimliğinin düzeyi orta yerde dururken, uzun soluklu bir kavganın sürdürülebilmesi, bu koşullar altında ciddi zorluklar doğuracak. Yaşanan her toplumsal-siyasal gündem, sermayenin ve Türk Metal'in çok yönlü manipülasyonları işçi sınıfını kendi içinde paralize edecek, ayrıştırarak ve saflaştırarak. Doğal olarak yeni sendikayı bekleyen süreç sadece örgütlenme, gerekli sayıya ulaşma ve ekonomik taleplerle yükseltilecek mücadele sorunu değil, aynı

zamanda bu sürecin parçası olan tüm metal işçilerinin sınıf bilinciyle donatılması ve eğitimi sorunu olacak.

Sınıf kimliğinin gelişimi ve önemi

Bugün Türkiye'de ciddi toplumsal-siyasal gündemler yaşanıyor. Bu gündemler işçi sınıfı içinde saflaşmalara ve taraflaşmalara dönüşüyor. Bir tarafta sermaye iktidarı ve yarattığı zihin kirliliği, öte tarafta emperyalizmin çıkarları temelinde süren Ortadoğu hesapları ve savaşlar... beraberinde ülke içinde yaşanan kaos durumu, toplumun terörize edilmesi ve yıllardır devam eden ideolojik-politik saldırıların sonucu olarak büyüyen gericilik ve şovenizm, işçi sınıfının bilincinde hakim durumda. Böyle bir toplumsal-siyasal atmosferde işçi sınıfının mücadele bayrağını doğru bir rotada taşıması, ciddi zorluklara işaret ediyor. Nitekim 5 Mayıs'tan bu yana yaşanan bazı somut durumlar, bu zorluğun ne derece yakıcı olduğunu birçok kez gösterdi. İşin içine sermaye ve sermayeye bağlı olarak polis dâhil olduğunda yaşanan kaygı, korku ve dağılma kaçınılmaz oldu. Ama yaşanan dağılmalarda metal işçilerinin geri adım atmasının nedeni korku ve panikten öte ideolojikti. Çünkü sermaye ve işbirlikçileri metal işçilerinin bu haklı ve meşru direnişini en başta terörize edebildi, onları ideolojik olarak sermayenin ideolojisine ve argümanlarına yönlendirdi, nitekim çoğu kere başardı da.

Tam da bu yüzden, yeni sendikayı bekleyen en büyük zorluk alanlarından biri işçi sınıfının siyasal ve ideolojik geriliği, kendi içinde yaşadığı saflaşma ve ayrışma, bugüne kadar edindiği burjuva kültür ve alışkanlıklardır. Yeni sendika, metal işçilerinin tüm bu geriliklerine ve saflaşmalarına gözünü kapatır, denge kurma kaygısıyla metal işçilerinin geriliklerine tabi olur ve sınıf bilincini tüm tabana güçlü bir biçimde taşımayı önüne koyamaz, işleyişini ilkeleri temelinde yönetemez ise, hem yaşanan toplumsal-siyasal kaos ortamında, hem de sınıfın kendi maddi tablosu içerisinde boğulması kaçınılmaz olur.

Bugün işten atma saldırısı karşısında direnen işçilerin önüne konulan polis barikatının gerçekte sermayenin ve onun iktidarının zor aygıtları olduğu hala kavranamadı. Bazı fabrikalardaki sözcülerin karşı çıktıkları Türk Metal temsilcilerinin aynısına dönüşmesinin nedenleri anlaşılamadı. Yarın sendika binaları sermayenin emriyle bastırıldığında, tabandaki işçi bu durumu nasıl anlayacak ve nasıl değerlendirecek? Tutumu ne olacak? Kuşkusuz sendika işlev kazandıkça kaçınılmaz olarak sermayenin hedefi haline gelecek ve çok yönlü saldırılarla karşılaşacak. Karalama ve çarpıtmadan ziyade fiili saldırılara hatta belki yasal engellere takılacak. Aynı zamanda içeriden ciddi gericiliklerle ve hesaplarla karşılaşacak. Ve sermaye işçi sınıfının bilincini kirelettiği anda en önce de toplu tensikatları devreye sokarak öncülerini biçecek. Kaldı ki bu saldırı, çok sonrasının değil belki önümüzdeki günlerde ivedilikle karşılaşacağımız

bir saldırı olacak. Başta Bursa olmak üzere süreç katılan tüm illerde ve fabrikalarda öncü işçiler yıllık izin döneminde büyük ihtimalle bu saldırıya maruz kalacak. Böylelikle metal işçileri "terbiye edilerek" yaptıklarına/yapacaklarına pişman edilmek istenecek.

Bu ve benzer saldırıları göğüsleyebilmek yeni sendikanın ortaya koyduğu programı ve mücadele anlayışını şimdiden işletebilmesiyle mümkün olabilir. Örneğin, yeni sendikanın organları olarak ifade edilen yerel ve merkezi işçi meclisleri/kurulları ve fabrika komiteleri şimdiden en geniş haliyle örgütlenebiliyorsa, sendika ancak o zaman kendini gerçek bir güvence altına almış ve engellenemez bir güç olmuş olabilecektir.

İşçi meclislerinin önemi

İşçi meclisleri/kurulları ve benzeri örgütlenme zeminleri işçi sınıfının sınıf bilinci kazanmasına yardımcı olan birer örgütsel biçimdir. Çünkü bu tip örgütlenmeler kapsamında olan tüm işçilerin özneleşmesi, kendini yönetmeyi öğrenmesi, örgütlenmenin önemini kavraması ve sınıf bilincine erişmesi açısından son derece önemli ve hayatidir. Bu noktada yeni sendikanın önemi de iddia ettiği biçimiyle tüm işçilerin söz, karar ve yetki sürecinde yer alabilmesi bakımından bu araçları ilke saymasıyla anlam bulmaktadır.

Yeni sendika, işçilerin özlem duyduğu taleplerin formüle edildiği bir programı ortaya koymuş oldu. Sendikacı ücretlerinden tutulmuş da alınacak aidatların iki saatlik ücreti geçmemesi gibi çok somut ve yankı uyandıran bir program inşa edildi. Ama bu programla metal işçilerinin zafere erişebilmesinin yolu tarif ettiği örgütsel mekanizmaların işletilebilmesiyle somutlanacak.

Oluşturulacak olan işçi meclisleri/kurulları sadece sendikanın yönetsel, idari işlerinin tartışıldığı bürokratik bir organ değil, en geniş işçi katılımlarıyla örgütlenen eğitim ve örgütlenme araçları olarak hızla, hatta yasal süreç bile beklenilmeden inşa edilebilirse, şimdiden sendikayı güvence altına alacak. Bugünden kurulacak bölgesel ya da il düzeyindeki işçi meclisleri, hem sendikanın yetki için gereken üye sayısına ulaşmasına, hem şimdiden kendisine kadrolar yaratmasına, hem onlarca işçinin özneleşmesine ve sendikayı benimsemesine zemin hazırlayacak, hem de tüm tanıtım örgütlenme faaliyetlerinin pratik olarak daha kolay gerçekleştirileceği olanakları yaratacaktır.

TOMİS yasal süreci beklemeksizin tüm yerelerde ve sanayi bölgelerinde metal işçilerine meclislerin inşası için çağrıda bulunabilmeli, meclisleri denetleme kaygısı gütmeyen örgütleyebilmelidir. Sendikanın ilke ve kurallarını tanıyan ve kabul eden her metal işçisi bulunduğu fabrikada, sanayi bölgesinde ve ilde TOMİS adına bu tip birlikler kurabilmeli ve faaliyet yürütebilmelidir. Kurulan bu birlik ve komiteler, il düzeylerinde birleştirilmeli ve mutlaka bir araya getirilerek daha güçlü bir il meclisi yaratılabilmelidir. Yaratılacak bu düzey metal işçilerini mutlaka zafere taşıyacaktır.

Metal işçilerinin artık bir umudu var. Ama bu umudun yaşam bulması ancak ona sınıksız olarak büyütülmesinden, eksiklerinin tamamlanmasından, hatalarının telafi edilmesinden geçer. Bu görev ve sorumluluk öncelikli olarak bu sendikayı sırtlayan yiğit metal işçilerinin, ardından da küçük atölyelerden, büyük fabrikalara tüm işçi sınıfının ve öncülerinin sırtındadır.

Sermayenin savaşına karşı sınıf savaşı!

B. Çağ

Sermaye devleti içeride ve dışarıda tam bir savaş sürdürüyor. Suruç katliamı ve IŞİD'in "Türkiye sınırına saldırısı" ile düğmeye basılan bu saldırılar gün geçtikçe daha büyük bir planın parçası olarak uygulanıyor. Bir yandan bini aşkın gözaltı ve tutuklama terörüyle tüm ilerici ve devrimci güçler hedef alınıyor, diğer yandan kardeş halklara yönelik savaş ve saldırganlık tırmandırılıyor. Sendikalar basılıyor, devrimciler, ilerici güçler katledilip tutuklama terörü ile susturulmaya çalışılıyor. Sınırı yığınak yapılırken emperyalist efendilerle sınır ötesi operasyonlar için görüşmeler gerçekleştiriliyor. Sermaye devletinin sözcüleri/yetkilileri savaş çığırtkanlığını, faşist baskı ve terörü meşrulaştırmak için psikolojik saldırılarını da yoğunlaştırıyor.

Bu saldırılar sermaye cephesinin planlarının ne olduğunu gösterirken ilerici ve devrimci güçler cephesinden de mücadeleye dair veriler sunuyor. Bu tablo aynı zamanda bir kez daha muhalefet sınırını aşacak mücadelenin ancak sınıf hareketi ile yaratılabileceğini, bunun için günün görevinin sınıfın özne olarak mücadele sahnesine çıkışının örgütlenmesi olduğunu gösteriyor.

Geçtiğimiz aylarda tam da seçim arifesinde metal hareketiyle yaşanan süreç bunun güncel bir verisiydi. İşte "ekonomik temelli mücadele" diye okunan metal hareketi de grevleri yasaklayanlara karşı fiili grevler örgütleyerek sınıfın tüm düzen yasalarını aşan meşru mücadele çizgisiyle yol aldığını gösterdi. Bu da yılların 'demokratik mücadele' anlayışına karşı alternatif bir çizginin kitlesel çıkışıydı. Tek başına fiili grevlere çıkılmasıyla değil aynı zamanda geniş işçi kitlelerince, doğru bir yöntemle bunun görülmesini sağlayan sınıfsal bilincin gelişimiyle bu başarıldı. Artık tekil örneklerden çıkan bu doğru, bir hareketin ruhu olarak varlığını sınıfa kabul ettirdi.

Ve metal hareketinin eylemli dönemini kapsayan Nisan-Mayıs günlerinin ardından bugün sınıf tersten sözünü söylüyor. Seçim döneminde eylemleriyle öne çıkan metal işçileri, şimdi sessizlik ile süreci izliyor. Zira sınıf hala örgütlü bir mücadele öznesi olmak bakımından gereken olgunluğa ulaşmadı. İşte bu da bizi aynı noktaya getiriyor; ekonomik taleplerini kazanma yolunda fiili-meşru mücadeleyi seçenlerin sınıfsal bilinç açıklığı henüz örgütlü bir yapıya dönüşmediği için hareketin ileri atılımı durmuştu. Ve ardından sermayenin saldırıları karşısında tekil süreçler yaşayan, birbirinden kopuk bir hal aldı. Bugün metal hareketi 'yenilmiş', ileri çıkan öncü işçiler ve sınıf bölükleri kırılmış değil. Fakat örgütlü bir güç olarak öne çıkamamak ekonomik taleplerinde olduğu gibi sermaye sınıfının saldırılarına karşı da sessiz kalmasına neden oluyor.

Sermaye işbirlikçisi sendikal bürokrasi, emperyalist tekellerin kurumsal işçi yönetim/üretim modelleri, sermaye devletinin polisi, hükümeti, her renkten düzen partisi metal hareketi karşısında etkisiz kaldı. Seçim havası işçi kitleleri arasında oluşmadı. Başta Bursa'daki metal işçileri olmak üzere eylemliliğe geçen her yer bir odak oldu ve bir dönemi açacak etkiler

yaratıldı. Türk Metal çetesi gibi bir güç zayıflatıldı, polisin ve dolaysız olarak devletin sermayenin hizmetindeki pratiği sınıf içerisinde daha açık görüldü. Metal hareketi ve etkisiyle bir dizi farklı sektörde bugün için tekil yansımaları ile bu süreç devam ediyor. Fakat başlayan ve ilerleyen bilinç atılımının sınıfı mücadelenin içerisinde daha farklı bir mevziye taşıdığı kesinleşmiş durumda.

Metal hareketinin çıkışı, seçim gibi işçi ve emekçilerin düzenin kuşatması altında olduğu ve parlamentoların çözüm yeri olarak gösterildiği bir dönemde geldi. Bu hareket "başka bir yol mümkün" şiarını yükseltti. Bugün de bu şiar önümüzde duruyor. Sermayenin başlattığı saldırı atmosferinde ve günlük mücadelenin sürükleyiciliğinde bu basit doğruların üzerinden atlanıyor. Genel tutumlar kendini protesto eylemleri, "barış" çağrısı yapan yürüyüşler olarak gösterse de bu eylemleri gerçek bir karşı duruş olarak ortaya çıkarabilecek işçi sınıfını bu eylemlerin öznesi haline getirecek bir mücadele örgütlenmiyor.

Ve başta Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaş kadar Suriye'deki kardeş halkları da hedef alması muhtemel bir savaşı, devrimci ve ilerici güçleri hedef alan faşist baskı ve terörü ancak tam da MESS karşısında ücret iyileştirmesiyle yola çıkan ve mücadelesini sınıfın örgütlü gücüne dönüştürenler durdurabilir.

İşçilerin birliğini sağlayacak böylesi sınıfsal örgütlülükler metal fırtınasının başlangıcında ilk emsallerini yaratmış ve sınıfa yeni deneyimler bırakmıştı. Şimdi metal hareketi içerisinde yeni bir mücadele dönemine doğru ilerlerken tam da bu halkın güçlendirilmesiyle sermayenin tüm saldırı ve savaş planlarına karşı sınıfın bir özne haline getirilmesi amaçlanmalıdır.

Bugün bizler, sınıfın sermayeye karşı savaşına

çağrı yaparken tam da dünkü metal hareketinin sadece ekonomik mücadele olarak okunan ancak gerçek bir sınıf savaşı zemini olan yönüne tüm dikkatleri çekmeliyiz. Dünkü hareketin eylemleri seçim aldatmacası karşısında nasıl bir mücadele bayrağı açarak düzen güçlerinin parlamentarist hayalleri ve reformist güçlerin düzen içine hapsolmuş ilericiliğine karşı dalgalanmışsa, bugün sınıftaki sessizlik de bu cenderenin aşılmasına zemin oluyor. İşte bunun için altını kalınca çizdiğimiz mücadele doğrularını bugün metal hareketi içerisinde inşa etmekle yüz yüzeyiz. Sınıf devrimcileri bu savaş ve saldırganlık döneminde yüzünü sınıfa dönerek değil bu planları bozacak olan sınıf mücadelesini örgütlemek iddiasıyla adımlarını atmalıdır. Sınıfın özne olarak siyasal sahneye çıkışı sermayenin ve onun hizmetindeki devletin tüm planlarını bozacak mücadele kanalıdır. Bugün aldıkları oylarla çıkardıkları milletvekili sayısına yaslananlar ne devrimci bir direniş ekseninin ne de sınıf hareketinin parçası olabilir. Keza tam da bundan dolayı buna karşı bir mücadele odağı olmaktan, sokak hareketini büyütme imtina ediyorlar. Düzene karşı devrimci bir duruş, bugün tek başına bu içeride ve dışarıda savaş atmosferi yaratanlara karşı genel bir toplumsal muhalefet örme çabası ile sağlanamaz. Doğru temellere dayanan bir mücadele örülemeden düzen cephesi geriletilemeyecektir. İşte tam da bunun için oyunları bozma gücüne sahip işçi sınıfını bu kavgaya katmak için, sınıf savaşını yaratmak için örgütlü bir sınıf mücadelesini yükseltme hedefiyle yol yürümeliyiz. Bunu başarınca kadar nice 'şafak baskınları'yla gözaltına alınan binleri, 'çözüm süreci' maskesi takıp Kürt halkına karşı saldırı dönemi başlatanları, Suriye halklarına karşı işgal politikaları için emperyalistlerle yeni adımlar atılmasını izlemiş olacağız.

MİB MYK Ağustos ayı toplantısı...

Değerlendirme ve kararlar

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Ağustos ayı toplantısını gerçekleştirdi. Farklı kentlerden temsilcilerin katıldığı toplantıda gündemdeki bir dizi konu ele alındı.

Toplantıda ilk olarak metal işçilerinin 18 Nisan'dan başlayan büyük hareketinin geldiği son aşama değerlendirildi. Yapılan değerlendirmede hareketin bugün üç başlıkta ifade edilebilecek saldırı tehdidi altında olduğu vurgulandı.

Bu tehditlerden ilki, revizyon dönemine girilmesiyle birlikte olası işçi kıyımlarıdır. Hareketi hem moral hem de fiziki olarak tahrip etmeye yönelik bu saldırıya karşı çok yönlü hazırlık yapılması gereği ortaya konuldu. MYK, MESS tarafından organize edilmesi muhtemel bu saldırıya karşı en net ve tok biçimde yanıt verilmesi için metal işçisini uyarmaktadır. Olası işten atmalar karşısında bugünden örgütlü zeminlerde net kararlar alınması için hareket etmeye çağırılmaktadır.

İkinci saldırı yine MESS'in desteğiyle Türk Metal tarafından yapılacak çok yönlü saldırılardır. Bu saldırılar iki yönlüdür. Birincisi metal işçisinin kafasını karıştıracak ve zehirli yemi şekere bulandırarak yutturmak için yapılacak olağanüstü genel kuruldur. Tüyük değişikliğinin gündemde olduğu bu genel kurulun bir aldatmaca olduğu aşikardır. Türk Metal kendisine yeni bir maske takmaya çalışmaktadır. Bu maskeyi indirmek boynumuzun borcudur. Diğer taraftan ise Türk Metal'in, metal işçisinin diri ve öncü güçleri ile MİB'i susturmak üzere saldırılara girişmesi de muhtemeldir. Bu saldırılar karşısında gereken yanıtın verilmesi için önlemlerin alınması zorunlu bir ihtiyaçtır. MYK hem metal işçisini önlem almaya çağırılmaktadır, hem de kendi cephesinden gerekli önlemleri alma kararlılığındadır.

Metal işçisinin çürümüş ve çeteleşmiş sendikal ihanet şebekesine karşı mücadelesine yönelik bir diğer tehdit ise Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş gibi sendikalar cephesinden gelmektedir. Sermayeye karşı boynu bükük ve sendika bürokratları tarafından felç edilen bu sendikaların ayağa kalkan metal işçisini bölüp

parçalamalarına, köhnemiş yapılar içerisinde onun enerjisini boğmalarına izin verilmemelidir. Bunun için bu yapıların gerçek yüzünün gösterilmesi ve metal işçilerinin birliğinin kirlenmemiş bir yolda sağlanması için çok yönlü bir mücadele vermeyi sürdüreceğiz.

MYK tüm bu tehditler karşısında ise metal işçisinin kendi öz emeği olan TOMİS'in desteklenmesinin, metal işçisinin mücadelesinin, büyük direnişle yarattığı tüm değerlerin yaşam bulacağı böyle bir yapının yükselmesinin önemine dikkat çekmiştir. Patronsuz, bürokratsız, metal işçisinin söz ve karar hakkına sahip olması iddiasıyla ortaya çıkan TOMİS'e verilecek bu destek elbette sınırsız olmayacak, MİB bu sendikanın doğru bir çizgide ilerlemesi için yapıcı eleştiri ve müdahalelerini sürdürecektir.

MYK ayrıca fabrikalardan gelen bilgiler ışığında her bir fabrikaya dair tartışmalar yürütmüştür. Fabrikalarda elde edilen kazanımların güvencelenmesi için gerçek bir işçi demokrasisinin oturması, kurul ve komitelerin güçlendirilmesi için neler yapılması gerektiği üzerinde durulmuştur. Fabrika komitelerinin kurulması ve yaygınlaştırılması ile sınıf bilincinin geliştirilmesinin iki temel ihtiyaç olduğu vurgulanmıştır.

MYK ayrıca MİB çalışmalarını değerlendirmiş, birliğin saflarının genişletilmesi ve tüm yaşanan sürecin değerlendirilerek MİB'in her bakımdan güçlendirilmesi için tartışmalar yapmıştır. Bu çerçevede bölge meclislerinin işletilmesinin, metal işçisinin en ileri ve dinamik güçlerinin MİB'e kazanılmasının önemine dikkat çekilmiştir. Bu çerçevede önümüzdeki günlerde bölge toplantılarının yapılması kararlaştırılmıştır.

MYK, metal işçisinin büyük ayağa kalkışının sayısız neferini selamlarken sermayeye ve sendikal ihanet şebekelerine karşı zaferlerle dolu yeni günler temenni etmektedir.

**Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu**
25 Temmuz 2015

Enpay işçilerine polis saldırısı: 6 gözaltı

Kocaeli'de bulunan Enpay'da işten atılan 25 işçinin geri alınması için 26 Temmuz'da yapılan eyleme polis saldırdı.

Fabrikada işe geri alınmak için eylem yapan 30 işçi, polis dayatmalarını kabul etmeyerek aynı yerde eylem yapmaya devam etti. Bunun üzerine polis, işçilere saldırarak Nuri isimli işçi temsilcisi ve Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı'nın aralarında bulunduğu 6 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan işçiler polis tarafından yerlerde sürüklendi.

MİB: Patrona polis kalkanı

Metal İşçileri Birliği (MİB), Enpay işçilerine dönük polis saldırısına ilişkin açıklama yaparak şunları ifade etti:

"İşten atılan arkadaşları için üretimi durduran Kocaeli'deki Enpay fabrikasının işçileri, bugün polis operasyonu dışarı çıkarıldı. Hak mücadelesi yapan işçiye karşı savaşa gider gibi yığınak yapan polis, bazı işçileri de yaka paça gözaltına aldı. Zor kullandı, zorbaca davrandı. Bu görüntü polisin ve dolayısıyla iktidarın kimin yanında olduğunu gösteriyor.

Keyfine göre işçi atan, hak mücadelesi veren işçinin taleplerini görmezden gelen patronlar, sıkıştıkları anda polise başvuruyor. Polis de ikiletmeden anında işçiye karşı copunu kaldırıyor, patrona siper oluyor.

Polisin bu tarz çalışmasına ilk kez tanık olmadık. Daha önce Reno ve diğer fabrikalarda direnişler sürerken polis aktif biçimde direniş kırıcılığı yaptı. Hiçbir hukuksal dayanak olmadan MİB çalışanlarını günlerce gözaltında tuttu. Mako'da işten atılanlara sahip çıkan işçilerin direnişini zorla kırdı. Direnmek isteyen işçiyi yaka paça servise bindirdi. Gebze'de Arçelik-LG işçisine zor kullanıp fabrikanın dışına attı.

Tüm bunlar polisin organize bir şekilde patronların ve MESS'in arkasında durduğunu gösteriyor. Polis aygıtına hükmeden hükümetin MESS'e arka çıktığını gösteriyor. Öyle ya düşünün Mako'da, Tofaş'ta patronlar keyiflerince yüzlerce işçinin ekmeğiyle oynadılar ama, direnişler sürerken Bursa Valisi işten atılma olmayacağı yönünde kefil bile olmuştu. Ortada böyle bir söz ve açık bir keyfiyet varken devlet işçinin yanında yer almıyor, almadığı gibi işçiye karşı patronun özel güvenlik birimi gibi iş görüyor.

Milyonlarca işçinin ücretlerinden kesilen paralarla geçimini sağlayan bir kurum, işçilere değil asalak patronlara hizmet ediyor.

Metal İşçileri Birliği, Enpay'da ve diğer fabrikalarda işçilere yönelik uygulanan polis şiddetini kınamaktadır.

Gözaltına alınanlar serbest bırakılmalı, Enpay'da ve her yerde polisin işçiye karşı kullanılmasına son verilmelidir. Grev ve toplanma hakkının önündeki engeller kaldırılmalıdır."

Arçelik LG işçileri mücadeleye devam ediyor!

Türk Metal'den istifa etmelerinin ardından baskıların artması ve taleplerinin kabul edilmemesine karşı üretimi durdurmaları nedeniyle işten atılan Arçelik LG işçileri mücadelesine kararlılıkla devam ediyor.

Gebze çarşıda stand

Fabrikanın önünde gece-gündüz direnmenin yanı sıra 25 Temmuz'da Gebze çarşıda stand açan Arçelik LG işçileri, faaliyet esnasında yaptıkları konuşmalarla Gebzeli emekçilere seslendiler. Çevreden geçen birçok işçiye mücadelelerini anlatan işçiler olumlu tepkiler aldılar. Çalışmalarında Arçelik LG işçilerine Gebze'den MİB'liler de destek oldular.

Kıyım saldırısına karşı dava

Arçelik LG işçileri fabrikadan polis zoruyla çıkartılmaları ve topluca işten atılmalarına karşı 27 Temmuz'da Gebze Adliyesi'nde dava açtılar.

Arçelik LG işçileri adliye önünde yaptıkları basın açıklamasında ilk olarak Bursa, Ankara, Eskişehir, Kocaeli, Sakarya ve İstanbul'da bulunan onlarca fabrikada, on binlerce işçinin başlattığı Türk Metal'den istifa sürecine dahil olduklarını belirtti. Türk Metal çetesini fabrikadan def etmek ve işçiyi temsil etmeyen anlayışa son vermek için anayasal haklarını kullanarak istifa ettiklerini belirten işçiler, sözcülerini seçtiklerini ve yönetimle talepleri için görüştiklerini kaydetti. LG işçileri, fabrika yönetiminin ilk başta kendilerinin sunduğu talepleri 'makul talepler' olarak nitelemesine

rağmen talepleri kabul etmediğini ve verdiği sözleri tutmadığını söyledi.

İşçiler, fabrikada baskıların artması sonrası ve taleplerinin kabul edilmemesi karşısında tek seçeneklerinin üretim durdurmak olduğunu belirttikten sonra şunları söyledi:

"Baskılarını arttıran yönetimi görüşmeye çağırdık. Arçelik LG tüm bu iyi niyetimize rağmen Çevik kuvvet ekipleriyle beraber 168 işçi arkadaşımızı baskı ve zor yoluyla işten attı. Bu süreç ulusal ve yerel basına, sosyal medyaya an be an yansıdı."

LG işçileri son olarak sınıf dayanışmasının önemine değinerek direnişleri ile dayanışma çağrısında bulundu:

"Bizleri temsil etmeyen Türk Metal çetesinden kurtulmak ve işe geri dönmek amacıyla işe iade davası açacağımızı, fabrika önünde de direnişe başladığımızı kamuoyuna duyurmak istiyoruz. Birliğin, beraberliğin ve dayanışmanın önemini bilen işçi kardeşlerimizi ve tüm halkımızı desteğe çağırıyoruz. Yaşasın sınıf dayanışması!"

Basın açıklamasına Metal İşçileri Birliği, BDSP, ÇHD, EMEP, ÜİD-DER, EGD, Dilovası Gençlik Derneği ve TMMOB destek verdi.

Enpay işçilerine ziyaret

Arçelik LG işçileri 27 Temmuz'da akşamüzeri toplu bir şekilde Enpay'a ziyaret gerçekleştirdi. Arçelik LG işçileri sloganlarla direniş alanına girdiler. Karşılıklı atılan sloganların ardından her iki fabrikadan işçiler birer konuşma gerçekleştirdi.

Çan Ortak işçilerinden saldırı ve tehditlere yanıt

Çan-Norm Ortak Girişimi'nde askeriye için elbise diken ve sendikalı oldukları için işten atılan işçiler 28 Temmuz'da direnişlerini şirketin Ataşehir'deki genel merkezi önüne taşıdı.

Direnişlerinin 59. gününde Ataşehir Norm Plaza önünde toplanan Petrol-İş üyesi işçiler çalışma koşullarını, yaşadıkları baskı, darp ve tehditleri protesto ettiler.

Sloganlarla şirketin bulunduğu binanın önüne yapılan yürüyüşün ardından Petrol-İş Genel Mali Sekreteri İbrahim Doğangül açıklama yaptı. Doğangül, aldıkları yetkiye itiraz eden patronun 3'ü kadın 13 işçiyi işten attığını ve sendikadan istifa baskısını sürdürdüğünü belirtti. Son olarak patronlar Nurettin ve Celal Öğütoğulları'nın direnişte olan Fikriye Akgül'ü "ayağına sıkamak" ile tehdit ettiğini söyledi.

Ardından saldırı ve tehdide maruz kalanlardan Fikriye Akgül söz alarak genel olarak işçilerin ücretlerinin iyileştirilmesi için örgütlendiğini ancak kendilerinin işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini alınması için sendikal örgütlenmeyi başlattıklarını belirtti. TSK'ya kimyasallardan koruyan askeri kıyafet ürettiklerini ancak havalandırması dahi olmayan bir işyerinde çalıştıklarını belirten Akgül, sendikalaşım yetkiyi aldıktan sonra işçilere karşı yoğun saldırının başladığını özellikle de kadın işçilerin hedef alındığını belirtti.

Hakaret ve tehditlerle işçilerin sendikadan istifa ettirilmeye çalışıldığını anlatan Akgül, daha önce de bir işyerinde direnişte olması nedeniyle kendisine yönelik "terörist" söylemleriyle patronların saldırdığını anlattı.

Nurettin ve Celal Öğütoğulları'nın kendisine ve işçi arkadaşı İbrahim Gümüşsoy'a saldırarak "ayakalarına sıkamak" ile tehdit savurduğunu belirten Akgül, "Bizler anayasal haklarımızı kullandık ve sendikalı olduk, tehditleri ve saldırıları bizleri yıldıramayacak ve biz sendikal haklarımızla birlikte işlerimize dönünceye kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

İş cinayetleri durmuyor

Geride kalan hafta boyunca bir dizi kentte yaşanan iş cinayetlerinde işçiler kapitalist sömürü düzeninin kurbanı oldu.

Manisa

Manisa'nın Turgutlu ilçesinde, Turgutlu Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan bir ekmek fabrikasında çalışan Caner İçöz, 29 Temmuz'da fermantasyon makinesine sıkıştı. Başlı makineye sıkışan işçi hayatını kaybetti.

Kayseri

28 Temmuz'da, Kayseri'de Kocasinan ilçesi Barbaros Mahallesi 3305. Sokak'ta inşaatı süren binaya asansör montajı yapan işçi Ali Yalçın, dengesini kaybederek 6. kattan asansör boşluğuna düştü.

İnşaatteki diğer çalışanların ihbarı üzerine olay yerine sağlık ve polis ekibi gönderildi. Gelen sağlık ekibi, hiçbir güvenlik önlemi alınmaması nedeniyle beton zemine çakılan Yalçın'ın öldüğünü belirledi.

Ankara

Ankara'nın Nallıhan ilçesine bağlı Çayırhan beldesinde bulunan ve özel bir firma tarafından işletilen maden ocağında 27 Temmuz'da iş cinayeti meydana geldi. 24.00-08.00 vardiyasında çalışan 37

yaşındaki Macit Yüksel, E sektörü doğu galerisinde, yer altına malzeme sevkiyatı yapılan monorayın çarpması sonucu yaşamını yitirdi.

İstanbul

Ağaoğlu Grubu, TOKİ ve Emlak Konut GYO tarafından ortaklaşa yapılan Maslak 1453 inşaatlarının şantiyesinde bir işçi iş cinayetine kurban gitti.

27 Temmuz'da inşaat işçisinin 7. kattan düşerek hayatını kaybettiğini duyuran İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, ölen işçinin ismine ulaşamadıklarını bildirdi.

Eskişehir

25 Temmuz'da Eskişehir'in Çifteler ilçesinde Eminekin ve Körhasan köyleri arasında tarım işçilerini taşıyan midibüs devrildi. Midibüsün devrilmesi nedeniyle 3 işçi hayatını kaybederken 30 işçi yaralandı.

Yaralı işçiler Eskişehir'deki çeşitli hastanelerde tedavi altına alındı.

Denizli

24 Temmuz'da Denizli Cam Sanayi Fabrikası'nda çalışan işçileri taşıyan üç ayrı servis aracının çarpıştığı zincirleme kazada, 31 kişi yaralandı. Yaralanan işçiler çevredeki hastanelere kaldırıldı.

Maden işçisi öfkeli

Maden işçileri yaşadığı sorunların hiçbirine çözüm aramayan ve işçilere destek vermeyen GMİS'e öfkeli! Bunun göstergelerinden biri ise işçilerin Yeraltından Sesler Facebook sayfasına gönderdiği mesajlar. Sayfaya mesaj gönderen birçok işçi sendikal bürokrasiyi ve ihaneti eleştirdi.

İşçilerden aldığı mesajlarla ilgili açıklama yapan Yeraltından Sesler ise, maden işçilerinin sabırlarının sonuna geldiğini belirtti. Yeraltından Sesler, maden işçilerinin tepkileri ile ilgili olarak şunları ifade etti:

"Hem özel sektörde hem TTK ocaklarında maden işçilerinin yaşadığı sorunlar gayet açık ve nettir. Her seferinde GMİS'i uyarsak da maden işçilerini daha zor bir dönem bekliyor desek de GMİS bürokratları kendi çıkarları uğruna sınıf mücadelesine sırtlarını dönüyor.

Gelinen nokta artık maden işçisinin sabrının kalmadığının göstergesidir. Zonguldak'ta TTK'ye KPSS ile giren işçilerin öncülük ettiği GMİS protestosu bunun en büyük örneklerinden birisidir. Ki bu eylemde GMİS uzun zaman sonra ciddi bir eleştiriyle somut olarak karşı karşıya kalmıştı.

Çok az rakamlar ile imzalanan çerçeve protokolü ardından TİS sürecinin tıkanması ve maden işçilerine hiçbir açıklama yapılmaması bu sürecin devamı niteliğindedir. Son olarak bayramdan önce C gruplu işçilerin uğradığı haksızlık sonucu sendikanın sessiz kalışı, hiçbirşey yapmayışi maden işçilerinin sabırlarını sonlara getirdi.

Bu durumun bir de özel ocak ayağı var. Yani Kandilli ve Amasra HEMA işletmesinde GMİS'te örgütlü maden işçileri de var. HEMA işçilerinin eylem sürecinde GMİS samimi değildi. Bunu birçok kez söylemiştik. GMİS eğer samimi olsaydı Kandilli ve Amasra'da işten atılan özel ocak işçilerine sahip çıkardı. Ve şimdi gerçek yüzleri görünmeye başlanıyor. HEMA işçilerinin bayram ikramiyeleri eksik yatmış, sendika buna hiç ses çıkarmamıştır. Son olarak da HEMA bünyesinde bulunan bir taşeron firması 11 işçinin işine son vermiş sendika hala ortalıkta gözükmemektedir.

Son yaşananlar bize gösteriyor ki, GMİS'ten somut bir adım beklemek, ölü gözünden yaş beklemekten başka bir şey değildir!

Tüm bunlara rağmen maden işçileri birlik olmalıdır. Maden işçilerinin tek kurtuluş yolu her işletmede, her vardiyada ve her bölümde birlik olmasıdır."

“Engels’in adı ve yaşamı her

Proletaryanın büyük öğretmeni ve militan savaşçısı Friedrich Engels’i ölümünün 120. yılında saygıyla anıyoruz. Ölüm yıldönümü vesilesiyle, Lenin’in Engels üzerine kaleme aldığı makaleyi okurlarımıza sunuyoruz...

*“Nasıl bir zekâ meşalesi söndü.
Nasıl bir yürek durdu!”*
Nikolay Nekrakov

5 Ağustos 1895’te Friedrich Engels Londra’da öldü. Dostu (1883’te ölen) Karl Marx’tan sonra, Engels, bütün uygar dünyanın modern proletaryasının en yetkin bilim adamı ve öğretmeni idi. Kaderin Karl Marx ve Friedrich Engels’i bir araya getirdiği andan bu yana, iki arkadaş yaşamları boyunca çalışmalarını ortak bir davaya adadılar. Ve bu yüzden Friedrich Engels’in proletarya uğruna neler yapmış olduğunu anlamak için, çağdaş işçi sınıfı hareketinin gelişiminde Marx’ın öğretisi ve çalışmasının önemi konusunda açık bir fikre sahip olmak gerekir. Marx ve Engels, işçi sınıfı ve onun taleplerinin, burjuvazi ile birlikte kaçınılmaz olarak proletaryayı yaratan ve örgütleyen mevcut iktisadi sistemin zorunlu bir sonucu olduğunu ilk gösterenlerdir. Onlar, insanlığı, onu halen ezmekte olan kötülüklerden kurtaracak olanın, yüce duygulu bireylerin iyi niyetli girişimleri değil de, örgütlenmiş proletaryanın sınıf savaşımı olduğunu gösterdiler.

Marx ve Engels, bilimsel çalışmalarıyla, sosyalizmin, hayalcilerin bir buluşu olmadığını, ama modern toplumdaki üretici güçlerin gelişmesinin nihai amacı ve zorunlu bir sonucu olduğunu ilk açıklamasını yapanlardır. Günümüze kadar olan yazılı tarih, sınıf savaşımının belirli toplumsal sınıfların ötekiler üzerindeki birbirini izleyen egemenlik ve zaferlerinin tarihi olmuştur. Ve, sınıf savaşımı ve sınıf egemenliğinin temelleri -özel mülkiyet ve anarşik toplumsal üretim- kayboluncaya dek bu sürecektir. Proletaryanın çıkarı, bu temellerin yıkılmasını gerektirir ve bu nedenle, örgütlenmiş işçilerin bilinçli sınıf savaşımı bunlara karşı yöneltilmelidir. Ve her sınıf savaşımı, politik bir savaşımıdır.

Marx ve Engels’in bu görüşleri, şimdi kurtuluşları için kavga veren bütün proleterler tarafından benimsenmiştir. Ama kırklarda, iki arkadaş zamanlarının sosyalist yazınına ve toplumsal hareketlerine katıldıklarında, tamamen yeniydiler. Siyasal özgürlük savaşımına kralların, polis ve din adamlarının despotizmine karşı savaşıma katılan, yetenekli ve yeteneksiz, dürüst ve dürüst olmayan birçok kimse vardı, bunlar, burjuvazinin çıkarları ile proletaryanın çıkarları arasında uzlaşmaz karşıtlık olduğunu göremiyorlardı. Bu kimseler, işçilerin bağımsız bir toplumsal güç olarak hareket etmeleri gerektiği düşüncesini kabul edemiyorlardı. Öte yandan, yalnızca yöneticileri ve egemen sınıfları çağdaş toplumsal düzenin adaletsizliklerine ikna etmenin yeterli olacağına ve o zaman yeryüzünde barışın ve

işçi tarafından bilinmelidir!”

V. I. Lenin

evrensel refahın kolayca kurulacağına inanan, kimi de deha sahibi, birçok hayalci vardı. Savaşsız bir sosyalizm düşünüyörlerdi. Ensonu, o zamanın sosyalistlerinin hemen hepsi ve genel olarak işçi sınıfının dostları, ancak, sanayinin gelişmesi ölçüsünde büyüdüğünü korkuyla izledikleri proletaryayı bir çiban olarak görüyorlardı. Bu yüzden de, tümü, sanayinin ve proletaryanın gelişmesini durduracak, “tarih tekerleğini” durduracak araçlar arıyorlardı. Marx ve Engels, proletaryanın gelişmesi konusundaki genel korkuyu paylaşmıyorlardı; tam tersine, bütün umutlarını proletaryanın sürekli büyümesine bağlıyorlardı. Proleterler ne denli çoğalırsa, devrimci sınıf olarak güçleri o denli büyük, sosyalizm o kadar yakın ve o kadar olanaklı olacaktır. Marx ve Engels’in işçi sınıfına yapmış oldukları hizmetler, birkaç sözcük içinde şöyle ifade edilebilir: Onlar, işçi sınıfına kendini bilmeyi, kendi bilincine ulaşmayı öğrettiler, ve boş hayallerin yerine bilimi koydular.

İşte bunun içindir ki, Engels’in adı ve yaşamı her işçi tarafından bilinmelidir. İşte bunun içindir ki, bütün yayınlarımızda olduğu gibi, Rus işçi sınıfının bilincini uyandırmayı amaçlayan bu makaleler derlemesinde de, modern proletaryanın iki büyük öğretmeninden biri olan Friedrich Engels’in yaşamını ve çalışmasını özetlemek zorundayız.

Engels, 1820 yılında, Prusya Krallığı’nın Ren eyaletindeki Barmen’de doğdu. Babası bir imalâtçıydı. 1838’de Engels, aile koşullarının zorlamasıyla, lise öğrenimini yarıda bırakarak, Bremen’deki bir ticarethaneye kâtip olarak girmek zorunda kaldı. Ticari işler, Engels’in, siyasi ve bilimsel eğitimini sürdürmesini engellemedi. Daha lisedeyken otokrasi ve bürokratların zorbalığına karşı kin beslemeye başlamıştı. Felsefe çalışmaları onu daha da ileri götürdü. Bu sırada Hegel’in öğretisi, Alman felsefesine egemendi. Engels, onun izleyicisi oldu. Her ne kadar Hegel’in kendisi Berlin Üniversitesi’nde bir profesör olarak hizmetinde bulunduğu mutlakiyetçi Prusya devletinin bir hayranı idiyse de, Hegel’in öğretisi devrimciydi. Hegel’in insan aklına ve onun doğruluğuna olan inancı, ve Hegel felsefesinin evrenin sürekli değişen ve gelişen bir süreç içinde olduğu yolundaki felsefesinin temel tezi, Berlinli filozofun bazı izleyicilerini -mevcut durumu kabul etmeyi reddedenleri- bu duruma karşı savaşımın da, mevcut yanlışa ve hüküm süren kötülöklere karşı savaşımın da evrensel öncesiz ve sonsuz gelişmenin yasası içinde kök saldığı düşüncesine götürdü. Eğer her şey gelişiyor, eğer kimi kurumların yerini başkaları alıyorsa, neden Prusya kralının mutlakiyeti ya da Rus çarının mutlakiyeti, geniş bir çoğunluğun zararına küçük

bir azınlığın zenginleşmesi, ya da burjuvazinin halk üzerindeki egemenliği sonsuzluğa dek devam etsindi? Hegel’in felsefesi aklın ve düşüncelerin gelişmesinden söz ediyordu; idealistti. Doğanın, insanın, ve insan ilişkilerinin, toplumsal ilişkilerin gelişmesi aklın gelişmesinden türetiliyordu. Marx ve Engels, Hegel’in öncesiz ve sonsuz gelişme süreci düşüncesini savunup sahiplenirken, önyargılı idealist görüşlerini reddettiler; yaşama bakarken gördüler ki doğanın gelişmesini açıklayan şey zihnin gelişmesi değildir, tersine, zihnin açıklanması, doğadan, maddeden çıkarılmalıdır... Hegel ve öteki hegelcilerden farklı olarak Marx ve Engels, materyalistler. Dünyaya ve insanlığa materyalist açıdan bakarak, tıpkı bütün doğal olayların temelinde maddi nedenlerin yatmasında olduğu gibi, insan toplumunun gelişmesinin de maddi güçlerin, üretici güçlerin gelişmesiyle koşullandırıldığını gördüler. Gereksinimlerinin giderilmesi için gerekli olan şeylerin üretiminde insanların birbiriyle olan ilişkileri, üretici güçlerin gelişme düzeyine bağlıdır. Ve toplumsal yaşamın bütün görüngülerini, insanın özlemlerini, fikirlerini ve yasalarını açıklayan da bu ilişkilerdir. Üretici güçlerin gelişmesi, özel mülkiyet temeline dayanan toplumsal ilişkileri yaratmaktadır, ama şimdi görüyoruz ki, üretici güçlerin bu aynı gelişmesi, çoğunluğu mülkiyetten yoksun bırakıyor ve onu küçük bir azınlığın elinde biriktiriyor. Modern toplumsal düzenin temeli olan mülkiyeti ortadan kaldırıyor, bizzat o, sosyalistlerin önlerine koydukları hedefin ta kendisine doğru çabılıyor. Sosyalistlerin yapması gereken tek şey, modern toplumdaki durumuna bağlı olarak, hangi toplumsal gücün sosyalizmin gerçekleştirilmesinde çıkarı olduğunu kavramak ve bu güce çıkarlarının ve tarihsel görevinin bilincini vermektir. Bu güç, proletaryadır. Engels, proletaryayı, İngiltere’de, babasının ortağı bulunduğu ticarethanede çalışmak için 1842 yılında geldiğı, İngiliz sanayinin merkezi olan Manchester’de tanıdı. Engels, burada, fabrikanın bürosunda oturmakla yetinmedi, işçilerin başlarını soktukları sefil mahalleleri gezdi, onların yoksulluk ve sefaletini kendi gözleriyle gördü. Ama kendini kişisel gözlemleriyle sınırlamakla da kalmadı. İngiliz işçi sınıfının durumu hakkında kendinden önce yazılanların tümünü okudu, ele geçirebildiğı bütün resmi belgeleri büyük bir dikkatle inceledi. Bu çalışma ve gözlemlerin ürünü, 1845’te yayınlanan bir kitap oldu: *İngiltere’de Emekçi Sınıfın Durumu*. Engels’in *İngiltere’de Emekçi Sınıfın Durumu*’nu yazmakla, yaptığı hizmetin büyüklüğünü yukarıda belirtmiştik. Engels’ten önce de, birçok kimse, proletaryanın acılarını yazmış ve ona yardımın gerekli olduğunu belirtmiştir. Proletaryanın

yalnızca acı çeken bir sınıf olmadığını; aslında proletaryayı dayanılmaz bir biçimde ileri iten ve nihai kurtuluşu için savaşmaya zorlayan şeyin içinde bulunduğu utanç verici ekonomik durum olduğunu söyleyen ilk kişi Engels’tir. Ve savaşan proletarya kendine yardım edecektir. İşçi sınıfının politik hareketi, kaçınılmaz olarak, işçileri tek kurtuluşlarının sosyalizmde olduğunu kavramaya götürecektir. Öte yandan sosyalizm, ancak, işçi sınıfının siyasi savaşımının amacı olduğu zaman, bir güç olacaktır. Engels’in, İngiltere’de işçi sınıfının durumu üzerine yazmış olduğu kitabının temel fikirleri, şimdi düşünen ve savaşım veren proletaryanın tümü tarafından benimsenen, ama o zaman, tümüyle yeni olan fikirlerdir. Bu fikirler, İngiliz proletaryasının sefaletinin gerçeğe en yakın ve en çarpıcı görüntüleriyle dolu ve çekici bir üslupla yazılmış bir kitaba yerleştirilmişlerdi. Kitap, kapitalizmin ve burjuvazinin müthiş bir suçlamasıydı ve derin bir etki yarattı. Engels’in kitabı, modern proletaryanın durumunu en iyi biçimde sergileyen bir belge olarak, her yerde anılmaya başlandı. Ve, gerçekten de, ne 1845’ten önce, ne de daha sonra, işçi sınıfının sefaletinin öylesine çarpıcı ve öylesine gerçek bir betimlemesi çıkmıştır.

Engels’in sosyalist oluşu, İngiltere’ye gelmesinden sonradır. Manchester’de o zamanın İngiliz işçi hareketinde etkin olan kişilerle ilişki kurdu ve İngiliz sosyalist yayınları için yazmaya başladı. 1844’te Almanya’ya dönerken, Paris’te, daha önceden mektuplaştığı Marx ile tanıştı. Paris’te, Fransız sosyalistleri ve Fransız yaşamının etkisiyle Marx da sosyalist olmuştu. Burada, iki dost, *Kutsal Aile ya da Eleştirel Eleştirinin Eleştirisi* adı altında ortaklaşa bir kitap yazdılar. *İngiltere’de Emekçi Sınıfın Durumu*’ndan bir yıl önce yayınlanan ve büyük bölümü Marx tarafından yazılan bu kitap, temel düşüncelerini yukarıda anlatmış olduğumuz, devrimci materyalist sosyalizmin temellerini içermektedir. “Kutsal Aile”, filozof olan Bauer kardeşler ve onların izleyicilerine verilen mizahi addır. Bu beyler, bütün gerçeklerin üstünde, partiler ve siyasetin üstünde duran, bütün pratik eylemleri reddeden ve yalnızca çevredeki dünyayı ve orada meydana gelen olayları “eleştirel” bir biçimde seyreden bir eleştiri ögütüyorlardı. Bu beyler, Bauer’ler, proletaryayı eleştirel olmayan bir kitle olarak hor görüyorlardı. Marx ve Engels, bu saçma ve zararlı eğilime şiddetle karşı çıktılar. Hayali değil gerçek, insan olan bir kişi -egemen sınıflar ve devlet tarafından horlanan işçi- adına, kenardan seyreden bir tutum değil de, daha iyi bir toplum düzeni uğruna savaşım istiyorlardı. Onlar, kuşku yok ki, proletaryayı, bu savaşımı yürütebilecek olan ve bundan yararlanacak

olan güç olarak görüyorlardı. Daha Kutsal Aile'den önce, Engels, Marx ve Ruge'un *Deutsche-Französische Jahrbücher*'inde, özel mülkiyet kuralının zorunlu sonuçları olarak değerlendirdiği, çağdaş iktisadi düzenin başlıca görüngülerini, sosyalist bir açıdan incelediği "*Bir Ekonomi Politik Eleştirisi Denemesi*"ni yayınladı. Marx'ın, ekonomi politik bilimini, çalışmalarının gerçek bir devrim yarattığı bu bilimi, incelemeye karar vermesinde, Engels'le temasının bir etken olduğunda kuşku yoktur.

1845'ten 1847'ye kadar Engels, Brüksel ve Paris'te bilimsel incelemeler ile Brüksel ve Paris'teki Alman işçileri arasındaki pratik çalışmaları birleştirerek yaşadı. Burada, Marx ve Engels, gizli Alman Komünist Birliği ile ilişkiler kurdular, birlik, onları, kurmuş buldukları sosyalizmin temel ilkelerinin açıklanması ile görevlendirdi. Marx ve Engels'in ünlü *Komünist Partisi Manifestosu* böyle doğdu, 1848'de yayınlandı. Bu küçük kitapçık ciltler değerindedir: bugüne kadar onun ruhu uygar dünyanın örgütlenmiş ve mücadele vermekte olan tüm proleteryanına güç vermiştir ve ona yol göstermiştir.

Önce Fransa'da patlayan ve sonra da öteki Batı Avrupa ülkelerine yayılan 1848 Devrimi, Marx ve Engels'i gerisingeri, doğdukları ülkeye götürdü. Burada, Ren Prusyası'nda, Köln'de yayınlanan demokratik *Neue Rheinische Zeitung*'un yönetimini aldılar. İki arkadaş Ren Prusyası'ndaki tüm devrimci-demokratik hareketin kalbi ve ruhu oldular. Gericici güçlere karşı, halkın özgürlüğünü ve çıkarlarını savunmada sonuna kadar mücadele ettiler. Bildiğimiz gibi, gericiler üstün geldiler. *Neue Rheinische Zeitung* yasaklandı. Sürgün olduğu sırada Prusya yurttaşlık hakkını yitirmiş olan Marx, sınır dışı edildi; Engels silahlı halk ayaklanmasında yerini aldı, üç muharebede, özgürlük için dövüştü ve isyancıların yenilgisinden sonra, İsviçre yoluyla Londra'ya kaçtı.

Marx da Londra'ya yerleşti. Engels, kırklarda çalışmış olduğu Manchester ticari firmasında, kısa zaman sonra yeniden kâtip oldu, daha sonra da, oraya ortak oldu. 1870'e kadar, Marx Londra'da, o da Manchester'de yaşadı, ama bu, onların en canlı bir fikir alışverişini sürdürmelerini engellemedi: Hemen her gün mektuplaştılar. Bu mektuplaşmalarda, iki arkadaş, karşılıklı görüşlerini ve buluşlarını birbirlerine ilettiler ve bilimsel sosyalizmin hazırlanmasında işbirliğini sürdürdüler. 1870'te Engels, Londra'ya geçti ve en etkin nitelikteki ortak entelektüel yaşantıları, 1883'te Marx'ın ölümüne kadar sürdü. Bu çalışmaların meyvesi, Marx yönünden, çağımızın ekonomi politişinin en büyük yapıtı olan *Kapital*, Engels yönünden de irili ufaklı bir dizi yapıt oldu. Marx, kapitalist iktisadın karmaşık olgularının tahlili üzerinde çalıştı. Engels, yalın bir dille yazılmış, çoğu polemik niteliğinde, tarihin materyalist anlayışı ve Marx'ın iktisadi teorisinin ışığında, daha genel bilimsel sorunları ve geçmişin ve bugünün değişik olgularını kapsayan yapıtlar yazdı. Engels'in yapıtları arasında şunları sayabiliriz: Dühring'e karşı (felsefe, doğa bilimleri ve toplumsal bilimlerin çok önemli sorunlarını tahlil ettiği) polemik yapıt. *Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni* (Rusçaya çevrilmiş ve 3. basım St. Petersburg'da 1895'te yayınlanmıştır), *Ludwig Feuerbach* (Rusça çevirisi ve notları G. Plehanov tarafından yapılmıştır, Cenevre 1892), Rus hükümetinin dış politikası üzerine bir makale (Rusçaya çevrilmiş ve Cenevre'de *Sotsial Demokrat*, n° 1 ve 2'de yayınlanmıştır), konut sorunu üzerine parlak makaleler, ve ensonu, Rusya'nın ekonomik gelişimi konusunda, iki küçük ama çok değerli makale (Rusya Konusunda Friedrich Engels, Zasulich tarafından

1894'te Cenevre'de Rusçaya çevrilmiştir). Marx, sermaye üzerine yapmış olduğu engin çalışmasının son düzeltmelerini yapamadan öldü. Ne var ki, müsveddeler tamamlanmıştı, arkadaşının ölümünden sonra, Engels, *Kapital*'in ikinci ve üçüncü ciltlerinin hazırlanması ve yayınlanması gibi ağır bir görevi yükledi. İkinci Cildi 1885'te, Üçüncü Cildi de 1894'te yayınladı (ölümü dördüncü cildin hazırlanmasını önledi). Bu iki cilt son derece büyük bir emek gerektirmişti. Avusturyalı sosyal-demokrat Adler, haklı olarak, *Kapital*'in ikinci ve üçüncü cildini yayınlamakla Engels'in, dostu olan bir dehaya yüce bir anıt, farkında olmadan, üzerine silinmez bir biçimde kendi adını kazıdığı bir anıt diktiğini belirtmiştir. Gerçekten de *Kapital*'in bu iki cildi, iki insanın yapıtıdır: Marx ve Engels'in. Eski hikayeler, dostluğun çeşitli dokunaklı örnekleriyle doludur. Avrupa proleteryanası diyebilir ki, onun bilimi, aralarında, insan dostluğu konusunda en dokunaklı eski hikayelerin de ötesine geçen bir ilişki bulunan iki bilim adamı ve savaşçı tarafından yaratılmıştır. Engels, her zaman -ve, genel olarak, çok haklı olarak- kendisini Marx'tan sonraya koymuştur. Eski bir arkadaşına "Marx hayattayken, ben ikinci keman oldum" diye yazmaktadır. Yaşayan Marx'a olan sevgisi ve ölen Marx'ın anısına saygısı sınırsızdı. Bu boyun eğmez savaşçı ve bu sert düşünür, derin bir sevgiyle dolu bir ruh taşıyordu.

1848-49 hareketinden sonra, Marx ve Engels sürgünde kendilerini yalnızca bilimsel araştırmalarla sınırlamadılar. 1864'te Marx, Uluslararası İşçi Birliği'ni kurdu ve bu kuruluşa bir on yıl boyunca önderlik etti. Engels de bu çalışmalarda aktif bir görev aldı. Marx'ın fikirlerine uygun olarak, bütün ülkelerin proleteryanasını birleştiren Uluslararası Birliğin çalışması, işçi sınıfı hareketinin gelişmesi içinde son derece önemli bir yer tutmaktadır. Ama, Uluslararası Birliğin yetmişlerde kapatılması bile, Marx ve Engels'in birleştirici rollerini aksatmadı. Tersine, denilebilir ki, işçi sınıfının manevi önderleri olarak, önemleri, hareketin kendisinin de kesintisiz büyümesi nedeniyle, sürekli olarak arttı. Marx'ın ölümünden sonra Engels, Avrupa sosyalistlerinin danışmanı ve önderi olmayı tek başına sürdürdü. Onun öğüt ve direktifleri, aynı ölçüde, hükümetin zulmüne karşın, hem güçleri hızla ve durmadan büyüyen Alman sosyalistleri tarafından, hem de ilk adımlarını iyi düşünmek ve tartmak zorunda olan İspanyol, Romen ve Ruslar gibi geri kalmış ülkelerin temsilcileri tarafından tutuluyordu. Bunların hepsi, yaşlı döneminde, Engels'in zengin bilgi

ve deneyim hazinesinden yararlanıyorlardı.

Rusça bilen ve Rusça kitaplar okuyan Marx ve Engels, bu ülkeye canlı bir ilgi duymuşlardı, Rus devrimci hareketini sempatiyle izlemişler ve Rus devrimcileri ile ilişkiyi sürdürmüşlerdi. Her ikisi de demokrat olduktan sonra sosyalist olmuşlardı ve demokrat olarak siyasal despotluğa karşı duydukları kin son derece güçlüydü. Siyasal despotlukla ekonomik baskı arasındaki bağın derin bir teorik kavranışı ile bu dolaysız siyasal duygunun birleşmesi ve ayrıca da zengin yaşam deneyimleri, Marx ve Engels'e, müstesna bir siyasal duyarlılık kazandırmıştı. İşte bunun içindir ki, bir avuç Rus devrimcisinin zorlu çar yönetimine karşı kahramanca savaşımı, bu iki güngörmüş devrimcinin kalbinde en sempatik yankısını bulmuştu. Öte yandan, aldatmaca ekonomik yararlar uğruna, Rus sosyalistlerinin en acil ve en önemli görevinden, yani siyasal özgürlüğün kazanılması görevinden yüz çevirme eğilimi, doğal olarak onlarca kuşkuyla karşılandı, hatta bu, toplumsal devrimin büyük davasına doğrudan bir ihanet olarak değerlendirildi. "İşçilerin kurtuluşu, işçi sınıfının kendi eseri olmalıdır"- Marx ve Engels durup dinlenmeden bunu öğrettiler. Ama iktisadi kurtuluş uğruna dövüşmek için proleteryanı, belli siyasal haklar kazanmak zorundadır. Ayrıca Marx ve Engels, Rusya'daki bir siyasal devrimin, aynı zamanda Batı Avrupa işçi sınıfı için de çok büyük önemi olacağını açıklıkla görmüşlerdi. Mutlakiyetçi Rusya, her zaman, genel olarak Avrupa gericiliğinin bir kalesi olmuştur. Almanya ve Fransa arasında uzun bir süre için anlaşmazlık tohumları eken 1870 savaşının bir sonucu olarak, Rusya'nın yararlandığı olağanüstü elverişlilikteki uluslararası durum, kuşku yok ki, yalnızca gericici bir güç olarak mutlakiyetçi Rusya'nın önemini arttırmış oldu. Ancak özgür bir Rusya, ne Polonyalıları, Finlileri, Almanları, Ermenileri ya da öteki küçük uluslardan birini ezme, ne de durmadan Fransa ve Almanya'yı birbirlerine düşürme gereğini duymayan bir Rusya, modern Avrupa'nın savaş yükünden kurtulmasını, özgürce nefes almasını sağlayacak, Avrupa'daki bütün gericici unsurları zayıflatacak ve Avrupa işçi sınıfını güçlendirecektir. İşte bu yüzden Engels, Rusya'da siyasal özgürlüklerin yerleşmesini, Batıda da işçi sınıfı hareketlerinin ilerlemesi için, gönülden istemişti. Onun kişiliğinde Rus devrimcileri en iyi dostlarını yitirmiş oldu.

Her zaman, Friedrich Engels'in, proleteryanın büyük savaşçısının ve öğretmeninin anısını analım!

1895 Sonbaharı

Zulmünü arttıran sistemin karşısına birliğimizin gücüyle çıkıyoruz...

Davetleri kabulümüzdür... Yelkenler fora!

"Şimdi yoldaşlar, zamanın sularında kendinizi büyük bir geminin içinde hayal edin. Bu geminin rotasını 'göz bebeğimiz gibi korumamız gereken' programımız belirliyor. Geminin mürettebattan ikinci önemli tayfayız. Bunun için fırtınalara yelken açtığımız şu günlerde soluğumuzu iyi tutmalı ve daha fazla cüret etmeliyiz. Zaman devrime akıyor!"

(Kampta DLB'nin tartışmalar sonrası DLB'li yoldaşlarımıza mesajı...)

Hava kokluyoruz, faşizmin o berbat kokusu her bir an peşimizde. Kampımızın gerçekleşmesinin ön günlerinde ve kamp başlangıcında dahi liselilerden/gençlikten ne kadar korktuklarını gösterdiler. Bizler daha önce de haykırmıştık "barikatlarınızı tanımıyoruz" diye. Unutmayacağımızı, unutturmayacağımızı ve dahası da hesap soracağımızı söylemiştik. "Fırtınalara yelken açıyoruz!" çağrısı bizim için sistemin tüm zorbalığına karşı açılan yelkenlerimizin, devrim yürüyüşümüzün çağrısıydı herkese. Çağrımızı haykırdık "burjuvazinin kavgaya daveti"ne bir kez daha "başımız gözümüz üstüne" dedik.

Açık denizlerde doğanın kanunları insanlığa ona karşı tutunmanın yollarını göstermiştir. Fırtınanın sertleştiği anlarda geminin demirinin sabitlendiği yer çok önemlidir. Şimdi bu kan ve barut kokularının orta yerinde demirlerimiz birliğimizde sabitleniyor. Durduğumuz zemini sağlamlaştırma çabamız yani *Devrimci Liseliler Birliği*'ni güçlendirmemiz bizim için ilk ve önemli hedefimizdi. Kampımız sadece bir hafta geçireceğimiz "tatil" değildi, bütün bir ön sürecini buna uygun olarak geçirdik. Uzun yürüyüşümüzde yoğunlaştırılmış halde geçireceğimiz bir haftayı, konu başlıklarımızı, örgütleyeceğimiz yaşamı kolektif bir emek ve çaba ile ördük.

Kamp alanına geldiğimizde yüreğimizde yoldaşlarımızı göreceğimizden kaynaklı heyecanımız vardı. İlk defa katılan yoldaşlarımızın tedirginlikleri

ilk günden sonra "yıllardır tanışıyor muyuz" hissine dönüşmüştü. İlk günler kolektif yaşamın kuralları zorlarsa da bazı arkadaşlarımızı, uyum sürecimiz çok uzun sürmedi. Sistemin her anında dayattığı bireyciliği, bencilliği, egoyu geride bırakıp "birlikte" olmanın keyfine ve gücüne "tabi olduk". Erken kalkmalar, çadırını toplamak, kahvaltıyı hazırlamak, tartışmak, atölyeler, deniz vs... ama en önemlisi "birlikte" ve bunun içerisinde anlam bulan "ben" olarak geçirilen bir hafta, kuracağımız yeni dünyaya dair umutlarımızı güçlendirdi. Tartışmalarımızda özeleştirel tavrımız, eksiklerimizin birlikte üstüne gitmek, iyi yanlarımızı çoğaltmak ve genelleştirmek kamp boyunca en önemli kazanımlarımız oldu.

Yelkenler fora, daha güçlü bir DLB ile!

Devrimci Liseliler Birliği olarak kamp gündemlerimizi yeni dönemde savaş silahlarımız

olarak ele aldık.

Başlıklarımız şöyleydi:

- * Fırtınanın ortasında liseliler ve DLB pratiğimiz
- * Okul odaklı çalışma
- * Meslek liseleri devrim meselesi
- * Yeni fırtınalar ve önümüzdeki dönem

Her tartışmamız sonrasında somutladıklarımızı yazıya döktük ve yerellerimizle tartıştık, bir sonraki gündeme bu tartışmaların ürünlerini taşıdık. Yereller arasında düzeyimizdeki farklılıklarımız bizde olumlu bir kaygı yarattı. Her bir yerelin anlamlı ve ileri olan yanını nasıl birliğimizde genelleştireceğimize dair dersler çıkarttık.

İlk olarak daha fazla cüretli bir sene bizi bekliyor. Okullarımızda hücrelerimizden meclislerimize dek kök salan bir DLB inşa edeceğiz. Hedefimiz limana ulaşmak değil okyanuslarda kulaç atmak. Bunun için kök saldığımız, besin aldığımız toprağın güçlü olması gerekiyor. Hedef liselerimizde hedefli bir çalışma hattı önümüze koyacağız.

Fırtınaya yön veren ve gelişebilecek eylemsel süreçlerde militan bir öncülük yapabilmek için ideolojik eğitim ve pratiğimizi sağlamlaştıracağız.

Ticari eğitime, fırsat eşitsizliğine, elemeci sınav sistemine, dinci gerici uygulamalara **geçit yok!**

Bu seneyi "Meslek Liseli" senesi ilan ettik. Meslek liselerinde ucuz iş gücü olarak görülmeye, stajlarda katledilmeye, meslek liselerinde gerici örgütlenmelere **geçit yok!** Artık meslek liselerinde DLB var!

Emperyalizmin saldırganlığına, sermayenin uşaklığına **geçit yok!**

Hava sertleşmeye devam ediyor, hayatımızdan kanı eksik etmeyenler 31 dostumuzun kanını ekledi ömrümüze. Çıksızlığının ve çaresizliğinin göstergesi olarak faşizan uygulamalarını arttırdı, bir devrimciyi infaz etti, yüzlerce insanımızı gözaltına aldı, operasyonlar düzenledi. Bizler Devrimci Liseliler Birliği olarak "burjuvazinin kavgaya daveti"ni kabul ediyoruz. Önümüzdeki döneme de bu sorumluluk duygusu ile yükleneceğiz. Saldırganlığa geçit vermeyeceğiz.

Tek yol devrim!

Öfkemizi sokağa taşıyalım, birliğimizin gücüyle saldırıları bertaraf edelim!

Suruç'ta SGDF üyelerinin gerçekleştirdiği basın açıklamasına İŞİD çetecilerinin saldırısının ardından devrimcilere, ilericilere, demokratlara yönelik saldırılar hız kesmeden devam ediyor.

ABD emperyalizminin sadık uşağı AKP hükümeti, yıllardır Suriye'de süren iç savaşta dinci çeteleri besleyerek başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu halklarına yönelik saldırılarda başı çekti. Suruç katliamı öncesinde de Suriye'ye ve Batı Kürdistan'a girmek için can atan eli kanlı AKP hükümeti bunun zeminlerini yaratmak için de dinci-gericiliği, faşizmi ve devlet terörünü elinden geldiğince kullanıyor.

Dün gerçekleşen Milli Güvenlik Kurulu'nun ardından ise sermaye devletinin başını çeken AKP içeride ve dışarıda asker ve polis ordularıyla saldırılarını yoğunlaştırdı. Bu saldırının amacı ise bellidir: Dışarda kardeş halkları kıyımından geçirecek ABD emperyalizminin nüfuz alanını genişletmek, içeride ise bu savaşa karşı toplumsal muhalefetin öncüleri olan başta devrimci ve ilerici güçleri cezaevlerine göndermek, olmadı sokak ortasında infaz etmektir.

Gözaltına alınan yoldaşlarımızın, dostlarımızın serbest bırakılması için ve Bağcılar'da katledilen kadın devrimci Günay Özarslan için öfkemizi kuşanalım. Gerçekleşen alçakça saldırılara karşı liseli komünistler olarak, liselileri ve tüm emekçileri sokağa çıkmaya, birliğimizin gücüyle saldırıları bertaraf etmeye, hesap sormaya çağırıyoruz.

Devrimci Liseliler Birliği

24 Temmuz 2015

Devrimci Liseliler Birliği

DGB Yaz kampı başarıyla gerçekleştirildi: Artık daha güçlüyüz!

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) Merkezi Yürütme Kurulu, 6-12 Temmuz tarihlerinde İzmir Seferihisar'da gerçekleştirdiği devrimci gençlik kampını değerlendirdi. Kampın başarıyla gerçekleştirildiğini ve artık daha güçlü bir şekilde yollarını yürüyeceğini belirten DGB MYK'nın açıklamasını sunuyoruz:

"Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz, fırtınalara yelken açıyoruz!" şiarıyla gerçekleştirdiğimiz yaz kampımızı başarıyla tamamladık. Öncesiyle, sonrasıyla ve 7 günlük kampımız boyunca yürüttüğümüz bütün çalışmalar ortaya koymaktadır ki, gençliğin geleceği için devrimden, devrimci temellerde örgütlenmekten, işçi sınıfıyla ortak bir mücadele örgütlemekten başka hiçbir kurtuluşu bulunmuyor. Kampın ön sürecinin seçim süreciyle kesişmesinden kampta yaptığımız tartışmalara, devletin baskılarına, tehdit ve tacizlerine ve kampımızın sonrasında gerçekleşen Suruç katliamına, yaşanan tüm gelişmeler bunu doğrulamaktadır. Zira kampımız da dünyada ve Türkiye'de yaşanan bütün bu gelişmelere gençlik cephesinden devrimci temellerde bir yanıt üretmek için gerçekleşmiştir.

Gençliğin devrimci temellerde örgütlenme ihtiyacının bir ürünü olarak kurduğumuz birliğimizi güçlendirmek ve birliğimizin gücüne yaslanarak geleceğe yürüyebilmek adına gerçekleştirdiğimiz kampımıza çağrının gençliği devrime çağrı olduğunu, bütün süreçleri olduğu gibi kamp sürecini de bu politik bakış ve hedefle örgütlediğimizi döne döne vurguluyoruz. Bu hiç de boşuna değildir.

Birliğimiz geniş gençlik kitlelerini düzene karşı devrim çizgisinde örgütlenme hedefinin ürünüdür. Bugün gençlik içindeki bir dizi gençlik örgütlenmesinden biri olmak için değil, ayağa kalkan gençlik kitlelerini kucaklamak, devrimin öznelere haline getirebilmek içindir.

Kampımızın tamamı bu bakışla ele alınmıştır.

Kampımızın ön süreci: Kampa çağrı devrime çağrıdır!

Bulduğumuz bütün alanlarda gerçekleştirdiğimiz kamp çalışmasında gençliği bir haftalık bir yaz kampına çağırmadığımızı, geleceğini ellerine almaya çağırıldığımızı, gençliğin kendi geleceğine, toplumsal gelişmelere duyarsız kalmaması gerektiğini ortaya koyduk. Broşürümüzden afişlerimize, açtığımız standlardan yaptığımız toplantılara kadar bunu ortaya koyduk. 7 Haziran seçimleri öncesinde ve sonrasında kitleleri düzene kazanmaya, düzen sınırları içinde bir mücadele çizgisine çekmeye çalışanların karşısında devrim çağrımızı yükselttik. Reformizmin kitleleri sersemlettiği ve boş hayallerle oyaladığı bir dönemde dünyada ve Türkiye'de yaşanan gelişmelere sınıfsal bir bakışla bakılabilmesi için, bunun gerektirdiği ideolojik ve politik gücün önemini vurguladığımız kamp öncesi süreçte kamp gündemlerini ele alarak okuma metinleri, seminerler ile kampa güçlü bir ön hazırlık gerçekleştirmeye çalıştık. Bu çabanın anlamlı olmakla

birlikte düzen siyasetinin ve reformizmin bugünkü etki alanı düşünüldüğünde yetersiz olduğu açıktır.

Kamp çalışmasında emeğini ortaya koyan, kampın duyurusundan örgütlenmesine büyük emek harcayan bütün yoldaşların çabası takdir edilmeye değerdir. Kampa katılmayacak bir dizi yoldaşımız bu devrimci etkinliğe başka yoldaşlarının katılabilmesi için maddi destek sunmaktan geri durmazken birçok alanda kampın maddi ihtiyaçlarının karşılanması için boya badana işlerinden temizlik işlerine, pazarda tezgah açmaktan su satmaya ağaçlardan meyve toplayıp destek sağlamaya kadar ortaya konan emek kampımızın öncelikle yoldaşlarımız tarafından nasıl da sahiplenildiğini ortaya koymaktadır.

İçinde bulunduğumuz dönem

Emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı krizler, bunalımlar ortadadır. Bunların ortaya çıkardığı savaşlar, halk isyanları, kitle ve sınıf hareketleri devrimin güncelliğini ortaya koymaktadır. Haziran Direnişi ile Türkiye'de de karşılık bulan bu ayağa kalkış bir dizi işçi eylemine, fabrika işgaline, kitlesel sokağa dökülüşlere, metal fırtınasına tanıklık etmektedir. Bunun içindir ki kampımızın temel başlıklarından birisi dünyada ve Türkiye'de yaşanan gelişmeler oldu. Devrimin güncelliğinin ve tek çıkış yolu olduğunun ortaya konması oldu. Gençlik mücadelesini sınıf mücadelesinden ayrı ele almayan bizler "yeni Haziranlar işçi sınıfının öncülüğünde gelecek" diyerek, Greif'te yakılan ateşin Bursa'daki Metal Fırtınası ile iyice harlandığını görmekteyiz. Haziran Direnişi'nde en ön saflarda çarpışan gençliğin geleceği için sınıf mücadelesine katılmaktan, onu büyütmekten başka bir çıkışı olmadığını ortaya koyduk.

Reformizm ve devrim saflarının keskinleştiği bu dönemde DGB'nin gençlik içinde sergileyeceği devrimci ve militan politikalar, reformizmin düzene yedeklediği ancak düzene karşı olan gençlik kesiminin işçi sınıfının devrimci kavgasında saf tutmasını sağlayacaktır. Bunun bilincinde örgütlediğimiz yaz kampı yeni dönemde gençliğe yönelik devrim kavgasında yer alma çağrısıdır. Ayrıca bu çalkantılı

dönemde DGB'nin önüne en uygun yol haritasını koyabilmesi için büyük önem taşıyan bu yaz kampı yeni dönem politikalarımızın belirlenmesinde önemli bir yer tutmuştur. Bu anlamıyla kampımız, içinde bulunduğumuz sert ve fırtınalı günlerde gençliğin devrimci birliğini güçlendirmek ve fırtınalara yelken açmak için bir basamak olacaktır.

Bu bakışla kamp öncesini ve kamp sürecini örgütledik. Düzene, gençlik hareketine ve kendi misyonumuza, örgütlenmemize ve eksikliklerimize dair bir tartışma ve müdahale aracına dönüştürdük. Ve yeni dönemde pratik faaliyetteki sonuçlarını doğrudan göreceğimiz başarılı bir politik yaz kampını geride bıraktık.

Bunu rahatlıkla söyleyebiliyoruz, çünkü kamptaki tartışmalar, bir haftalık süreçte ortaya konan irade ve yapılan somut planlamalara bağlanmıştır.

3 temel sunum ve onların dışında gerçekleşen sunum ve söyleşiler hem temel politik tartışmaları desteklemiş hem de kamp çalışmasını zenginleştirmiştir. Dünyada gelişen süreçler, sistemin yaşadığı bunalımlar ve devrimin güncelliği, gençlik hareketi, DGB'nin misyonu ve çalışma tarzımız başlıklı sunumlar kampın devrimci hedeflerine ve birliğimizi güçlendirme hedefine göre şekillenmiştir.

MİB ile gerçekleştirilen söyleşi, söyleşiye bir dizi metal işçisinin katılımı kampın en verimli anlarından. "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!" şiarıyla hareket ettiğimiz ölçüde böylesi bir söyleşi hem işlevsel olmuştur hem de metal direnişinin coşkusu ve politik etkisi kampımıza taşınmıştır.

Bunun dışında gerçekleşen mizah sunumu, nükleer sunumu, film gösterimi ise farklı bir dizi meseleyi devrimcilerin nasıl ele alması gerektiği üzerine verimli tartışmalarla sürmüş, bir dizi alanda bakımımızın somut ve pratik karşılığını tartışmamızı sağlamıştır.

DLB'li yoldaşlarımızın kendi sunumlarını gerçekleştirmesi, iki günün onlara ayrılması kendi iç örgütlülükleri ve motivasyonları için çok anlamlı olmuştur.

Kolektif emeğin ürünü bir yaz kampı

Kamp süresince kapitalizmin yoz kültürü ve bireyci dayatmalarına karşı tamamıyla yoldaşlık ve kolektivizm üzerinden yürüyen yaz kampımız "hayalini kurduğumuz dünyanın küçük bir provası" olmuştur. Şüphesiz ki eşyanın tabiatına uygun olarak kamp öncesi örgütlenmesindeki yoğun emeğin yanı sıra eksikliklerin kamp yaşamında kendini göstermesi kaçınılmaz olmuştur (Kamp komitesi, komitelerin işleyişinde yer yer yaşanan aksaklıklar vb). Fakat bu eksikliklere inisiyatifli bir şekilde kamp yaşamında müdahale edilmiş, önümüzdeki kampların daha iyi örgütlenebilmesi için gerekli dersler çıkarılmıştır.

Komitelere dayalı örgütlü bir kolektivizmin gücünü gördüğümüz kampımızda her bir katılımcı yemekten temizliğe, nöbetten kampın ihtiyaçlarının karşılanmasına kadar kamp yaşamının bir parçası

olmuşlardır. Bunun dönüştürücü ve devrimci etkisi açıktır.

Atölyeler de kapitalizmin bireyci ve elitist sanat anlayışına karşı kolektif ve devrimci sanat anlayışının gelişmesine katkıda bulunmuştur. Atölyelerde bir haftalık kısa bir sürede bir dizi somut üretim gerçekleştirilmiştir. Marksizm ve Kapital Atölyesi kampın bir diğer yoğun ilgi gören atölyesi olabilmıştır. Marksizm ve Kapital Atölyesi'nde Kapital okuma açısından yöntemde kafa açıcı bilgiler verilmiş "Kapitalin anlaşılması zordur" önyargısı kırılmıştır. Katılımcılara da marksist eserlerin okunmasında teşvik edici bir rol oynamıştır. Farklı etnik kökenli katılımcıların olduğu kampımızda Kürtçe Dil Atölyesi ilgiyle karşılanmış ve dil atölyesi ile halkların kardeşliği ön plana çıkarılmıştır.

Kamp süresince yapılan yerel toplantılar ve değerlendirmeler her bir yerelin bütünleşmesine ve yereller üzerinden yükselcek bir çalışmanın güçlenmesine vesile olacaktır.

Baskılar bizi yıldırılmaz!

Kamp öncesinde ve kamp esnasında özellikle liseli yoldaşlarımıza dönük devletin gerçekleştirdiği tacizler ve tehditler, ailelerin aranması, terör kampı demagojisi, kamp süresince jandarmanın tacizleri ile kampa yönelik baskılar devam etmiştir. Bu girişimler kimi arkadaşlarımızın katılmasına engel olsa da kampın coşkusunu, ruhunu zerre kadar olumsuz etkilememiştir.

Türkiye Meclisi toplandı!

Kamp süresince toplanan yerel meclisler ve Türkiye Meclisi ile yaptığımız bütün tartışmalar somut planlamalara dönüştürüldü. Kampın temel bir parçası ve örgütleyicisi olan DLB'li yoldaşlarımız da kendi meclislerini toplayarak somut planlamalarını yapmış oldular.

Kampın tartışmaktan öte önümüzdeki döneme yönelik hedefli ve planlı bir çalışma ortaya koymuş olması bizim için anlamlıdır. Bu andan itibaren mesele bu hedeflere ulaşmak ve planlamaları hayata geçirmektir. Kampın gerçek gücü bundan sonra ortaya çıkacaktır.

Yerel meclislerin ardından Türkiye Meclisi'mizin toplanması meclisin gücünü ve tartışma düzeyini arttırmış, yükünü hafifletmiş, bir dizi tartışmanın tüm yoldaşlarımız tarafından önden yapılmasını sağlamış ve yerellerin meclise hazırlıklı katılmasına vesile olmuştur. Bu çalışma, önümüzdeki süreçte de ilkelerimiz doğrultusunda örgüt mekanizmalarımızın, toplantılarımızın yürütülmesinin ve süreklileştirilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Kamp değerlendirmemizi toplanan Türkiye Meclisi'nin kararları ile bitirmenin anlamlı olacağını düşünüyoruz. Zira kamp içerisinde toplanan meclisimiz ve kampın hemen ardından toplanan DGB Merkezi Yürütme Kurulu kampın tartışmalarını somut hedefler ve pratik süreçler içerisinde planlamıştır.

Meclisimizin gündemlerini ise şu başlıklar oluşturmuştur:

- Emperyalist savaş ve saldırganlık ile anti-emperyalist mücadele;
- Sınıf mücadelesi ve DGB
- Geleceksizlik ve eğitim
- Nükleer
- Kadın sorunu
- Üniversitelerin kayıt dönemi

- Çalışma tarzı
 - Yayın
 - Bir sonraki Türkiye Meclisi ve DGB Genel Kurulu
- Emperyalist-kapitalist sistem, kriz ve bunalımlarla çalkalanmakta ve kitlelerin patlayan öfkesi sistemi sarsmaktadır. Bu durum iç savaşları, bölgesel savaşları çıkartmakta, Ortadoğu coğrafyası emperyalist hesapların tezgahına dönüştürülmektedir, halkların gelecek ve özgürlük talepleri kanla boğulmaya çalışılmaktadır.

Emperyalizm ve Türk sermaye devleti tarafından beslenen İŞİD çetesi, emperyalistlerin içinde bulunduğumuz coğrafyadaki kanlı çatışmaları ve halkları daha fazla sövmeye dönük müdahaleleri, son olarak da TSK'nın sınıra yığınak yapması gibi adımlarla egemenler sefil çıkarlarını gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Bu noktada DGB emperyalist savaş ve saldırganlığın temelinde sınıf çelişkileri olduğunu, emperyalizmin kapitalizmin en üst aşaması olduğunu söylemekte, anti-emperyalist mücadelenin anti-kapitalist mücadeleden ayrı ele alınamayacağını vurgulamaktadır. Kürt halkının özgürlük mücadelesinin ancak bu bilinçle nihai kazanımla sonuçlanacağını, bugün elde edilen kazanımların ancak bu sınıfsal bakışla elde tutulabileceğini söylemekteyiz.

Sonuç olarak anti-emperyalist mücadele, dönemin temel gündemlerinden biridir ve önümüzdeki dönemde de DGB olarak gençliği bu konuda bilinçlendirmek, devrimci temellerde harekete geçirmek sorumluluğuyla hareket edeceğiz. Bu açıdan bir bilinç açıklığı yaratmak için bu meseleye bakışımızı ortaya koyan bir broşür hazırlayacağız. Kitlelerin anti-emperyalist duyarlılığını açığa çıkartmak adına forumlar, yerel toplantılar örgütleyeceğiz.

Sistem yaşadığı krizlerin faturasını işçi ve emekçilere kesmeye çalışmaktadır. İşçi sınıfı ise buna dur demekte, başta metal işçilerinin yarattığı Metal Fırtınası olmak üzere bir dizi fabrikada, sanayi havzasında işçi sınıfı mücadeleyi büyütmektedir. Türk Metal ve MESS çetesini karşısına alarak kazanmaktadır. İlk ortaya çıkışımızdan bugüne, ilkesel bir yaklaşım olarak gençliğin mücadelesinin sınıf mücadelesinden ayrı ele alınamayacağını vurgulayan biz genç devrimciler "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" demekteyiz. Sınıf mücadelesini gençliğe taşımak, direnişleri yaymak, gençliği sınıf savaşına çekmek sorumluluğuyla karşı karşıyayız.

Kapitalizm geleceksizlik demektir. Bu sistemde eğitim kapitalizmin çıkarlarına göre işlemekte, piyasanın ihtiyaçları temel alınmakta, eğitim bir metaya, bizler müşteriye, okullarımız da birer ticarethaneye dönüştürülmektedir. Diplomalı işsizlikten, azgınca sömürülmekten başka bir anlamı olmayan mezuniyet sonrasında, bireysel kurtuluş yalanlarına kadar geleceksizlik her yerdedir.

Eğitim sistemi de ilk kayıt olduğundan itibaren bizleri kuşatan, tek tipleştirilen, baskı altına alan bir sistemdir. İlkelerimizde genel ilkesel yaklaşımımızı ortaya koymuş olmakla beraber eğitim alanına dair bir dizi sorun alanına (ticari eğitim, barınma, beslenme, ulaşım, formasyon, soruşturmalar, baskılar, gericilik, anti-bilimsellik vd.) dair DGB olarak meseleye nasıl baktığımızı, mücadele programımızı ve taleplerimizi ortaya koyma ihtiyacını tanımlayan meclisimiz bu konuda görevlendirme yapmıştır. Bütün yereller eğitim alanında karşısına çıkan yerel sorunlara bu bütünlükle bakabilmeli, kitleleri sistem karşıtı bir mücadeleye yönlendirebilmelidir. Bunun için bu süreçlerin dışında kalmak değil, içinde yer almak, refleks gösterebilmek gerekmektedir.

Nükleer enerji ve çevre sorununa dair sistem karşıtı

bir mücadeleyi öngören DGB, kapitalizmin çıkarları doğrultusunda işletilecek, çevrenin, doğanın ve insanın hiçe sayılacağı hiçbir adımı kabul etmeyecektir. Bu konuda hedefleri, sonuçları ve neler yapılabileceği üzerine araştırma yapılacak ve bir sonraki mecliste sorun birçok yönüyle ele alınacaktır.

Yaklaşan kayıt dönemine etkin bir çalışmayla girmek gerektiği ortadadır. Sistem gelecek vaatleriyle kandırdığı gençliği üniversitelere kaydederek eğitim sistemiyle de düzene kazanmaya çalışmaktadır. Gençliği devrime kazanma bakış açısıyla hareket eden DGB kayıt dönemlerinde ve okulların açıldığı ilk günden itibaren yerelerde güçlü çalışmalar örgütleyecek, gençliği saracaktır. Toplumsal gelişmelere, baskılara, haklarımızın gasp edilmesine, emperyalist savaşa ve saldırganlığa, sömürüye, iş cinayetlerine 'KAYITSIZ KALMA' diyecektir. Etkinlik ve eylemlerle, kamp boyunca gerçekleşen atölyelerin de ışığında kitlelere ulaşmanın farklı yollarını arayacaktır. Bugün doğruları söylemek tek başına sonuç üretmemektedir. Kitlelere gitmek, ısrarcı olmak gerekmektedir. Bu yüzden geçen dönem yaşadığımız sorunları da ele alan meclisimiz tüm politik başlıklarla beraber yeni dönem tartışmalarında çalışma tarzımızı da ele almıştır.

Bir dizi materyale sıkışan değil, yaratıcı, kitlelerle yüz yüze gelen, yaşam alanlarına nüfuz eden, sistematik bir müdahale tarzını hayata geçirmeliyiz. Bizler gençlik hareketine yön verme, gençliği devrime kazanma iddiasında olan bir birliğin ve devrimci gençleriz. Bu bilinçle ve bunun sorumluluğuyla hareket edebilmeliyiz. Buna uygun bir iddia, irade, militanlık ve motivasyonla davranmalıyız.

Yayın üzerine yaptığımız tartışmalarda mevcut sosyal medya kullanımımızı güçlendirmek ve yerellerin katkısını arttırmak gerekliliği üzerinde durulurken merkezi yayın ihtiyacı ortaya konuldu. Bu çerçevede internet sitesi için somut planlamalar ve işbölümü yapılırken merkezi bir yayın üzerine tartışmalar yürütüldü. En kısa zamanda hayata geçirebilmek için her yerelin yayına şimdiden katkı sağlayacak bir planlama içine girmesi gerektiğinde ortaklaşıldı.

Bir sonraki meclisimizin ve Genel Kurul'un politik bir çalışmaya konu edilmesi, güncel gelişmeler üzerinden yürütülecek politik bir çalışmanın parçası olması gerekliliği vurgulandı. "KAYITSIZ KALMA!" diyerek başlatacağımız çalışmaların örgütlenme hedefiyle yürütülmesi, Meclis ve Genel Kurul çağrılılarıyla birleştirilmeleri önemlidir. Bir sonraki Türkiye Meclisi üniversitelerin açılmasının ardından Ekim ortasında toplanacaktır. Genel Kurulumuz ise yıl sonunda veya yılbaşında güçlü bir çalışmayla birleştirilerek birinci yılımızın coşkusunu gerçekleştirecektir.

Başarıyla gerçekleştirdiğimiz kampımızın bir parçası olan meclisimiz de kampımızı güçlendirmiştir. Tartışmaların havada kalmamasında bir rol oynamıştır. Bu vesileyle tekrardan söyleyelim: Artık çok daha güçlüyüz. İlk günlerde yaptığımız tartışmaları geride bıraktık ve hayata geçirdiğimiz birliğimizin kitleler içinde var edilmesi ve inşa edilmesi tartışmalarını yürütüyoruz. Bunu da pratik içerisinde emek harcayan genç devrimciler olarak yapıyoruz. Şimdi mesele daha önce de vurguladığımız gibi ilkelerimize sahip çıkmaktır. Örgütsel mekanizmalarımızı hayata geçirmektir. Gençlik hareketine devrimci temellerde yön verme çabasını gösterme, devrimci önderlik misyonumuza uygun harekete geçme zamanıdır. Gelecek bizlerindir, gelecek her yerde devrime aittir.

Almanya'da kitlesel ve öfkeli protestolar

Katliamlara ve operasyonlara karşı 25 Temmuz'da Almanya'nın Düsseldorf, Frankfurt, Stuttgart ve Köln kentlerinde eylem yapıldı.

Düsseldorf

Miting için saat 14.00'te Düsseldorf Tren Garı'na yakın DGB Sendikası'nın bulunduğu sokakta toplandı. Önemli bölümünü gençlerin oluşturduğu yaklaşık 5 bin kişilik kitle öfke yüklüydü ve aralıksız biçimde öfkeli sloganlar haykırdı. Mitinge başından sonuna dek coşku hakimdi. Ses cihazları aracılığıyla sık sık, sermaye devletinin inadına mücadeleyi daha da büyütme çağrıları eşliğinde teşhir konuşmaları yapıldı.

Tüm parti ve örgütlerin kendilerine ait pankart, döviz ve flamalarla katıldığı mitingde, Nav-Dem Başkanı Yüksel Koç, MLKP temsilcisi, bir Alman Sol Parti milletvekili, Sol Parti milletvekili Sevim Dağdelen, Alevi Federasyonu Başkanı Hüseyin Mat, Avukat Mahmut Sakar ve MLKP gençliği temsilcisi birer kısa konuşma yaptılar. BİR-KAR temsilcisinin de aralarında olduğu diğer konuşmacıların konuşmaları şiddetli yağmur nedeniyle mümkün olmadı.

BİR-KAR eylem üzerinde Almanca olarak "Faşizme karşı omuz omuza!" yazılı bir pankart ve bayraklarıyla katıldı. Mitingde ayrıca üzerinde Suruç katliamı ve gözaltı operasyonları ile sloganların yazılı olduğu çok sayıda döviz taşındı. Gözaltı saldırıları ile ilgili BİR-KAR bildirimleri yaygın olarak dağıtıldı.

Mitingde ayrıca orak çekiçli TKİP flamaları da taşındı.

Mitingin ardından bu kez Avrupa DGB'nin önerisi ile gençlik güçlerinin katıldığı yürüyüş gerçekleştirildi. Bir süre yüründükten sonra, yürüyüşü adım adım izleyen polisin müdahalesi ile karşılaşıldı. Polisin yürüyüşün önüne barikat kurması üzerine eylemciler tren garına yöneldi. Bu kez de tren garının içinde yürüdüler. Yürüyüşün ardından küçük bir toplantı yapıldı. Gençliğin eylemi tren garını inleyen ve Almanca olarak gür biçimde atılan sloganlarla sonlandırıldı.

Frankfurt

Avrupa Demokratik Güçbirliği'nin çağrısıyla bir araya gelen Türkiyeli devrimci-demokrat kuruluşlara bazı Alman ilerici ve anti-faşist gurupları da destek verdi.

Binlerce kişinin katıldığı yürüyüş Frankfurt Merkezi Tren İstasyonu'nda başladı. Mitingin yapılacağı alana gelindikten sonra çeşitli konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda AKP ve devletin Kürt halkının kazanımlarını ve 7 Haziran seçimlerinde elde ettiği başarıyı hazmedemediği, yeni bir saldırganlık içine girdiği, işçi ve emekçilere, Kürt halkına ve devrimci güçlere dönük katliam ve operasyonlara başvurduğu vurgulandı.

BİR-KAR yürüyüşe flamalarıyla katılırken, yürüyüşte "Halkların birleşik kitlesel direnişini büyütmeyle!" başlıklı bildirimler dağıtıldı.

Stuttgart

Otogar Meydanı'nda buluşan yaklaşık 2 bin kişilik kitle, flamalarını ve Suruç'ta katledilen gençlerin resimlerini taşıdı. Buradan yürüyüşe geçilmeden önce, Suruç'ta katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu. Kitle daha sonra şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca Almanca ve Türkçe konuşmalarla AKP-İŞİD ilişkileri teşhir edildi.

Yürüyüşe yerli gruplardan MLPD, otonomcu gruplar, İranlı ilerici inisiyatif ve gruplar katıldı. Türkiye ve Kürdistanlı parti ve örgütlerden ise BİR-KAR, AvEG, TJKE, SKB, ATİK, DİDF, ADHK, ADEF, FKE, FEDA, MDDP, Yaşanacak Dünya, TKİP ve MLKP katıldı.

Hamburg

Protesto eylemi için Hochmanplatz'ta toplandı. Eyleme yerli partilerden ve kurumlardan MLPD, DKP, die Linke, otonomcu gruplar, Türkiyeli ve Kürdistanlı kurumlardan Nev-Dem, ATİK, AGİF, ADHK, BİR-KAR, DİDF, BHH, ve Alevi Derneği katıldı. Her kurumun kendi flamalarını taşıdığı protesto eylemi her yerde olduğu gibi Hamburg'da da öfkeli bir atmosferde başladı.

Alanda saldırılara karşı birleşik direnişin yaşamsal olduğunu vurgulayan, katliam ve devrimci güçlere dönük süre avını teşhir eden çeşitli konuşmalar yapıldı. Sermaye devletinin İŞİD'e yönelik manevrasının bir aldatmacadan ibaret olduğunun altı çizildi.

Konuşmaların ardından başlayan yürüyüşün en önünde "TC Rojava'dan ve Kürdistan'dan ellerini çek" pankartı ve Suruç'ta katledilenlerin resimleri taşındı. Kürtçe müzik eşliğinde sloganlar haykırdı.

Yaklaşık olarak 5 km yüründükten sonra Türk Konsolosluluğu'nun önüne gelindi. Burada Suruç'ta İŞİD çeteleri tarafından katledilenlerin anısına saygı duruşu yapıldı. Protesto gösterisi saygı duruşunun ardından ve atılan sloganlar eşliğinde sonlandırıldı.

BİR-KAR da eylemdeki yerini aldı ve eylem boyunca, "Hakların birleşik-kitlesel direnişini büyütmeyle" başlıklı bildirimlerin dağıtımını gerçekleştirdi.

Köln

Türkiyeli ve Kürdistanlı örgüt ve kurumların çağrısı ile gerçekleşen protesto gösterisine yüzlerce kişi katıldı.

Mitingde çeşitli kurum ve kuruluşlar adına Almanca ve Türkçe konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı. Burada TKİP'nin "Emperyalizme, sömürgecilığe ve her türden gericiliğeye karşı, İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarını yükselttiği, katliamı lanetlemeye ve devrimci dayanışmayı büyütmeyle çağırıldığı bildirisi de okundu.

Yürüyüşün ardından Köln'ün ana tren istasyonu ile Köln Katedrali'nin önünde taziye çadırı açıldı.

Kızıl Bayrak / Düsseldorf-Frankfurt-Stuttgart-Hamburg-Köln

Filistin'de binler Ahmed Saadat'a saldırıyı kınadı

İrkçi Siyonist rejimin 28 Temmuz sabahı Nafha Hapishanesi'ndeki koşullara baskın düzenleyerek Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) Genel Sekreteri Ahmed Saadat ve 30 yoldaşına saldırması protesto edildi. FHKC'nin çağrısıyla Gazze'de sokaklara çıkan binlerce kişi, Filistin ve FHKC bayraklarının yanı sıra Ahmed Saadat'a özgürlük isteyen dövizler taşıdı.

'Sabrımızı sınımayın!'

Çeşitli direniş örgütlerinin de desteklediği eylemde konuşma yapan FHKC Politbüro Üyesi Cemil Mizher, işgal rejimini Ahmed Saadat'ın yaşamı konusunda uyararak "İşgal, hesaplarında hata yapmasın ve Cephe'nin sabrını sınamak için fazla ileri gitmesin" dedi.

Mizher, konuşmasında şunları söyledi:

"Cephe, Genel Sekreteri gibi özel sembollerine yönelik bir tehdit ya da saldırıya cevap verecek yer ve

zamanı her zaman bulur. Genel Sekreteri'nin yaşamının tehlikeye girmesi durumunda sahip olduğu çeşitli seçeneklerden imtina etmeyecektir."

Filistin Yönetimi'ni teşhir eden Mizher, tutsaklar dosyasının bir an evvel Uluslararası Ceza Mahkemesi'ne götürülmesini istediğini ve saldırının kırmızı çizgilerini aştığını kaydetti. Mizher, saldırının tutsakların iradesini kıramadığını vurguladı.

Batı Şeria'da çatışma yaşandı

Batı Şeria'da yapılan eyleme ise işgal güçleri saldırı. FHKC'li gençler, saldırıya Filistin sapanları ve taşlarla karşılık verdi.

Abu Ali Mustafa Tugayları adına yapılan açıklamada ise saldırıya sert bir şekilde karşılık verileceği belirtildi.

Diğer yandan Filistinli tutsaklar ise zindanlardaki saldırılara karşı direnişi yükselteceklerini ve Ağustos ayında açlık grevine başlayacaklarını duyurdu.

Ahmet Saadat ve yoldaşlarına saldırı

İrkçi siyonist rejim 28 Temmuz sabahı Nafha Hapishanesi'ndeki koşullara baskın düzenleyerek Filistinli tutsaklara saldırı. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) Genel Sekreteri Ahmed Saadat ve 30 yoldaşının işgal güçleri tarafından saldırıya uğradığı belirtildi.

Gazze'den Nafha Hapishanesi'ne aile ziyaretlerini de yasaklayan İsrail, Ahmed Saadat'ın 2 yıldır aile ziyareti hakkını kullanmasına izin vermiyor.

FHKC, konuyla ilgili yaptığı açıklamada Filistinli tutsaklar meselesinin uluslararası platforma taşınması için kapsamlı bir ulusal plan gerektiğine dikkat çekti. Açıklamada tutsaklar dosyasının Uluslararası Ceza Mahkemesi'ne taşınmasının hızlandırılması ve takip edilmesi istendi.

Siyonist rejimin baskısı ile teslimiyetçi Filistin Yönetimi tarafından tutsak edilen Saadat, İsrail Ordusu tarafından 2006 yılında Eriha Hapishanesi'ne yapılan baskınla kaçırılmıştı.

Filistin'de bir haftada 3. cinayet

İrkçi siyonist rejim ve Türk sermaye devleti, geçtiğimiz hafta insan öldürmekte yarış içine girdiler. Siyonist işgal güçleri bir hafta içinde 3. cinayetlerini işleyerek bir Filistinliyi daha katletti.

26 Temmuz'da Kalendiya Mülteci Kampı'nda bazı evlere baskın yapan İsrail askerleri, 18 yaşındaki Muhammed Ebu Latife'yi infaz etti. Bazı kaynaklar baskınlara tepki gösterildiği sırada İsrail askerlerinin ateş açarak Ebu Latife'yi infaz ettiğini öne sürdü.

Görgü tanıkları yaralanan Filistinli gence tıbbi müdahale yapılmadığını ve Ebu Latife'nin bu şekilde öldürüldüğünü belirtti.

İsrail Polis Sözcüsü Luba es-Samri ise yaptığı yazılı açıklamada cinayetlerini şu şekilde anlattı:

"İsrail askerleri, 'terör eylemine karıştkları' şüphesiyle aranan 2 kişiyi gözaltına almak üzere Kalendiya Mülteci Kampına girdi. Arananlardan biri, bir binanın çatısına kaçarken açılan ateşte yaralandı. Bu kişi başka bir çatıya geçmek isterken kayıp düştü."

İsrail FHKC-GK militanlarına saldırı

Siyonist rejim Lübnan doğusunda Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Genel Komutanlık'a (FHKC-GK) ait bir noktaya hava saldırısı gerçekleştirdi. Cihatçı çetelere karşı savaşılan Zadabani'nin yakınlarında bulunan bölgede yaşanan saldırıda 6 FHKC-GK militanının yaralandığı belirtildi.

Siyonist medya saldırının FHKC-GK'nın mühimmat deposuna yapıldığını öne sürdü.

DAF'ta TİS ve grev

28 Nisan 2015'te tıkanan metal sektörü TİS sürecinde ilki 29 Mayıs, ikincisi 26 Haziran'da ülke çapında 24 saatlik grevlerle işçi sınıfı tepkilerini gösterdi. Patronlar, her iki grevin ardından fabrikalarda saldırı ve oyalama kampanyası başlattı. Bazı fabrikalarda grevlerin ardından tehdit, şantaj ve sindirme hareketine başvurdu.

Bunların en yoğun yaşandığı fabrikalardan biri de DAF oldu. İlk grevin ardından greve katılan taşeron firma işçilerine yöneldiler, ardından kadrolu işçilere ve daha sonra da sendika kadro üyelerine yönelik havuç-sopa politikası yürüttüler. Bu konuda kısmi başarı da sağladılar. Ne var ki işçilerin geneli bu türden saldırılar karşısında geri durmaktan öte bir adım ileri çıktılar. Geriye düşen işçiler dahi saldırılar karşısında ileri işçilerin yolunu tuttu ve geri düşenleri arkalarından sürüklediler. İşçiler hızla inisiyatif olarak karşı saldırıyla patrona yanıt verilmesi yolunu seçti.

Saldırı grevle karşılandı

İşçiler yaptıkları değerlendirmenin ardından 12 Haziran 2015'te saldırılara karşı yeni bir grev örgütledi. DAF yönetiminin beklemediği bir anda, öncekinden daha kapsamlı ve işyerini hazırlıksız yakalayarak daha fazla bir katılımı coşkulu bir grev örgütledi. Hem katılım olarak fazlaydı hem de greve ilgi öncekinden daha fazla oldu. Sendikaya üye sayısı da hızla arttı. Bunu bir sınıf kinine çeviren yönetim açıktan hesaplaşmayı göze alamadı. Karalama kampanyasına gitti. Ardından da mağduriyet kampanyası başlattı.

Ülke çapında ikinci grev

26 Haziran 2015'te ülke çapında 24 saatlik greve DAF ve VDL işçileri birlikte girdiler. Yoğun bir çalışmanın ardından 3 bin 200 işçinin katıldığı büyük bir grev örgütledik. Bu, iki işyerini sarstı ve diğer birçok işyeri tarafından ilgiyle karşılandı. "Örnek alınması gereken yol budur" denilerek açıktan selamlandı ve sahiplenildi. Sendika, DAF'taki örgütlülüğün diğer VDL, SCANIA, NEDCAR gibi otomotiv sektöründeki işyerleriyle bir koordinasyon kurması ve bu konuda birlikte hareket edilmesi için harekete geçti. Bu sınıfın ortak hareket etmesi ve gücünü birleştirmesi demektir. İşyerleri arası gelişen koordinasyon karşısında patronlar yalan ve saldırı politikasını yoğunlaştırdılar.

İşçiler sendikayı sahiplendi ve mücadeleyle sarıldı

DAF'ta ilk saldırının ardından havuç-sopa politikası güdenler ve bundan bir medet umanlar tam tersi bir sonuçla karşılaştılar. Sendika hızla sahiplenildi, boşluklar dolduruldu. Daha aktif kararlı ve sınıf çalışması konusunda ufku açık işçi ve kadrolar tarafından çalışmalar sürdürüldü. DAF hemen saldırıya geçerek "İşyerindeki sendika yönetimini 'radikaller' ele geçirdi. Bunlar eskiden beri böyle ortamlara hazırlanıyorlardı, şimdi bunlarla artık konuşulacak

ortamda kalmadı. Çünkü en ufak bir sorunda konuşmayı ve görüşmeyi reddediyorlar. Hemen grev ve teşhir yöntemini seçiyorlar. Aslında biz görüşmeden ve uzlaşmadan yanayız. Biz %3 istenilen zammın verilmesinden yanayız. Ama diğer yıllık izin, fazla mesai, vb. konularda esnek olunması gereken noktaların korunması ve bu konuda düzenleme yapılır ve uzlaşırsa biz anlaşmaya hazırız" diyerek işçileri aldatmaya çalıştı.

Yalancının mumu yatsıya kadar yanar

Bizler bu kampanyanın bir yalan olduğunu biliyorduk. İlk elden düzenli yapılan sendika görüşmelerinde sorunları konuşmak ve yeniden protokolü vererek "o zaman imzalayın" dedik. Yanıtları şöyle oldu: "Eski TİS süreci bitmiştir yenisi henüz yapılmadı. Onun için de sendikayla resmi olarak masaya oturup sorunları görüşüp konuşmayız ve protokol konusunda da bizim imzalamamız gerekmiyor. Sendikamız FME karar verme yeridir. Şu an sendikayla resmi olarak bir görüşme yapmak için masaya oturma ve konuşma gereği yok."

Bütün bunların ardından toplantı salonu FNV Sendikası temsilcileri tarafından terk edildi. Ardından CNV ve De Unie Sendikası da terk etmek zorunda kaldılar. Kadrolarla yapılan değerlendirmede durum gözden geçirildi. Çıkan karar, saldırıya saldırıyla yanıt vermek oldu.

Saldırıları karşısında kararlı duruş: Grev!

16 Temmuz'da toplanan FNV kadro üyeleri, 24 Temmuz 2015'te 24 saatlik grev kararı aldı. Buna rağmen alınan karar sendika merkeziyle görüşüldükten sonra çalışmalara başlandı. Çünkü DAF'ın bir gün sonra veya sonradan fazla mesailerle kaybedilen üretim sürecini telafi etme şansı yoktu. Bazı kadroların tecrübesiz ve bilinçsizliğinden dolayı işyeri grevle ilgili aldığı duyurular üzerine bu süreci önden doldurmaya çalıştı. Ne var ki sözlü çağrılarımızla işçilerin fazla mesaiye kalmamalarını söyledik ve büyük ölçüde yankı buldu. Temsilciler kurulu onay vermediği sürece toplu

ve mecburi fazla mesai yapma hakkına yasal olarak sahip değildir patronlar.

İkinci kez yalan ve saldırılara karşı grev

23 Temmuz 2015'te sabah saat 05.30'dan itibaren giriş-çıkış kapılarında işçilere resmi grev duyurusu yaparak bildirimleri dağıttık. "DAF ikinci şansını da kaçırdı" başlıklı sendika bildirisini büyük bir coşkuyla karşıladı işçiler. Zaten birçoğu önceden grev sezisine sahiplerdi. DAF yöneticileri panik içerisine girdiler. Tek şansları vardı: Taşeron firma işçilerini korkutmak ve diğerlerini de tereddüt içinde bırakarak katılımı azaltmak. Bizler -DAF'ın deyimiyle "radikaller"- grevi örgütlemeye yüklendik. 24 Temmuz 2015'te sabah saat 05.30'dan itibaren giriş-çıkış kapılarında işçilere son sesleniş bildirisi ve çağrılar ulaştırıldı. Bütün ana giriş kapısını işçiler kendi inisiyatifiyle bir süreliğine bloke etti. Büyük bir araç DAF'a giriş yoluna çekilerek girişler engellendi. Gelen işçiler sloganlarla birbiriyle kucaklaşıyorlardı. Sınıf duygusu, sınıf kardeşliği, mücadele duygusu üst düzeyde kendini gösteriyordu. Birçok işyerinden gelen işçiler de DAF işçilerini selamlıyordu ve bizimle dayanışma içinde olduklarını bildirdiler.

FNV temsilcisinin kararlı ve coşkulu konuşması

Saat 09.30'da bir işçi arkadaş TİS süreci ve DAF'taki sorunlarla ilgili kısa bir konuşma yaptı. Ardından FNV Metal Sendikası Sekreteri Tineke Moleman TİS süreciyle ilgili coşkulu bir konuşma yaptı. 450 FNV üyesi grev formunu doldurdu. CNV, Belçika sendikaları ABVV ve ACV sendikalarına üye olan DAF işçileriyle 500'den fazla işçi ve emekçi greve destek verdi.

Gelecek süreç...

Yasal işten çıkışlar adım adım gündeme konuluyor. İşçi sınıfı sindirilir ve korkularla yasal çerçeve içine hapsedilmeye çalışılıyor. Sendikalar henüz istenilen düzeyde mücadele azmini dışa vurmuş değil. Şimdilik "Yasanın yasalar çerçevesinde uygulanıp uygulanmayacağına pratikte takipçisi olacağız" gibi geri ve saldırıyı hedef almayacak beyanlarda bulunuluyor. Ancak işçiler "hiçbir şekilde bu yasa kabullenilmemeli" diyerek tepkilerini yüksek sesle dillendiriyor. Ya işçi sınıfı bir sınıf olarak sahneye çıkar kendisi için ölüm olan bu yasayı tarihin çöplüğüne atar ya da sendikal bürokrasinin oyunlarıyla kendi idam fermanını imzalar. Süreci hep birlikte yaşayarak göreceğiz. Zor ve çetin günler olduğu kadar büyük bir sorumluluk işçi sınıfını ve onun adına hareket edenleri bekliyor.

Ya sınıfın devrimci ruhuna uygun davranacağız ya da teslim olacağız!

Ali Solmaz

FNV-DAF İşyeri İşçi Temsilcisi - Eindhoven/ Hollanda
29 Temmuz 2015

İstanbul'da sınıf devrimcilerine polis operasyonu

24 Temmuz sabahı İstanbul'da BSDP'lilerin ve İşçilerin Birliği Derneği üyelerinin kaldığı evlere polis baskınları düzenlendi. Baskınlarda 9 kişi gözaltına alındı. 3 sınıf devrimcisinin ise arandığı belirtildi.

Sarıgazi'de BSDP'li Cahit Atalay'ın kaldığı evi basan polisler, "TKİP üyesi olmak ve propagandasını yapmak" gerekçesiyle Atalay'ı gözaltına aldı.

İşçilerin Birliği Derneği üyesi Cafer Kalağ, Sultançiftliği'ndeki evinden gözaltına alındı.

Kartal'da BSDP'li Burcu Deniz'i arayan polis, Deniz'in olabileceği bir evi basarak saatlerce arama yaptı. Deniz'in evde olmaması nedeniyle gözaltı işlemi yapamayan polisler, *Kızıl Bayrak* gazetesinin ve kitapların görüntülerini çektikten sonra evden ayrıldılar.

Gaziosmanpaşa Karadeniz Mahallesi'nde polis BSDP'li Murat Yıldırım ve İşçilerin Birliği Derneği üyesi Özgün Kahraman'ın evlerine baskın yaptı. Evinin kapısına ateş edilip zorla açılan Kahraman gözaltına alınırken, Yıldırım'ı evde bulamayan polis apartmanın tüm dairelerinde arama yaptı.

Onur İnce ve Boran Kale Ümraniye'de kaldıkları evden gözaltına alınırken, Aytekin Soylu da Şahintepe'de yapılan baskında gözaltına alındı. Caner Burç Başkaya, Deniz Eğdemir ve Bekir Sürücü de baskınlarda gözaltına alındı.

Gözaltına alınan sınıf devrimcileri Vatan'daki İstanbul Adliyesi'ne götürülürken, burada açlık grevi yapmalarına rağmen avukatların gönderdikleri su ve şeker verilmedi.

Eylemler ve işçi direnişleri soruldu

Gözaltında tutuldukları sırada yapılan polis sorgusunda ise sınıf devrimcilerinin önüne son yıllarda yapılan eylemler ve işçi direnişleri konuldu. Son yılların 1 Mayıslar'ı, 19 Aralık protestoları, komünist işçi Alaattin Karadağ'ın katledilmesi ile ilgili dava süreci, 6 Mayıs anmaları, ART direnişi, komünist hareketin 15. yılı vesilesiyle yapılan etkinlikler polis sorgusunda yer aldı.

Ayrıca, operasyon öncesinde polis tarafından fiziki ya da teknik takip ve telefon dinlemesi yapılmadığı öne sürüldü.

Sınıf devrimcileri serbest

Sınıf devrimcileri 26 Temmuz'da savcılık işlemleri için Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'ne getirildi. Savcılık ifadelerinin ardından Deniz Eğdemir bırakılırken, Boran Kale tutuklanması talebiyle, diğer sınıf devrimcileri ise denetimli serbestlik talebiyle mahkemeye gönderildi.

Akşam saatlerinde sona eren mahkemede tüm sınıf devrimcileri serbest bırakıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BSDP operasyonları protesto etti

24 Temmuz sabahı sermaye devletinin gerçekleştirdiği operasyon saldırısıyla aralarında sınıf devrimcilerinin de olduğu ilerici ve devrimci güçlerin gözaltına alınması Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BSDP) tarafından gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

Taksim'de polis saldırısı

Galatasaray Lisesi önünde 24 Temmuz'da operasyonları protesto etmek için toplanan BSDP'liler polis saldırısına uğradı.

Eylem öncesinde sınıf devrimcilerinin etrafında abluka oluşturan sivil polisler, İstanbul Valiliği'nin Taksim'deki bütün eylemleri yasakladığını söyleyerek eylemi engellemeye çalıştı.

Baskılara karşın eylem iradesini sürdüren sınıf devrimcilerine saldıran polis kalkanlarla ve tekmelerle BSDP'lileri darp ederek ara sokağa sürdü.

BSDP'liler saldırıya "Gözaltılar tutuklamalar baskılar bizi yıldıramaz!" sloganıyla yanıt verdi. Polis basın emekçilerini de darp ederek çekimlerini engellemeye çalıştı.

Saldırının ardından Tünel Meydanı'nda toplanan BSDP'liler burada eylem yaptı. BSDP adına yapılan açıklamada Suruç'ta 31 genci katledenlerin bugün de operasyon ve gözaltılarla iş başında olduğu ifade edildi. Yapılan operasyonda toplumun ilerici-devrimci kesimlerinin, komünistlerin hedef alındığı belirtildi.

Bu saldırıların aynı zamanda işçi ve emekçileri sindirmeyi amaçladığı belirtilerek işçi ve emekçilere mücadeleyi büyütme, hesap sorma çağrısı yapılarak eylem sonlandırıldı.

İzmir BSDP'den eylem

BSDP'nin çağrısıyla 24 Temmuz'da İzmir'de yapılan eylem için Karşıyaka'da toplanarak Karşıyaka İskelesi'ne yürüyüş yapıldı. Yürüyüş sırasında katliam ve operasyonlar teşhir edilerek katillerden hesap sorma ve mücadele çağrısı yükseltildi.

İskele önündeki açıklamada emperyalistlerin ve Türkiye'deki işbirlikçilerinin savaş ve saldırganlığı tırmandırırken planlarını hayata geçirmek için muhalif güçleri de sindirmeye çalıştığı ifade edildi.

İŞİD'i besleyen Türkiye ve emperyalist odakların Suruç katliamı karşısındaki riyakar açıklamaları teşhir edilerek onların savaş politikalarının sonucunda katliamların yaşandığı söylendi.

İlerici ve devrimci güçlere yönelik gerçekleştirilen operasyonun arka yüzü teşhir edilirken Günay Özarslan'ın katledilmesi kınandı.

Eyleme Mücadele Birliği, Kaldıraç ve Karşıyaka Halk Forumu destek verdi.

Ankara'da operasyonlara karşı eylem

Sınıf devrimcilerini de kapsayan operasyon saldırısı 24 Temmuz'da Ankara BSDP tarafından yapılan eylemle protesto edildi.

Bayındır Sokak'tan Sakarya Meydanı'na gerçekleştirilen yürüyüşte "Emperyalist savaşa, katliamlara, gözaltılara ve operasyonlara karşı sokağa, eyleme, hesap sormaya!" ozaliti açıldı.

Sakarya Meydanı'nda Halk Cephesi'nin gerçekleştirdiği açıklamaya destek veren sınıf devrimcileri ardından kendi açıklamasını yaptı. Günay Özarslan'ın infaz edilmesi teşhir edildikten sonra yapılan açıklamada Suruç katliamının ardından ortaya konan ve bir süre avı şeklinde ilerleyen operasyon dalgasının sermaye devletinin katliamcı ve infazcı yüzünü bir kez daha gösterdiği ifade edildi. Savaş ve saldırganlık politikaları teşhir edildi.

Baskılara karşı sermaye devletinin er ya da geç devrimci bir kader birliği çizgisinde mücadelelerini birleştirecek olan Ortadoğu'nun emekçi halkları ile birlikte Kürt ve Türk emekçileri tarafından yok edilmeye mahkûm olduğu ifade edildi. Devrimci faaliyetin kesintisiz sürdürüleceği vurgulandı.

Eyleme Halk Cephesi, Kaldıraç, DHF, Partizan, HDP başta olmak üzere pek çok devrimci ve ilerici örgüt destek verdi.

Sarıgazi'de yürüyüş

BSDP 25 Temmuz'da İstanbul Sarıgazi'de de Çağrı Market önünde buluşarak Demokrasi Caddesi'nin girişine yürüyüş gerçekleştirdi.

Demokrasi Caddesi girişinde, infaz edilen devrimci Günay Özarslan ve Suruç'ta katledilenler adına saygı duruşunda bulunuldu.

BSDP adına yapılan açıklamada; Suruç'ta yaşanan katliamın ardından devrimci, ilerici kurumlara yönelik baskınların ve infazların işçi sınıfı ve emekçilerin sınırsız, sınıfsız, sömürsüz bir dünya özlemini yok edemeyeceği vurgulandı. Emperyalist savaş ve saldırganlığa, kapitalist sömürüye karşı yaşanılabilir bir dünya için işçi ve emekçiler, ezilen halklar sokağa, mücadeleye çağrıldı.

Açıklamanın ardından stand faaliyeti yürüten Yeni Demokrat Gençlik üyeleri, Dicle'de tutuklanan yoldaşları için imza kampanyası başlattıklarını ve destek istediklerini belirten bir konuşma gerçekleştirdiler.

Eyleme DHF, Partizan, ESP, Mücadele Birliği, Halkevleri, Kaldıraç ve AKA-DER destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – İzmir - Ankara

“Bizim kararlılığımızla boy ölçüşemeyecekler”

24 Temmuz 2015... Sabah 06.30...

Gürültüyle uyanıyoruz. Saatimizi 07.00'ye kurmuşuz. Yarım saat var daha uyanmamıza. Sermaye devleti koçbaşıyla zorluyor kapımızı.

Daha günler önce Suruç'ta patlattıkları bomba geliyor aklımıza. Katlettikleri dostlarımız, arkadaşlarımız. Ardından sermaye devletinin sözcülerinin açıklamaları. Ağzlarından çıkan her kelimededen kan damlıyor. Savaş ve saldırganlığı trmandıracaklarını gösteriyor.

Daha dün “güvenlik zirvesi”ni toplayıp “terörle mücadeleyi kararlılıkla sürdüreceğiz” diyorlar. Ve şimdi de ‘teröristlerin’ evinin kapısındalar. Ha kırda kıracaklar. Üstümüzü giyiniyoruz.

Ve içerdelere...

Uzun namlulu silahlarla, bağırıp çağırıyorlar, “neden kapıyı açmıyorsunuz?”, “Yat yere yat yat!” Televizyonlarda gördüğümüz kan damlayan kelimeler, gözlerinde nefret. Karşılarında yere yatmayan devrimciler. Takılmaya çalışılan çelmeler, atılan tekmeler. Edilen küfürler...

Ardından ters kelepçe. Üzerimizde kurulmaya çalışılan baskı. Ancak nafîle.

Hepsinin gözlerinde korkuyu okuyoruz. Ellerinde uzun namlulu silahlar, çelik yelekler, kalkanlar ancak gölgesinden korkan bir grup. Sokağı kapatmışlar. Bütün sokakta terör estiriyorlar. Sanki basılan bizim ev değil, sokağın kendisi. Bütün apartmanı ayağa kaldırıyorlar. Anlıyoruz ki bizden önce başka bir daireye de girmişler aynı şekilde.

Ayaküstü sorgu başlıyor. İsimler, kimlikler, sorular sorular. İstedikleri cevabı alamadıkça sinirlenen paralı uşaklar.

Amirleri var. “Kral” dedirtiyor kendine. Başlıyor yazmaya arama tutanağını. Arama uzadıkça, istediğini bulamayınca sinirleniyor. “Sanki ben isteyerek mi yapıyorum” diyor. “Sabahın bu vaktinde”. Bir yoldaş “yapma o zaman bu işi” diyor. “Kral” da “4 bin lira verin size çalışayım”. “Para için yapıyorsun yani bu işi?” diyoruz. O da “para değil, ekme parası” diyor. İşçiler, emekçiler asgari ücretle geçinmeye çalışırken o aldığı 4 bin lirayı ekme parası olarak kabul ediyor belli ki.

Onun burjuva çıkar ilişkilerinden ötesini algılayamayan beyninin devrimciliği anlamasını beklemiyoruz elbet. Ancak bilmiyor ki parayla çalışacak insanların yeri olamaz devrimcilerin yanında. Ve sermaye devleti bilmeli ki, onun bütün işlerini yapan uşakları bu işi parayla yapıyor. Parayla şerefini, onurunu her şeyini satıyor. Tıpkı burjuvazi gibi, uşakları için de her şey alınır, satılır birer meta. Kendileri de...

“Avukat istiyoruz. Ev araması yapamazsınız” diyoruz. “Ne avukatı, getirtmiyoruz” diyorlar. Hiçbir hak-hukukun olmadığını gösteriyorlar.

Ev aramasından deniz gözlükleri, toz maskeleri, bir de inşaat eldiveni çıkıyor. Didik didik ediyorlar ötesini bulamıyorlar.

Paralı uşakların işleri bitiyor, imza istiyorlar. Atmıyoruz. Herkese tek tek soruyorlar aynı yanıtı

Hepsinin gözlerinde korkuyu okuyoruz. Ellerinde uzun namlulu silahlar, çelik yelekler, kalkanlar ancak gölgesinden korkan bir grup. Sokağı kapatmışlar. Bütün sokakta terör estiriyorlar. Sanki basılan bizim ev değil, sokağın kendisi.

alıyorlar. Sonra komşuya dönüyorlar. Ev aramasına tanık olarak getirmişler zorla. “İmza at dayı” diyorlar. “Atmam” diyor. “Niye atayım. Kimse atmıyor. Ben mi atacağım. Beni zaten zorla getirdiniz. Öyle eve mi girilir!” O da öfkeli polislere. Belki meselenin farkında değil ancak kafa tutuyor polislere. Polisler önce “atacağın” diyor zorluyor. Olmayınca ikna etmeye çalışıyorlar. Zor bela attrıyorlar imzayı. Dayı hoşnutsuz. Bizler için “efendi çocuklardır” diyor. “Kimseye bir zararları yoktur” diyor.

Evden çıkıyoruz. Alt komşularımız bize bakıyor. Gülümseyip “1 Mayıs'a katıldığımız için alıyorlar bizi” diyoruz. İstikamet Adli Tıp, oradan da Vatan. Araçta radyo açık. Kısmen polislerin konuşmalarından, kısmen de radyodan operasyonun mahiyetini anlıyoruz.

İstanbul'da 26 ilçede onlarca ev basıldı. 200 kişilik liste var. Gördüğümüz kağıtlardan, konuşmalardan isimler öğrenmeye çalışıyoruz. Listede kimler var diye.

Öğrendiklerimizi yoldaşlara nasıl iletiriz, en azından 1-2 yoldaşı gözaltına aldığımızı diyoruz.

Vatan'dayız...

Bir yoldaşla karşılaşılıyor. “Seni gördüğüme sevindim” diyor. Sonra kendi dediğine gülüyor. Hücrelere koyuyorlar. Ya tek kişi ya da ikişerli. Ancak biz hep beraber kalıyoruz. Konuşuyor, eğleniyoruz.

Polis geliyor.

- Yemek yiyecek misiniz?

- Açlık grevindeyiz.

- Su, şeker?

- Sizin verdiğiniz hiçbir şeyi kabul etmiyoruz.

Gidiyorlar. Bu günde üç kere tekrarlanıyor. Biz almıyoruz desek de suyu, şekeri bırakıyorlar.

Bizden sonra ilk gün 3 Halk Cephehi de getiriliyor. Onlarla sohbet ediyoruz. Siyasal durum, emperyalizm, Suriye'ye dair konuşuyoruz. Kendi kurumumuza dair sorular soruyor. Biz de ona soruyoruz. Yılmaz abi

çok güzel türkü söylüyor. Onu ve diğer arkadaşları bizden bir gün önce bırakıyorlar. Yılmaz Viraner'in bu gözaltısından birkaç gün sonra tekrar gözaltına alınıp tutuklandığını öğreniyoruz.

Hava çok sıcak. Hepimiz terden sıırılsıklam oluyoruz. Tepemizde sönmeyen bir ışık. Ancak biliyoruz ki onun da bir sınırı var. Elbet sönecek. Bizim kararlılığımızla boy ölçüşemeyecek.

İlk günden başlıyor sermayenin uşakları sorgulara. Korkutabilecekleri, kazanabilecekleri, birini arıyorlar. Tek tek çapraz sorguya sokuyorlar. Korkutmaya çalışıyorlar. "Tutuklanacaksın, cezaevinde çürüyeceksin. Daha gençsin. Seni yaşatmayız" diyorlar.

Avukatımızla görüşüyoruz. Gözümüne takılan ayrıntıları aktarıyoruz. Dışarıyı soruyoruz. Faaliyetin, yoldaşların en az zararı görmesi için konuşuyoruz.

Gözaltı süresi uzatılıyor. Yine Haseki'ye gidiyoruz. Bir otobüs çevik geliyor. Bizi alıyor. Polislere soruyorlar "serbest mi?" diye. Onayı alınca saldırılara başlıyorlar. Küfürler, itmeler, kakmalar Haseki 'ye gelince iniyoruz. Sloganlarımızı atıyoruz. Tekmeler, yumruklar. Susturamıyorlar. Biri diyor: "Bıraksak da kaçmaya çalışsa da vursak, ne güzel olur." Katil yüzleri karşımızda. Göz göze gelemiyorlar ancak. Ne zaman göz göze gelsek kaçırıyorlar gözlerini.

Otobüse biniyoruz. Küfürlere, tokatlara devam. "Kral" 'araya' giriyor: "Vurmayın çocuklar, onlar bize lazım" diyor. Zira daha sorgulayacaklar. Ajanlaştırmaya çalışacaklar. Devlete uşak yapmaya çalışacaklar, kendileri gibi. Aldığı 4 bin liranın hakkını vermesi lazım.

48 saat doluyor. Önce Haseki sonra Çağlayan Adliyesi. Her adımda üzerimizde baskı kurmaya çalışıyorlar.

Şimdi adliye koridorlarındayız. Ancak gözaltı devam ediyor. 7. katta bir koridorun sonunda bir aradayız. Bir güzel sohbe başlıyoruz, yoldaşlarla.

Avukatlar geliyor. Dava dosyasına bakıyoruz. Fotoğrafları inceliyoruz. Yeri geliyor "ne güzel çıkmışız" diyoruz, yeri geliyor "ben de vardım o eylemde benim fotoğrafım yok mu?" diyoruz. Bir yoldaş "bu fotoğrafları alabiliyor muyuz?" diyor. "Evde bulunsun arada bakarız."

Dosyada yıllar önce katıldığımız eylemler, basın açıklamaları, 1 Mayıslar var. Kimi yoldaşların okulda İŞİD'cilerle girdiği çatışmaları bile koymuşlar.

Savcılık sorgusu başlıyor. Bir kulağımız dışarıda. Eylemler devam ediyor. Okmeydanı'ndan, Gazi'den haberler geliyor. Günay Özarslan'ın infaz edildiğini nezarete öğrenmiştik, cenazesini almaya çalışıyor devlet. Çatışmalar çıkıyor. Dışarıyı kızıştıktça içeride de atmosfer ona göre değişiyor. Gazi yanıyor. Bir polisin vurulduğunu çeviklerin telsizinden duyuyoruz. Bu haberden sonra moralleri bozulup sinirleniyorlar. Her fırsatta bize sataşmaya çalışıyorlar.

Akşam oluyor. Savcılık bir yoldaş için tutuklama istiyor, geri kalanımıza denetimli serbestlik. Hakim karşısına çıkıyoruz. Saat gece 22.00 oluyor. Hakimliğe giderken görüyoruz İŞİD'lilerin 4'ü tutuklanmış kelepçesiz polislerle kol kola güle oynaya gidiyorlar.

Hakim bir fotoğraflara bakıyor, bir de ev aramalarından çıkanlara, elle tutulur bir şey bulamıyor. Sermaye devleti ne kadar hak-hukuk dinlemese de bizler dikkatli davranırsak bir şey tutturamayacakları da ortaya çıkıyor.

Çıkıyoruz. Sloganlarla karşıyoruz yoldaşlarımızı, analarımızı. Kucaklaşıyoruz. Ve her birimiz içeride de sürdürdüğümüz kavgayı dışarıda devam ettirmek için can atıyoruz.

İstanbul'dan bir sınıf devrimcisi

Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz!

Polis operasyonlarının asıl amacı sermaye iktidarının hazırlıklarını sürdürdüğü savaş öncesinde işçi ve emekçilerin en ileri kesimlerinin gözaltı ve tutuklama ile susturulmak istenmesidir.

Dinci-gerici AKP iktidarı son dönem yükselttiği savaş tamtamlarını artık pratığe dökmüş bulunuyor. 24 Temmuz günü sabah saatlerinde dışarıda sözde İŞİD mevzilerine bombalar yağdırırken, içeride ise İŞİD çetelerine operasyon yapılırken asıl hedefin Kürt hareketi ile ilerici ve devrimci güçler olduğu ortaya çıktı. Asıl hedef ilerici devrimci güçlerdi. 3 gün boyunca süren operasyonlarda yaklaşık bini aşkın kişi gözaltına alınmış ve bunların büyük çoğunluğu ilerici ve devrimci güçlerdi. Bu operasyonlar bugüne kadar aralıksız olarak devam ediyor.

Suruç'ta gerçekleşen alçakça katliamla başlayan gelişmeler gelinen aşamada biz sınıf devrimcilerine yönelik gözaltı ve tutuklama terörü ile devam etti. Sermaye devleti katliamcı yüzünü bir kez daha gösterdi ve bir devrimciyi Bağcılar'da yargısız infaz etti. Polis operasyonlarının asıl amacı sermaye iktidarının hazırlıklarını sürdürdüğü savaş öncesinde işçi ve emekçilerin en ileri kesimlerinin gözaltı ve tutuklama ile susturulmak istenmesidir.

Sermaye devletinin bu operasyonlarından üzerime düşen payımı ben de aldım. 24 Temmuz sabahı evime gelen TEM polisleri ve özel hareketçilerle hiçbir şey ifade edilmeden ters kelepçe yapılarak gözaltına alındım. Sonradan açıkladıkları gerekçe "TKİP üyesi olmak ve propagandasını yapmak"tı. Burjuva hukukuna göre bile suç teşkil etmeyen basın açıklamaları "örgüt üyeliğine" delil olarak gösterilmişti. Evde yapılan uzun aramadan sonra 'suç unsuru' olarak "birkaç flash disk ve harici hard disk" bulundu. Biz

sınıf devrimcileri 3 gün boyunca süren gözaltımızda ne ifade verdik ne de herhangi bir belgeye imza attık. Avukatların getirdiği su ve şekerleri bizlere vermeyen TEM polislerinin ısrarla "açlık grevini yaparsanız bizim suyumuz ve şekerimizle yapacaksınız" dayatmasını tabii ki kabul etmedik. Gözaltında hem operasyonları protesto etmek hem de sömürü düzenlerini tanımadığımızı göstermek için devrim ve sosyalizm sloganlarını haykırdık.

Gözaltı süresince TEM polisleri iyi polis rolüne soyunmuşken, kötü polis rolünü çeviklere bırakmışlardı. Çevik her karşılaşmamızda sözlü ve fiziki saldırılarda bulundu. Sonuç olarak 3 günün sonunda sözde "operasyonları" tam bir fiyaskoyla sonuçlandı. Gözaltına alınan biz sınıf devrimcileri mahkemeden serbest bırakıldık.

Son olarak şunu söylemek isterim: Burjuva medyada gözaltına alınmamız sanki sermaye devletinin büyük başarısı gibi gösterilip çeşitli asılsız iddialar sunulurken serbest bırakılmamız nedense hiçbir burjuva medyada yer bulmuyor. Bu operasyonlar tamamen algı operasyonlarıdır. Sermaye devletinin polis devleti uygulamasının bir göstergesidir. Ama şu unutulmasın işçi ve emekçilerin örgütlü ve en ileri temsilcileri olan biz sınıf devrimcileri içeride de olsak dışarıda da olsak emperyalist-kapitalist sisteme karşı verilen mücadelede her zaman vardık, varız, var olacağız!

İstanbul'dan bir sınıf devrimcisi

Bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır!

Parlamentar siyasetin boşlukları ve parlamentoda bulunan siyasal partilerin basiretsizliği sayesinde “güvenoyu” yeterliliği bulunmadığı halde hükümetini koruyan AKP iktidarı, ülkeyi kanlı bir savaş tablosuna sürüklüyor.

Halk Cepheği Günay ÖZARSLAN'ın misafiri olarak kaldığı evde polis tarafından katledilmesi ile başlayarak 13 ilde 297 gözaltı ile süren bugünün “kesintisiz devam edecek bir sürecin başlangıcı” olduğu Tayyip Erdoğan tarafından Cuma namazı çıkışında ilan edildi. Kolluk birimlerine davet edilerek sohbet edilen 8-10 IŞİD kadrosu bir kenara bırakıldığında, saldırıların ve gözaltıların 182'si HDP'li olmak üzere, muhalefete yönelik olduğu açığa çıkmıştır.

Urfa'nın Suroç ilçesinde katledilen 31 gencin hesabını vermemek ve açıkça silah, eğitim, koruma sağladığı IŞİD çetesi ile ilişkisini saklayabilmek için çalışan iktidar, her türden siyasal muhalefete kapsamlı bir saldırı başlatmıştır.

İstanbul ve Ankara başta olmak üzere birçok yerde protesto gösterilerine merkezi talimat gereği polis tarafından azgınca saldırılmış, insanlar işkence yapılarak gözaltına alınmıştır. İstanbul'da üyemiz Av. Tamer DOĞAN da işkence ile gözaltına alınanlar arasındadır. Yeniden '90'lı yıllardaki refleksine dönen emniyet teşkilatı, katlettiği Günay ÖZARSLAN'ın cenazesini bile ailesine vermemekte diretmektedir.

Tüm bu gelişmeler yaşanırken, Paris Savcılığının hazırladığı iddianame ile Başbakanlığa bağlı Milli İstihbarat Teşkilatı'nın Fransa'da katledilen üç kadının suikastını tezgâhladığı da tamamen açıklığa kavuşmuştur.

Katliam ve infazları lanetliyoruz, hesabı elbette sorulacaktır. Takipçisiyiz ve asla unutturmayacağız!

Bütün bu gelişmeler, düzenli olarak yaralılarını Türkiye'de tedavi ettirmeye alışmış IŞİD çetecilerinin geçici olarak sınırdan kabul edilmemeleri üzerine açtıkları ateşle öldürülen askeri personelin durumu ve sözde angajman kuralları adı altında buna verilen

cevabın yandaş medyada pazarlanma biçimi ile birlikte düşünüldüğünde, yeni bir döneme girdiğimiz açıkça görülmektedir.

Yeni dönem kendi acı ve sıkıntılarıyla birlikte yeni görev ve sorumlulukları da getirmiştir.

Çağdaş Hukukçular Derneği 40 yılı aşan mücadele geleneği boyunca askeri darbeler, cunta ve sıkıyönetim dönemleri, kontrgerilla saldırıları ile mücadele etti. Erdoğan tarafından ilan edilen yeni dönemi hiçbir korku ve yılgınlık belirtisi göstermeden görüyoruz, tanımlıyoruz ve bu savaş ilanını faşizmle mücadele kararlılığı ile kabul ediyoruz.

Siyasal iktidar bütün uzantılarıyla birlikte sadece yasadışı değil aynı zamanda gayrimeşrudur. Halk tarafından iktidardan indirilerek suçlarının hesabını verdikleri güne kadar onlarla mücadele edeceğiz.

Erdoğan rejiminin, ülkemizde, Suriye veya Irak'ta, Kürt ve Arap halklarına karşı girişeceği her türlü saldırı, hangi kılığa veya kılıfa sokulursa sokulsun haksız savaştır ve bizler bu saldırılar karşısında ülke ve bölge halklarının yanında olacağız.

Bugün ile birlikte biz de faşist saldırılara karşı

İLETİŞİM BİLGİLERİ:

ÇHD ADANA ŞUBESİ – 0 532 6380014
 ÇHD ALANYA ŞUBESİ – 0 554 2020321
 ÇHD ANKARA ŞUBESİ – 0 533 7169416
 ÇHD ANTALYA ŞUBESİ – 0 532 7115283
 ÇHD BURSA ŞUBESİ – 0 533 5570976
 ÇHD ESKİŞEHİR TEMSİLCİLİĞİ – 0 541 5652626
 ÇHD İSTANBUL ŞUBESİ – 0 505 1057917
 ÇHD İZMİR ŞUBESİ – 0 536 4626253
 ÇHD KOCAELİ ŞUBESİ – 0 532 4857149
 ÇHD URFA ŞUBESİ – 0 532 7852407
 ÇHD VAN ŞUBESİ - 0 505 2318417

genel bir seferberlik ilan ediyoruz.

Gücümüz yettiği oranda hiçbir muhalif avukatsız kalmayacak. Kimse kendisini yalnız ve faşist saldırı karşısında savunmasız hissetmemelidir.

Haksız gözaltıların, baskınların, tutuklama ve davaların, infazların takipçisiyiz. Mazlum ülke ve bölge halklarına siyasal iktidarlar ve uzantısı oldukları emperyalist güçler tarafından yönetilecek her saldırıda halkın yanında olacağız.

Tüm şube ve temsilciliklerimizin telefonlarını bir kere daha ilan ediyoruz. Bize ulaşın, yardım isteyin.

Çağdaş Hukukçular Derneği'ne duyulan güven ve sevgiyi boşa çıkarmayacağız.

Biz de halklarımıza inanıyoruz ve güveniyoruz. Faşist saldırılar boşa çıkarılacak ve bu büyük mücadele mazlumların zaferiyle sonuçlanacaktır.

Bu kavga faşizme karşı, bu kavga Hürriyet kavgasıdır!

Çağdaş Hukukçular Derneği

Genel Merkezi

24 Temmuz 2015

İnfaz eden, delil karartan polisten avukatlara saldırı

SİYALANLARLA İNFAZI ÖRT

Günay Özarslan'ın infaz edilmesi ve delillerin karartılması karşısında yapılacak suç duyurusu öncesinde açıklama yapmak isteyen Çağdaş Hukukçular Derneği Üyesi avukatlar saldırıya uğradı.

Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi önünde toplanan avukatlar polisin vahşi saldırısı ve küfürleriyle adliye dışına çıkartılırken basın emekçilerinin de adliye bahçesinde görüntü alması engellendi.

Adliye dışında da satışlara devam eden polisler avukatlara “teröristsiniz” diyerek sözlü satışmalarını sürdürdüler.

ÇHD İstanbul Şube Başkanı **Gökmen Yeşil** burada yaptığı konuşmada polis saldırısını teşhir ederek katledilen devrimcilerin, ölen asker ve polislerin sorumlusunun Erdoğan, onun hizmet ettiği sermaye ve emperyalist odaklar olduğunu ifade etti. Özarslan'ın cenazesinin defnedilmesinin engellenmesini ve cemevine yönelik saldırıları teşhir etti.

ÇHD Genel Başkanı **Selçuk Kozağaçlı** ise IŞİD'in katliamlarına karşı sessiz kalarak muhalif ve devrimcilere saldıran polisleri ve başındakileri teşhir etti.

ÇHD İstanbul Şubesi adına basın açıklamasını yapan **Av. Günay Dağ**, AKP beslemesi IŞİD çetelerinin MİT'in bilgisi dahilinde Suroç'ta gerçekleştirdiği katliamı teşhir etti. IŞİD diye devrimcilere, ilerici güçlere yönelik operasyonlar yapıldığını belirtti. Günay Özarslan'ın da bu operasyonlar sırasında infaz edildiğini ve delillerin saklandığını söyleyerek cinayet ve delillerin karartılması karşısında suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti.

Ardından Anne **Mahpulah Özarslan** söz alarak polisin kızını infaz ettiğini ve ardından da kızının cenazesinin defnedilmesini engellediğini ifade etti. Polis saldırısının son bulmasını isteyerek “Cenazemizi defnetmek istiyoruz” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Günay Özarıslan'a kitlesele uğurlama

Sermaye devletinin ilerici ve devrimci güçlere yönelik 24 Temmuz sabahı başlattığı operasyon furyasında Halk Cephele Günay Özarıslan İstanbul'da polisler tarafından infaz edildi.

Polis tarafından servis edilen haberlerde "Özarıslan'ın canlı bomba olarak arandığı" söylenerek ve "DHKP/C üyesi çatışmada yaşamını yitirdi" denilerek infaz gerçeğı karartılmaya çalışıldı. Ancak Özarıslan'ın arananlar listesinde dahi olmadığı, aranan başka bir devrimci için 5 ayrı eve arama kararı çıkarıldığı ve bunlardan birinin de Özarıslan'ın evi olduğu ortaya çıktı.

Halkın Hukuk Bürosu avukatları infaz haberi üzerine Özarıslan'ın katledildiğı Bağcılar'daki evine giderek olay yeri incelemesine katılmak istedi. Ancak avukatları içeri almayan polisler delilleri kararttıktan sonra evden ayrıldılar. Durumu protesto eden avukatlar çevik kuvvet barikatı önünde oturma eylemi yaptılar. Avukatlar polislerin ayrılmasının ardından evde yaptıkları inceleme üzerine bir çatışma yaşanmadığını Özarıslan'ın infaz edildiğini belirtti.

İnfaz polis tutanağında

Keza sonrasında polis tutanaklarına da yansıdığı üzere evde bir çatışma yaşanmadığı ortaya çıkarken Avukat Günay Dağ, polis tutanağında şu ifadenin yer aldığını söyledi: "Günay Özarıslan'da tabanca vardı. Ateş etmek istedi ancak silahı çalışmadı ve tutukluk yaptı. Silahı bırakmasını söyledik. Bırakmayınca da ateş ettik."

Özarıslan'ın cenazesi Adli Tıp Kurumu'na kaldırılırken avukatların otopsiye katılması da engellendi. Otopside Özarıslan'ın vücudundan 15 kurşun çıkarıldığı belirtildi.

Otopsi işlemleri bitmesine rağmen polis cenazeyi aileye teslim etmediğı gibi cenazenin teslim edildiğine dair sahte tutanak tutarak cenazeyi kaçırmaya çalıştı. Bunun üzerine saatlerce verilen mücadele sonucunda Özarıslan'ın cenazesi alınarak vasiyeti üzerine Gazi Mahallesi'nde defnedilmek üzere Gazi Cemevi'ne getirildi. Gazi Mahallesi'nde Özarıslan için Halk Cephesi

tarafından açılan taziye çadırına da polis saldırdı.

Uğurlamaya polis engeli

İnfazcı polis 25 Haziran'da da Özarıslan'ın eylemle uğurlanmasını engellemek için cenazeye saldırdı. Saat 15.00'te Gazi Cemevi'nde toplanan aralarında BDSP'nin de yer aldığı devrimci ve ilerici kurumlar saygı duruşuyla cemevi bahçesinde anma yaparken polis tacizleri sürdü. Anmanın ardından Özarıslan'ın cenazesi Eski Karakol Durağı'ndan mezarlığa yapılacak yürüyüşle uğurlanmak istendi. Ancak polis saldırısıyla yürüyüş engellendi.

Polisin cenazenin doğrudan mezarlığa götürülerek defnedilmesi dayatmasına karşı kitle İsmetpaşa Caddesi üzerinde oturma eylemine başladı. Polisler buna dahi tahammül edemeyerek tazyikli su, plastik mermi, biber gazı ve ses bombalarıyla saldırıya geçti.

Saatlerce süren polis saldırısına karşı kitle de taş, havai fişek ve molotoflarla karşılık verirken akşam saatlerinde ise silahlarla da polise yanıt verildi.

Saldırı karşısında Çağdaş Hukukçular Derneğı (ÇHD) Genel Merkezi açıklama yaparak polisin cenazenin defnedilmesini engellediğini belirtti ve cenazeyi sahiplenmeye çağırıldı.

Halk Cephesi Özarıslan'ı uğurlamak için 26 Haziran'da saat 12.00'ye çağrı yaptı. Kitlenin toplanmasıyla birlikte akreplerle, TOMA'larla mahalleyi ablukaya alan polis saldırıya devam ederek

uğurlamayı engelledi. Mahalleyi gaza boğan polisin saldırıları sırasında çok sayıda kişi yoğun gazdan fenalaşırken, yüzünden, kafasından yaralanarak hastaneye kaldırılanlar da oldu. Saldırganlığın dozu iyice arttırılırken özel tim polisleri cemevinin avlusuna silahlarla girerek cenazeyi kaçırmaya çalıştı.

Buna karşı cemevinin içine ve morgun girişine barikatlar kurularak direniş sürdürüldü. Anne Özarıslan "Kızıma el sürmeye kalkarlarsa kendimi yakarım" dedi.

Uzun süre saldırıya devam eden polisler daha sonra cemevinin önünden ayrıldı.

Çatışmalar devam ederken gözaltı yapmak için kitlenin peşinden giden polis Muhammet Fatih Sivri silahla vurularak öldürüldü.

Çatışmalar sabaha kadar devam ederken polisler tekrar tekrar cemevine saldırarak içeriyi gaza boğdu ve cemevinin camlarını kırdı.

Polislerin cemevine saldırması ve içeriye silahlarıyla girmesi karşısında Alevi Bektaşlı Federasyonu bütün valilikler önünde eylem yapılması çağrısında bulundu. İstanbul'daki Alevi örgütleri 27 Temmuz'da İstanbul Valiliğı'ne giderek cenazenin kaldırılmasının engellenmesine son verilmesini istedi. Görüşmenin ardından izin verildiğı ve cenazenin saat 16.00'da kaldırılacağı açıklandı.

Binler Özarıslan'ı uğurladı

Özarıslan'ın cenazesi 27 Temmuz'da cemeviden alınarak Eski Karakol Durağı'na getirildi.

Aralarında BDSP'nin de yer aldığı devrimci-ilerici güçlerin sloganlarla Gazi Mezarlığı'na yaptığı yürüyüşte kızıl bayraklar taşındı.

Kadınlar tarafından mezar başına getirilen cenaze sloganlarla defnedildi.

Ardından saygı duruşu ve üç el ateş edilmesiyle başlayan anma, Halk Cephesi adına yapılan konuşma ile devam etti. Özarıslan'ın katledilmesinin ardından 4 gün boyunca Gazi Mahallesi'nde savaş halinin yaşandığı belirtilen konuşmada diğer ilerici ve devrimci yapıların da katılımıyla saldırılara göğüs gerildiğı ifade edildi. Konuşma Özarıslan'ın mücadelesinin büyütüleceğı ve hesabının sorulacağı vurgulanarak sona erdirildi.

Anma programı şiirlerin ardından Grup Yorum'un "Bize Ölüm Yok" marşını seslendirmesi ile son buldu.

Polis infazı Ankara'da protesto edildi

Günay Özarıslan'ın polis tarafından infaz edilmesi 24 Temmuz'da Ankara'da yapılan eylemlerle protesto edildi.

Güvenpark'ta oturma eylemi yapan Halk Cephesi üyesi 2 kişi polis tarafından gözaltına alındı.

Halk Cepheliler Sakarya Meydanı'ndaki heykel önünde de infazı protesto etmek için "Operasyonların katliamların hesabını soracağız! Günay Özarıslan ölümsüzdür!" ozaliti açarak oturma eylemi yaptı. Polis buradaki eyleme de saldırarak 10 kişiyi gözaltına aldı.

Saldırıların ardından saat 19.00'da Sakarya

Caddesi'nde eylem yapan Halk Cephesi, "Katliamların hesabını soracağız! Günay Özarıslan ölümsüzdür!" pankartını açtı.

BDSP eylem alanına "Katil devlet hesap verecek!" sloganları ile gelirken Kaldıraç, Partizan, DHF ve HDP'nin de destek verdiği eylemde "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganı haykırıldı.

Halk Cephesi adına yapılan açıklamada Suruç katliamı ve Günay Özarıslan'ın infaz edilmesi sürecinde dizginlerinden boşalan faşist baskı ve devlet terörü teşhir edildi. Dinci-gerici AKP'nin faşist uygulamalarının her geçen gün daha çok devrimcinin hayatına mal olduğu vurgulandı. Ankara'daki gözaltı saldırısı da teşhir edilerek baskılara karşın mücadelenin süreceğı vurgulanarak eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Operasyon saldırısı ve Suruç katliamı protesto edildi

İŞİD çetelerinin Suruç'ta gerçekleştirdiği katliam ve çeteleri besleyen sermaye devletinin ilerici ve devrimci güçlere yönelik operasyon saldırısı çeşitli kentlerde yapılan eylemlerle protesto edildi.

Mersin'de katliam protestosu

Suruç katliamı, 24 Temmuz'da Mersin'de gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi. Forum AVM önünde toplanan kitle sloganlarla Kuşhimoto Sokağı'na kadar yolu kapatarak yürüdü.

Kavşakta yolu kapatarak eyleme devam edilirken "Acımız, öfkemiz ve üzüntümüz büyük" denilen açıklamada katliamın sorumlularında hesap sorulacağı belirtildi. AKP ve İŞİD çetelerinden hesap sorma kararlılığının dile getirildiği açıklamanın ardından 10 dakikalık oturma eylemi yapıldı. DGB'nin de destek verdiği eylem oturma eyleminin ardından sona erdi.

Sarıgazi'de Suruç anması

Suruç'ta katledilen Duygu Tuna için Sarıgazi Festival Alanı'nda açılan taziye çadırına 24 Temmuz'da polis saldırısının ardından, taziye çadırı Tuna'nın halasının dükkânına taşındı. Saldırılı protesto etmek ve katledilenleri anmak için HDP Sarıgazi ilçe binası önünde toplanan kitle sloganlarla taziye yerine yürüyüş yaptı.

Taziye yerinde ESP adına yapılan konuşmada, Suruç katliamının katillerinin belli olduğu ve hesabının mutlaka sorulacağı vurgulandı. Ardından HDP adına yapılan konuşmada ise bu sabah gerçekleşen gözaltı saldırısı ve Günay Özarslan'ın katledilişi kınandı.

Eyleme aralarında BDSP'nin de bulunduğu devrimci ve ilerici güçler destek verdi.

Ankara'da HDK'den protesto

HDK bileşenlerinin çağrısıyla 24 Temmuz'da Yüksel Caddesi İnsan Hakları önünde bir araya gelen devrimci ve ilerici güçler operasyon saldırılarını protesto etti.

HDK adına yapılan açıklamada Suruç katliamı başta olmak üzere bütün bir Rojava ve Kobanê direnişi sürecinde devletin ve dinci-gerici AKP'nin İŞİD'e olan desteği teşhir edildi. Gözaltı, operasyon dalgası ve Günay Özarslan'ın katledilmesi protesto edildi. Saldırıların ilerici ve devrimci güçlerin tamamına yönelik olduğu belirtilerek devrimci dayanışmayı yükseltme ve "halkların kardeşliği" şiarıyla mücadele için büyük çağrısı yapıldı.

Eyleme BDSP, DGB ve Halk Cephesi de katılım sağladı.

Bursa'da gözaltı protestosu

Operasyon furçasında Bursa'da da 14 HDP üyesinin gözaltına alınması 25 Temmuz'da Kent Meydanı'nda protesto edildi. Yapılan açıklamada gözaltına alınanların tek yaptığının Suruç'taki vahşi katliamı protesto etmek olduğu ifade edildi. Katliama tepki

göstererek insani bir tavır sergileyenlerin 'terörist' olarak lanse edilmesi teşhir edildi.

Adana'da basın açıklaması

HDK-HDP tarafından 25 Temmuz'da Adana'da yapılan eylemde katliam ve gözaltı saldırısı protesto edildi.

İnönü Parkı'nda yapılan basın açıklamasında Suruç katliamı ile birlikte artan baskılara dikkat çekilerek "Askeri saldırılar ve bombalamalar, siyasal gözaltı operasyonları ve baskılar bir an önce durdurulmalıdır. Konuşarak ve müzakere ile çözülemeyecek hiçbir sorun yoktur" denildi.

Eyleme BDSP'nin de arasında olduğu devrimci ve ilerici güçler destek verdi.

İzmir'de polis saldırısı

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri, Suruç'ta gerçekleştirilen katliamı ve arkasından devreye sokulan operasyon saldırısını 25 Temmuz'da protesto etti.

Polis barikat kurarak yürüyüşü engellemesi karşısında açıklama YKM önünde yapıldı. Suruç katliamının ve arkasındaki güçlerin teşhir edildiği açıklamada artan savaş ve saldırganlığa dikkat çekildi.

Açıklama saat 20.00'de Sevinç Pastanesi önünde yapılacak eylemin duyurusuyla sonlandırıldı. Çağrı üzerine Sevinç Pastanesi önünde toplanan kitle sloganlarla bekleyişini sürdürürken alınan yürüyüş kararı için polisle görüşme yapıldı. Ancak bu sırada polis göstermelik olarak "dağılın" anonsu yapar yapmaz kitleye saldırdı. Polis saldırısı sırasında 9 kişinin gözaltına alındığı, 1 kişinin ise yaralanarak hastaneye kaldırıldığı belirtildi.

Kızıl Bayrak / İzmir-Bursa-Ankara-Mersin-Adana

Kayseri'de saldırılara tepki

Sınıf devrimcilerine ve toplamda ilerici ve devrimci güçlere yönelik operasyon ve gözaltı saldırısı 26 Temmuz'da Kayseri BDSP'nin çağrısıyla yapılan eylemlerle protesto edildi.

Kayseri Meydanı'nda "Gözaltılar serbest bırakılsın! / BDSP" ozalitinin arkasında toplanan emekçiler basın açıklamasına başlamasından kısa bir süre sonra polisin gözetimindeki sivil faşistlerin saldırısına uğradı.

Saldırıya rağmen, Emin Karadurdu tarafından yapılan basın açıklamasında şunlar söylendi:

"Soma'da, Torunlar'da, Ermenek'te işçileri katledenler, Suriye halklarını kıyımdan geçirenler

Kobanê'de kendi kaderini eline almak isteyen Kürt halkının mücadelesini boğmaya çalışanlar, SGDF üyesi gençleri alçakça öldürenler, bu günde, eşitlik, özgürlük, insanca bir yaşamın yolunu gösteren ve bunun için mücadele edenlere saldırıyor; gözaltına alarak, katlederek susturacağını sanıyorlardı.

İşçilerin birliği halkların kardeşliği mücadelesi, baskı, gözaltı, tutuklama ve katliamların panzehridir. Gözaltında tutulan özde BSDP'liler, genelde tüm devrimci ve ilericiler derhal serbest bırakılmalıdır."

Eyleme HTKP, Halk Cephesi ve SDP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Suruç katliamı raporu açıklandı

Suruç'ta 31 kişinin katledilmesi ile ilgili hazırlanan raporda katliama göz yuman sermaye devletinin, katliamı sadece bombacıya yıkarak kendi sorumluluğunun üzerini örtmeye çalıştığı belirtildi.

Kobanê'nin yeniden inşası için SGDF'nin çağrısıyla yola çıkanların Suruç'ta karşılaştıkları katliama ilişkin SGDF, ESP, BEKSAV ve Ezilenlerin Hukuk Bürosu tarafından hazırlanan rapor 28 Temmuz'da Taksim'deki Cezayir Toplantı Salonu'nda yapılan basın toplantısıyla açıklandı.

Basın toplantısı Suruç'ta gerçekleştirilen katliamı lanetlemek için Ankara'da gençlik örgütlerinin düzenlediği eyleme yönelik polis saldırısının kınanmasıyla başladı.

Basın toplantısında ilk sözü Suruç'ta gerçekleştirilen katliam sırasında orada olan ve patlamadan yaralı olarak kurtulan SGDF'li **İlke Başak Bayder** aldı. Saldırının Kobanê'yi tecrit etmek amacıyla gerçekleştirildiğini söyleyen Bayder, katliamın gerisinde AKP'nin bulunduğunu belirterek "Acılıyız, üzgünüz, öfkeliyiz ama şaşkın değiliz!" dedi.

Saldırı ve katliam karşısında katledilen yoldaşlarını ve kendilerini sahiplenen gençlik örgütlerine ve dost kurumlara teşekkür etti.

Ardından Ezilenlerin Hukuk Bürosu avukatlarından **Gülhan Kaya** raporu paylaştı. Kaya, hükümet cephesinden katliama ilişkin spekülasyon açıklamalar yapıldığını ve bunların gerçeği çarpıtmayı

amaçladığını belirtti. Bombayı patlatan kişinin tespit edildiğini hatırlatan Kaya devletin sadece bu kişiyle dosyayı kapatmaya çalıştığını kendi sorumluluklarının üzerini örtmeye çalıştıklarına dikkat çekti. Kaya son olarak esas failler bulunana kadar IŞİD'le iç içe geçmiş devlet yetkilileri yargılanana kadar mücadeleye devam edeceklerini söyleyerek sözlerini sonlandırdı.

BEKSAV adına söz alan yönetim kurulu üyesi **Kenan Ağbulut**, 7 BEKSAV çalışanının da kültür merkezi inşası için orada olduklarını ve patlamada 5'inin yaralandığını belirtti.

Kadıköy'de gençlik örgütlerinin gerçekleştirdiği katliam protestosunda polis tarafından darp edilerek yaralanan SGDF'li **Özgür Bedel** ise devlet terörünün katliamın arkasından devam ettiğine dikkat çekti.

ESP İstanbul İl Başkanı **Çiçek Otlu** katledilenlerin başlattığı kampanyayı "Kobanê sana yine geliriz! Katillerden hesap soracağız!" şiarıyla yeni bir kampanyayla sürdüreceklerini belirtti. Katledilenlerin Kadıköy'den uğurlandıkları noktaya anıt yapılmasını istediklerini belirten Otlu 1 Eylül'de katledilenler için kırk yemeği verileceğini duyurdu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eğitim Sen Genel Merkezi'ne polis baskını

KESK'e bağlı Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası'nın (Eğitim Sen) Ankara'daki genel merkezi 25 Temmuz'da polis tarafından basıldı. Baskına gerekçe olarak "Kobanê'den gelen yaralıların olduğu ihbarını aldı" diyen polis, sendika yöneticilerini de içeri almadı.

Kobanê'de yaralanmaları sonrası Ankara'ya gelen ve tedavileri devam ettiği için sendikanın misafirhanesinde kalan yaralılar da gözetim altına alındı. 2 yaralı ise "hastaneye götürüleceği" bahanesiyle binadan çıkarıldı. Baskın neticesinde toplam 12 kişi gözetim altına alındı.

Baskının ardından basına açıklama yapan KESK EŞ Genel Başkanı Lami Özgen "Faşizme karşı mücadele edeceğiz. Boyun eğmedik, eğmeyeceğiz" dedi.

Baskında gözetim altına alınanların 11'i ertesi gün serbest bırakılırken, ağır yaralı olarak sedyeye mahkemeye getirilen bir Rojava'lı ifadesinin alınmasının ardından tutuklandı.

Eğitim Sen: Diz çökmeyeceğiz!

27 Temmuz'da Mülkiyeliler Birliği'nde Eğitim Sen Merkez Yürütme Kurulu'nun yaptığı açıklamada operasyonun yasa dışı olduğunun, gözetim altına alınan 12 kişiden 11'inin serbest bırakılmasıyla bir kez daha kanıtlandığının altı çizildi. Operasyonlarla birlikte sermaye devletinin 'terör' bahanesiyle savaş ve saldırganlığı körüklediği, Suruç'taki katliam başta olmak üzere Ortadoğu'nun kan gölüne dönmesindeki rolünün üstünü örtmeye çalıştığı vurgulandı.

İlk olarak yaralılar için ortaya atılan 'sahte kimlik' iddialarının yalan olduğu ortaya kondu. Yaralıların AFAD tarafından verilen kimliklerle devlet hastanelerinde tedavi gördüğü açıklandı. Devletin sağlık alanındaki yeni düzenlemelerle hastaları fişleyecek kadar takip edebildiği belirtilerek yaralıları da takip ettiğinin ve hepsinin bilgisine sahip olduğunun altı çizildi. Tam da bu nedenle operasyonun amacının ilerici ve muhalif kesimlere yönelik saldırganlığı yaymak olduğu vurgulandı.

AKP'nin savaş politikalarının teşhir edildiği açıklamada, Eğitim Sen'in mücadelesinin tüm baskılara rağmen devam edeceği vurgulanarak "Savaş politikalarının yükünü emekçilere yükleyenlerin önünde diz çökmeyeceğiz" denildi.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/29 * 31 Temmuz 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Proletaryanın büyük öğretmeni ve mîlitan savaşçısı Friedrich Engels'î ÖLÜMÜNÜN 120. YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ...

Toplumun üretim araçlarına elkoyması ile, meta üretimi ve eş anlı olarak ürünün üretici üzerindeki egemenliği ortadan kalkar. Toplumsal üretimdeki anarşinin yerine, sistemli, belirli bir örgüt geçer. Bireysel yaşam kavgası kalmaz. Ondan sonra, insan, ilk olarak, belirli bir anlamda, hayvanlar aleminden kesinlikle ayrılır ve düpedüz hayvanca yaşama koşullarından kurtulup gerçekten insanca yaşama koşullarına girer. İnsanı kuşatan ve şimdiye kadar ona zorbalık etmiş bütün yaşam koşulları, artık, ilk defa, doğanın gerçek ve bilinçli efendisi olan insanın egemenliği ve denetimi altına girer, çünkü insan, artık, kendi toplumsal örgütünün efendisi olmuştur. İnsan, artık, şimdiye kadar insana karşı doğa yasaları gibi yabancı kalmış ve ona egemen olmuş o kendi öz toplumsal eyleminin yasalarını tümüyle bilerek kullanır ve onlara egemen olur. Şimdiye kadar doğanın ve tarihin insana zorla kabul ettirdiği bir kaçınılmazlık olarak insanın karşısına çıkan o kendi öz toplumsal örgütü, artık onun özgür eyleminin sonucu olur. Şimdiye kadar tarihi yönetmiş olan yabancı nesnel güçler, insanın kendi denetimi altına girer. Ancak o andan sonra insanın kendisi, gittikçe daha bilinçli olarak, kendi öz tarihini yapacaktır – ancak o andan sonra, insanın harekete getirdiği toplumsal nedenler, çoğu zaman ve durmadan artan ölçüde, onun istediği sonuçları verecektir. Bu, insanın zorunluk aleminden özgürlük alemine yükselmesidir.

**- Kader çağından
özgürlük çağına -**

**Ütopik ve
Bilimsel Sosyalizm
F. Engels**